

ગાથાવાણી ઉપર મનન

મનનકાર

મરહુમ ફસ્તમણ હો. ખુ. મીનોચેહર-હોમણ

પ્રગટ કરનાર

અહમન હો. મીનોચેહર-હોમણ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગવરની કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમિક ૧૧૮૮-૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગાથાવાણી ૫૨ જંગમ

પ્રિન્ટ ૫૯૧૪૬ : ૨૩ ૯

ગાથાવાણી ઉપર મનન

મનનકાર

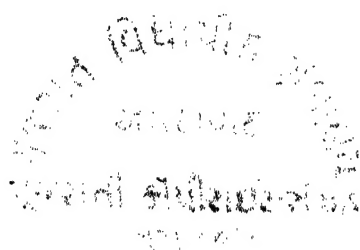
મરહુમ રસ્તમજી હો. ખુ. મીનોચેહર-હોમજી

પ્રગટ કરનાર

બહમન હો. મીનોચેહર-હોમજી

મિત્ર મંડળ તથા આતશકદેહોમાં મુક્ત વહેંચવા માટે

પ્રત ૧૦૦૦

આ પુસ્તક અલેક્ષ. ફેનસીકાએ ધી “યુનીયન” પ્રેસ, લીમીટેડમાં
છાપ્યું છે અને બહમન હો. મીનોચેહર-હોમજીએ
બોનસ રોડ, કરાંચી ખાતે પ્રગટ કીધું છે.

અર્પણ પત્રિકા

મારા વડા ભાઈજી મરહુમ શેઠ રસ્તમજી હોરમસજી ખુરશેદજી મીનોચેહર-હોમજી, “ધી ટાઈગસ ઓફ ઈંડયા” ના માજી જનરલ રીપોર્ટર, જેવણે પોતાની આખી જીંદગી “જરનેલીઝમ” ના ઉત્તમ ધંધામાં કાઢી હતી, તેવણની એક વેળાની ઇચ્છા કે ‘પવિત્ર ગાથાનો ડૉક્ટર મીલ્સના અંગ્રેજી તરજુમા ઉપરથી મરહુમે ઉપજાવી કાઢેલો મનનિય સાર છપાવી પ્રગટ કરી શકાય તો તેવણ ખુશી થાય’ એવી મરહુમની તે ઇચ્છા અનુસાર આ નાનકડી કેતાબ મિત્ર મંડળમાં વહેંચવા તથા આતશકદેહોમાં બેટ કરવાના હેતુથી પ્રગટ કરી છે.

મારા બીજા ભાઈ શેઠ સોહરાયજી સાથે મળીને મરહુમે સેવકને મોબેદી પેશામાંથી કાઢીને અંગ્રેજી તાલીમ અપાવવાની અને ત્યારબાદ સને ૧૮૮૬માં શ્રી પંજબ ખાતે સાથે લઈ જઈને નોકરીમાં રખાવવાની જે કાળજી રાખી હતી તે અહેશાનોની એક અદના યાદ તરીકે આ કેતાબ અર્પણ કરું છું.

લા. નાનો ભાઈ,

સેવક બહમન હોરમસજી મીનોચેહર-હોમજી

- હોમાય લોડજી, બોનસ રોડ, કરાંચી.

રૈબ ૧-૧૨-૧૩૦૦ ય. ઝ.

બે બાલ

.....

આગળાં પાનાં ઉપર અર્પણ પત્રિકામાં જણાવવા મુજબ પવિત્ર ગાથાવાણીનો મરહુમ ડૉક્ટર મીલ્સના અંગ્રેજી તરજુમા ઉપરથી મરહુમ શેઠ રસ્તમજી હોરમસજી ખુરશેદજીએ ઉપજાવી કાઢેલો ગુજરાતી મનન-સાર કેવી રીતે છપાવવો કે જેથી ગાથા ગાનાર જરતોશતીને તે કાંઈ રીતે ઉપયોગી થઈ પડે, ઇત્યાદિ બાબતો વિષે આપણા માનવંત દસ્તુરજી સાહેબ ડૉક્ટર માણેકજી નસરવાનજી ધાલાની સલાહ સેવકે ચાહી હતી. એવળુ સાહેબની સૂચના મુજબ, પાંચે ગાથા શુદ્ધ ઉચ્ચારે દરેક પાનાં ઉપર એક એક ફકરો ગુજરાતી હરફમાં છપાવીને તેના દરેક ફકરાની નીચે મરહુમ રસ્તમજીએ ઉપજાવેલો સાર, તેમાંના કાંઈક ભારી શબ્દોની સમજણ સાથે આપવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું. સેવકની અરજ ઉપરથી મજકુર સંઘળું કામ દસ્તુરજી સાહેબના લાયકીવાળા વડા બેટા એરવદ સાહેબ નરીમાન માણેકજી ધાલા, એમ.એ. એ ઉપાડી લીધું હતું. એ મુજબ ભાઈજી નરીમાને, કાળજી અને ખંત સાથે, પાંચે ગાથા શુદ્ધ ઉચ્ચારે ગુજરાતીમાં ઉતારવામાં, તેના દરેક ફકરા નીચે તેનો મજકુર સાર ગોઠવવામાં, સમજણ સાથનો દિબ્બાચો લખવામાં, છપાવવાની દરેક ગોઠવણ કરવામાં, છાપાના પ્રુફે તપાસવામાં અને છપામણીની સફાઈ વગેરે ઉપર દેખરેખ રાખવામાં મહેનત લઈને આ કામ સરંજામ ઉતાર્યું છે, તે માટે એવળુ ભાઈજીનો હું ઘણો ઘણો ઉપકાર માનું છું.

સેવક,

બહુમન હોરમસજી મીનાચેહર હોમજી

હોમાય લોડજ, બોનસ રોડ, કરાંચી.

તા. ૪ ઑગષ્ટ ૧૯૩૧.

દી બા ચો

લખનાર:—એરવદ નરીમાન માણેકજી ધાલા, એમ. એ.

જરથુશ્ત્રનાં ભક્તિ ભજનો. પવિત્ર અહુનવરના ૨૧ શબ્દોની ગણતરી મુજબ ૨૧ નસ્કો યાને પુસ્તકોમાં પુરાતન અવસ્તા સાહિત્ય રચાયું હતું એવી આપણી માન્યતા છે. આ ૨૧ પુસ્તકોને પહેલવી દીનકર્દ કેતાબના લખનાર દર સાત સાતના ત્રણ ભાગમાં વહેંચે છે. પહેલાં સાત પુસ્તકો ગાસાનીક યાને ગાથાને લગતાં, બીજાં સાત હાતક માનસરીક યાને મંત્રોને લગતાં તથા ત્રીજાં સાત દાતીક યાને કાયદાને લગતાં હતાં એમ તેઓ જણાવે છે. જમાનાની ગીરદેશી વચ્ચે એમાંનો ઘણો થોડોજ ભાગ આજે આપણી પાસે બચી રહેવા પામ્યો છે. એ હયાત અવસ્તાનાં લખાણો ગદ્ય (*prose*) અને પદ્ય (*poetry*)માં રચાયલાં છે. આ સાધારણ હકીકતથી આપણે ગદ્ય સદીની અધવચ સુધીમાં વાકેફગાર હતા નહીં. તમામ ગાથા કાવ્ય છે તે ઉપરાંત બીજાં લખાણોમાં પણ જગે જગ કવિતામાં રચાયલા ફકરાઓ મળે છે એ બીનાથી આપણને હાલના જમાનામાં પહેલી-વાર, આપણા તમામ અવસ્તાની સત્તાદાર ટેક્સ્ટ પ્રગટ કરનાર મરહુમ વિધ્વાન ડૉક્ટર ગહડનરે, જાણીતા કીધા છે. ગાથા શબ્દનો ધાતુ ગાવું અર્થ રજુ કરે છે, તે મુજબ ગાથાના આ શ્લોકો ખુશ હલકે ગાઇ, ભણી શકાય તેવી રીતે છંદોમાં રચાયલા છે. સ્પીતમ જરથુશ્ત્ર અને તેમના પહેલા શાગેદોંએ તે ધરાન સરજખીન ઉપર પોતાની જીંદગી દરમિયાન પોતાના ધર્મનો ફેલાવો કરતાં ગાયલાં, ખુશ હલકે ભણેલાં ભક્તિરૂપ ગાયનો, ભજનો તે આ ગાથાનો સંગ્રહ છે.

ગાથાના હૈયાત શ્લોકો. એવું જણાય છે કે પયગમ્બર સાહેબના રચેલા તમામ ગાથા આપણે હાથ આવવા પામ્યા નથી. જે ગાથા આપણી પાસે બચવા પામ્યા છે તે આપણાં યસ્ન યાને ઇજ્ઞસ્નેનામનાં ક્રિયા, ભક્તિનાં દક્ષતરમાં સમાવી દેવામાં આવ્યા છે. ઇજ્ઞસ્નેના ૭૨ હા યાને પ્રકરણમાંના ૧૭ હા આ ગાથાના શ્લોકોના બનેલા છે. અહુનવદ નામે જણાયલો પહેલો ગાથા ઇજ્ઞસ્નેના ૨૮ માં હાથી શરૂ થઈ ૩૪ માં સાથે પુરો થાય છે. ઉશ્તવદ યાને બીજો ગાથા ૪૩ થી ૪૬ ; ત્રીજો ર્ષેન્તોમદ ૪૭ થી ૫૦ ; ચોથો વોહુ-ક્ષત્ર ગાથા ઇજ્ઞસ્નેના ૫૧ માં હાનો બનેલો છે અને સેવટનો પાંચમો ગાથા વહિશ્તોષ્શત તે ૫૩મો ઇજ્ઞસ્નેનો હા જણાય છે. આ ૧૭ હા કુલે ૨૩૮ શ્લોકો ધરાવે છે. તેમાં સર્વેથી લાંબા હા તે દર ૨૨ શ્લોકોના બનેલા ૩૧મા તથા ૫૧મા હા છે, જ્યારે સૌથી નાનો ૬ શ્લોકનો બનેલો હા ૪૭મો છે.

ગાથા જરથુશ્ત્રના રચેલા છે. આપણા મોજુદ અવસ્તામાં ગાથાના હા પયગમ્બર સાહેબના પોતાના રચેલા છે. તેની ભાષા બાકીના બીજા અવસ્તા કરતાં ઘણી પુરાતન છે, યાને જે માદ્ધક સંસ્કૃત ભાષાનાં સાહિત્યમાં પુરાતન વેદની ભાષા જે સંબંધ પાછળની સંસ્કૃત ભાષા સાથે ધરાવે છે, તેવો સંબંધ ગાથાની અવસ્તા ભાષા તે પાછળની વંદીદાદ વગેરેની અવસ્તા ભાષા સાથે રાખે છે. આ માટે ગાથાના અવસ્તાને બુઝોર્ગ યાને મોટા અવસ્તા તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, જ્યારે બાકીના અવસ્તાને કુચક યાને નાના અવસ્તા તરીકે જણવામાં આવે છે. ગાથા પયગમ્બર સાહેબે રચ્યા પછી તેમના શાગેદો અને જાનશીનોએ તેમના ગુજર પામવા બાદ પાછળા અવસ્તા રચ્યા

છે. ભાષા ગાથાની પુરાતન છે, વખતને આધારે ગાથા પહેલા રચાયા છે અને પાછળા અવસ્તા, જેવા કે યશ્તો, વંદીદાદ વગેરે અસુરેથી રચાયા છે છતાં આપણે જોઈએ છીએ કે યશ્તો, વંદીદાદમાં જે હકીકતો, બાબતો, માન્યતાઓનું જ્ઞાન મળે છે તે વધારે પુરાણી યાને જરથુશ્ત્રની આગમજના વખતની એટલે જ્યારે હીંદી-ધરાની વડવાઓ આર્ય ભૂમી ઉપર સાથે વસ્તા હતા તે વખતના છે. વધારે ખુલાસાથી બોલીએ તો જરથુશ્ત્રના ગાથા ચોકખા ધરાની છે, જ્યારે વંદીદાદ, યશ્તો વગેરે વધારે પાછળા વખતમાં લખાયલા હોવા છતાં જરથુશ્ત્રની પૂર્વે હીંદી-ધરાની જમાનામાં થતી આરાધનાઓ, ક્રિયાઓ, મતો, તવારીખી બન્યોતો સમાવેશ કરે છે. ગાથા અને પાછળા અવસ્તા વચ્ચેની સરખામણીમાં કુદરતી રીતે ગાથા વધારે વફાદારીથી અને અચૂકપણે પયગમ્બર સાહેબનાં પોતાનાં ધર્મ મતો અને શિક્ષણો રજુ કરે છે.

ગાથાનું શિક્ષણ. સઘળા ધર્મો અને ફિલસુફીઓ જે મૂળ મુદ્દા ઉપર રચાયલા માલમ પડે છે તે આ જગતમાં માલમ પડતી બધીની હસ્તી છે. આ સૃષ્ટિનો આત્મા ગેઉશ ઉર્વન, પાછળનો ગોશોરન, જાણે અહુરમઝ્દ સનમુખ ફરીયાદ કરે છે કે આ ધર્મ ઉપર જ્યાં જુઓ ત્યાં ગરીબાઈ, કંગાલિઅત, ચોરી, લુટફાટ, કીનો, કપટ, અદેખાઈ, દુશ્મની, દુર્ગુણ, પાપ નજરે પડે છે. જગતની એવી ખરાબ સ્થિતિનો અહુરમઝ્દે સુધારો કરવો અને તે સાફ એ મહાભારત કામ કરી શકે તેવા એક મહાન સુધારકને જગતમાં મોકલવા. અહુરમઝ્દે ગેઉશ ઉર્વનની ફરીયાદ સાંભળી જરથુશ્ત્રને તે મોટાં કામ માટે પોતાના

પયગમ્બર તરીકે મોકલવા જણાવે છે. ખલકના આત્માને પહેલે તેથી સંતોષ મળતો નથી, અને જરથુશ્ત્ર જેવા એક પુરુષ એ સહાસ બળવી શકે તે માટે શકમંદ બને છે. જરથુશ્ત્ર તે પછી જન્મ લે છે, અને ઉમરે પુગતાં અહુરમજ્દના કાસદ, પયગમ્બર તરીકે જાહેર થાય છે. તેઓ પોતાનાં શરૂઆતનાં વર્ષો કુદરતના ભેદો સમજવા, ઉકેલવામાં પસાર કરે છે, તે ઉપર મનન કરે છે. આ જગત કાણે પેદા કીધી, મરણ જીવન કાણે ઘડ્યું, નેકી બદી કેમ ઉત્પન્ન થઈ, અશોધના હાથ ઉપર દરવંદી યાને પાપીપણું ક્યારે નાશ પામશે, એવા સઘળા સવાલો તેઓ અહુરમજ્દને પુછે છે. તેઓ અહુરમજ્દનાં દર્શન અને તેમના સાથની વાતચીત માગે છે. તેઓ અલંકારમાં અહુરમજ્દને જણાવે છે કે તેણે પોતાનાં મોઢાંની જખાનથી આ સઘળી બાબતની સમજણ આપવી. કુદરતના ભેદો ઉકેલવામાં બહુમન અમશાર્પંદ અને સરોશ ઇજ્દ તેમને મદદ કરે છે અને તેઓ પોતાનાં પયગમ્બરીનાં કામને માટે લાયક થાય છે. તેઓ શીખાડે છે કે પેદાયશ મંડળમાં જ્યાં જુઓ ત્યાં સચાઈ અને જુઠાણું, નેકી અને બદી, વચ્ચે યુધ્ધ ચાલી રહ્યું છે. આ બેની વચ્ચે સૌ સૌએ પોતાની મરજનું છુટાપણું વાપરી સચાઈનો માર્ગ એખત્યાર કરવો એવી તેઓ સમજણ આપે છે. તેઓ જણાવે છે કે જેઓ ભલાઈનો માર્ગ તજીને ખુરાઈને રસ્તે જાય છે તેઓ પોતાને હાથે જાતે પોતાનાં અંતકરણથી આડે રાહે દોરવાઈ જાય છે અને તેમ કરતાં તેમનું આંકિઅત ખરાબ આવે છે. જેવી કરણી તેવીજ પાર ઉતરણી એવો અચલ નિયમ તેઓ સમજાવે છે અને પોતાને સાંભળવા આવનારાઓને અશોધની જીંદગી એખત્યાર કરવાને કહે છે. જગતની કાળી બાજુ તરફ આંગળી

દેખાડી તેઓ મક્કમપણે જણાવે છે કે ઘડીભર જુઠાઈ સચાઈ ઉપર ફાવે યા દરવંદી અશોષ ઉપર ફાવે પણ આયંદે તો સચાઈ અને અશોષનીજ ફતેહ છે. ભલો મીનો સેવટે ખુરા મીનોને હરાવશે અને જગત સંપૂર્ણતાએ પહોંચશે.

ગાથામાં જરથુશ્ત્ર. જરતોશ્તી સાહિત્યનો અભ્યાસ કરતાં તુરત જણાઈ આવે છે કે ગાથાનાં લખાણોમાં પયગમ્બર સાહેબ તવારીખી પુરૂષ તરીકે કામ કરતા, પોતાના ખેશીઓ, મિત્રો, શાગેદો સાથે વહેવાર રાખતા, પોતાનાં કામ સામે વિરોધ કરનારા સાથે તકરાર કરતા મળે છે. તેને બદલે પાછળા જમાનાનાં લખાણોમાં તેઓ વધારે ને વધારે દંતકથાનાં વાતાવરણમાં મુકાતા જાય છે, અને તેમની આસપાસ ચમત્કારો અને મોજેજોગો ઉભા થતા જાય છે. આપણે ગાથામાં તેઓને પોતાનાં પયગમ્બરીનાં કામના શરૂઆતના તગ્મકામાં હાડમારી વેઠતા, નિષ્ફળતા પામતા, હીણાતા જોઈએ છીએ ત્યારે તેઓ અહુરમજ્દની મદદ ચાહે છે અને પોતાની મુસીબતો જાહેર કરે છે કે કંઈ તરફ રસ્તો લેવો અને કાણુની મદદ શોધવી તે તેમને સમજ પડતી નથી. પાદશાહ વિશ્વારૂપ, ક્રષોશ્ત્ર, જામારૂપ જેવા તેમના ખેરખાહો, મદદગારો માટે તેઓ દાદાર સનમુખ પોતાનો સંતોષ જાહેર કરે છે અને તેઓ ઉપર ભલા આશીર્વાદો વરસાવે છે. ગરેહ્મ, ખેન્દ્ર જેવા દીન દુશ્મનો તરફથી જે ચાલુ સતાવણી થાય છે અને ધર્મના ફેલાવાનાં કામમાં જે હરકત નખાય છે તે સામે તેઓ અહુરમજ્દ આગળ ફરીયાદ કરે છે. પોતાની બેટી પોઉર્યીસ્તિની શાદી રામશનીની • મિજલસમાં તેઓ પરણતાં જોડાંને પોતાના આશિષ અને શિખામણુ આપે છે. ગાથામાં જરથુશ્ત્ર સંસાર વહેવારમાં, પોતાની આસપાસની હિલચાલોમાં ભાગ લેતા, ખુશી, ગમી,

સંતોષ અને તરેહવાર જાતની લાગણી દેખાડતા નજરે પડે છે. અશો જરથુશ્ત્રનું સત્તાવાર અને આગેહુળ જન્મચરિત્ર રચવું હોય તો તે ગાથા ઉપરથી રચી શકાય.

ગાથા ઉપર મનન. ગાથાનું લખાણ વાંચવા કરતાં, વિચારવા, મનન કરવા, ચિંતન કરવા માટેનું છે. જે માફક કોઈ ઉમદા વિચાર, આદર્શ, શિક્ષણ એકાદ લીટીમાં સમાવેલું હોય તે ઉપર પાછળથી મોટા વિષયો લખી શકાય તેમ ગાથાના એક એક શ્લોક, બલકે *adumbrated* રૂપમાં લખાયેલી એક એક લીટી પોતામાં તેવો બહોળો અર્થ સમજાવે છે. ગાથાના આ ફકરાઓ આ લીટીઓ પયગમ્બર સાહેબ પોતાના સાંભળનારાઓ સનમુખ ગાઈ તે ઉપર લખાણથી શરૂ કરી તેનો ભાવાર્થ સૌને સમજાવતા. ગાથાના શ્લોકોની રચના સંક્ષેપમાં, ટુંકમાં થયેા ભાવાર્થ સમાવે છે માટે કુદરતી રીતે વિચારવંત નર નારીઓ તે ઉપર જે ઉંડો વિચાર કરે, મનન કરે, એક ચિત્તે તેનો પયગામ સમજવાની કાશીશ કરે તો સૌ સૌ પોતાનાં જ્ઞાન અને મનોવ્રત્તિને અનુસરતો સાર તેમાંથી ખેંચી શકે. એવી જેટલી કાશીશ જુદે જુદે કોણેથી જુદાં જુદાં રૂપમાં થાય તે આવકારદાયક ગણાય, કારણ તેથી ભક્તિ સાહિત્યની ખીલવણી થવા પામે. એવી કાંઈક કાશીશ આ કેતાબમાં તેના મરહુમ મનનકાર કરતા માલમ પડે છે. વાંચનાર તેમના ઉપજાવેલા સાર સાથે એક મળતા થાય કે નહીં થાય પણ ગાથા જેવી માંથ્રવાણી સમજવાની, તેનો સાર ઉપજાવવાની હર કોઈની કાશીશ લાભકારક છે. મરહુમ રૂસ્તમજી હોરમસજી ખુરશેદજી મીનોચેદર-હોમજીની તેવી કાશીશ આ કેતાબ મારફતે રોશની પામે છે અને આપણાં દીની સાહિત્યમાં કાંઈ ઉમેરો કરે છે તે જોઈ આપણે ખુશી છીએ.

•

આહુનવદ ગાથા
(હા ૨૮—૩૪)

અહુનવદ ગાથા

ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૧.

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્દ યોદાએ
 અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહ અવજ્ઞયાદ્ ; ગેહ
 ગાથાખ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઓશતવદ્ ગેહ, સ્યેન્તો-
 મદ્ ગેહ, વોહૂક્ષથ ગેહ, વાહિશ્તોઘશ્ત ગેહ, ગેહ
 ગાથાખ્યો, અદાશ્વશ ખેરસાદ. અજ્ હમા
 ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
 દુજ્ઞમ્ દુજ્ઞવરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્
 ગોશ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્
 ખૂન્ ખૂદ એસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની
 ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની,
 ઑએ અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્
 હોમ્. ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઘદીતે
 અઘ્રહે મધન્યેઉશ્ ; હધથ્યા વર્શોમ્ હ્યત્ વસ્ના
 ક્રપોતેમેમ્ ; સ્તઓમિ અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ ૩.

ક્રવરાને. મજ્જદયસ્તો જરથુશ્વરશ વીદએવો
અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોએ તે પઢે) ક્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો,
અમેષનાંમ્ સપેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ સપેન્તાઓ
રતુક્ષધાઓ અપઓનિઓ, અહુનવર્ધત્યાઓ
ગાથયાઓ, ઉશ્તવર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ, સપેન્તા-
મઠન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષધયાઓ ગાથયાઓ,
વાહિશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઘવિથૂરનાંમ્, પઓઠયો-
તકએષનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્. નખાનજાદશ્તનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્, ક્ષનઓઘ્ર યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય
ક્ષનઓઘ્રાઘ્ય ક્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઠયો
જઓતા ફા મે અતે, અથા રતુશ અપાત્તિયત
હચ ફા અપવ વીદાઓ અઓત્.

અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ
યજમઘદે; અમેષા સપેન્તા હુક્ષધા હુધાઓંધો
યજમઘદે. ગાથાઓ સપેન્તાઓ રતુક્ષધાઓ.

અપઓનીશ્ યજ્ઞમધદે; અહુનવધતીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; ઉશ્તવધતીમ
 ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે;
 રપેન્તા-મઠન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
 યજ્ઞમધદે; વેહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્
 અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; વહિશ્તોઘશ્તીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; અપઓનાંમ્
 વંધઉહીશ્ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વવપયો યજ્ઞમધદે.
 અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્
 તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ.
 યથા અહૂ વધર્યો ૧.

(હા ૨૮)

૦ યાનીમ્ મનો. યાનીમ્ વચો, યાનીમ્
બ્યઓથેમ્, અપઓનો જરથુશ્ત્રહે.

ફેરા અમેષા સપેન્તા ગાથાઓ ગેઉર્વાઈન્
નમો વે ગાથાઓ અપઓનીશ્.

નમાજ અમારી. કાવ્યાતી કયાતી વર્ગના રવાનના ઉદ્ધાર માટે પવિત્ર જરથુશ્ત્રનાં મન, વચન અને કર્મથી ખુદાઈ યરક્ષતે આપ મેળા અનેલા અને અમશાસ્પદોથી નૂરમંદી પામેલા ગાથાઓને નમાજ અમારી.

પદ : નમાય નમો અગારા ગાથા કયાતી.

૧ અહ્યા યાસા નેમંઘહા ઉસ્તાનજસ્તો રફેઘહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજદાઓ પોઉર્વીમ્ સ્પેન્તહ્યા અપા
 વીસ્પેંગ પ્યઓથના,
 વંઘહેઉશ્ અતૂમ્ મનંઘહો યા ક્નેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

મનની મુરાદ. અહુરમજ્દ ખુદાની દરગાહે જોડેલા હાથ ઉચ્ચાણું,* ગુજરં મીનતથી વિનંતિ. તેની કૃપા મેળવવા ભણું ભલી અંદગી. તપોબળ અંદગીનું વરદાન† મેળવી પામું મન ધારી મુરાદ. સત્યતાના આગ્રિ શોધક સૂક્ષ્મ તત્વના અધિપતિ અર્દી-બહેશ્ત અમશાસ્પંદની તેજ માંગલિક અષ શક્તિના મહા જોશ આરાધન સાથે. ચાહું ખાહેશ રહેમના મોટા સાહેબથી સવાબના નતીજા તરીકે. ઉતારે દાદાર મારા ઉપર હસ્તીક ધ્રુવની જૃહસ્પતિ અપાર અક્ષેશ યોગે. જીવ માત્રના સ્વામી બહમન અમશાસ્પંદની પ્રથમ અક્કલની શુદ્ધ ચંદ્ર સમજાણથી. કયાનીઅન મૂળ જીવની ઓલાદે ઉતરેલા ધરાની ટોળામાં દીનની સુલેહ પાંચરી અમન બક્ષવાને બનું હું બલવંત.

૫૬ : અધિપતિઆન આરાધન મૂકત.

મારું કહ્યું માનોજ ખુદાયજ પીઞાણોજ.

૨ ચે વાઓ મજદા અહુરા પધરી-જસાઈ વોહૂ
 મનઁધહા,
 મઠ્ઠયો દાવોઈ અહ્વાઓ અસ્ત્વતસ્ત્યા
 હ્યત્યા મનઁધહો,
 આયપ્તા અપાત્ હયા યાઈશ્ રપન્તો દધદીત
 ખાશ્રી.

યોગ સમાધ. અપની રોશનીના તારની ચમકથી યોગ સંયોગે સમાધ સાંધી ફરી લેવું હું જગ ચક્રના ઝટ ફેરા. ખુદાની બક્ષેશની બરકતે અને બહુમનની મદદે. તો પહોંચે મને પુણ્ય કામનો યોગ્ય જગ્યો ખુદાની દરબારથી શારીરિક અને માનસિક. આ અને પેલી દુનિયાનો. પોતાના નવાજેલા પ્યારા શખસો ઉપર ખુદા રેંડે છે રોશનક બક્ષેશોની વિશેષ રેવારેલ.

પદ: યોગ બાણ છુટયો વિશ્વમાં.

૩ યે વાચ્યો અપા ઉફ્યાની મનસ્થા વોહૂ
 અપચોઉર્વીમ્,
 મજદાંમ્યા અહુરેમ્ યચોઈઝ્યો ક્ષત્રેમ્યા
 અઘજ્યોન્વસ્નેમ્,
 વરેદઘતી આર્મઘતિશ્ આ-મોઈ રફેઘાઈ
 જવેંગ્ જસતા.

અલખત અવલ મવક્કલાત. અલખત અવલાત
 સ્તુતિ ગાઇશ અહુરમજ્દની મવક્કલાતની. સાથે હૈયાતી અને
 બળનું મૂળ અપની અમ્મલાતની ખુશ હલકે ઉમદા સરોહ
 લલકારી. શહેરેવર અમશાર્પંદના આફતાખી બંદોઅસ્તીદાર
 દીનદાર ક્ષત્રપતની. તેમજ સ્પેંદાર્મદની શકિતની ધરાની ફિદાગીરી
 અને પવિત્ર જ્ઞાનકેશાનીની. સમસ્ત અમશાર્પંદોને સામટે ધોરણે
 ધજીને હું પહોંચું તેમની નજદીકીમાં મારી મનની ધારી
 મહેરબાની માંગવા.

પદ : પનાહકારી મારી ધારી મન પ્યારી દીનદારી.

૪ યે ઉવનિમ્ મેન્ ગધરે વોહૂ દદે હથ્રા મન'દહા,
 અપીમ્યા બ્યઓથનનાંમ્ વીદુશ્ મજ્ઞદાઓ
 અહુરહ્યા,
 યવત્ ઇસાઈ તવાચા અવત્ ખસાઇ અએષે
 અપહ્યા.

સંપૂર્ણ અર્પણ. થાઉં છું સંપૂર્ણ અર્પણ કસમ ઉઠાવી
 ઇજશ્ને યજ્ઞની વચમાં ખુદાની ખિદમત વાસ્તે. મજ્ઞંભુત
 મક્કમ્યતે માનીને કણેકણ રજકણ. પ્રયત્ને મયું મારામાં પ્રાણના
 પણ પ્રાણ હોયા સુધી માજદયસ્તી દીનની દીક્ષા* દેવા. આગ
 શક્તિની આરાધનાનો સુરેખ† સંપ્રદાય‡ સહી સ્થાપીને શિખાડવા.

પદ: કણકણ રજકણ પ્રણીપણી.

પ અપા કત્થવા દરેસાની મનસ્સા વોહૂ
વએદેમ્નો,

ગાતૂમ્સા અહુરાઈ સેવીશ્તાઈ સેરઓપેમ્
મજદાઈ,

અના માંધ્રા મજિશ્તેમ્ વાઉરોઈમઈદી અફ્સ્ત્રા
હિજવા.

ફરમાવો સાહેબાન. ફરમાવો તમે રે સૌ સાહેબાને મન
મારા કન્યાધીપતિઓ. બહુમનની ભલમનસાઇ. અર્દીઅહેશ્તના
મહામયની ચોકખાઇ. આપ સાહેબોને પહોંચવા હું નશીબવંત
નિવડશ ના? એ ખાતર તો સત્યવાદી પુરુષ માટેનો વાટ માર્ગ
કેવળ એકજ છે ના? સરસ્વતી વેત્તા* શ્રવણથી સંપાદેલી
તાબેદારીના અધ્યક્ષ† સરોપનો એકલોજ માર્ગ છે ના?
અહુરમજદાની ગરોથ્માની ગાયન ગુંથામણુ દરગાહે એમજ
પહોંચાય ના? ધારી નૈયત મેં કે માંથ્રવાણીનો એહમી કલમે
પદાવી ક્યાની ધરાનીઓને બનાવું હું ચુસ્ત એકીનો
ધમાનવાળા થવા.

પદ : ફરો તાબેદારી ધરો હોશ સરોપ.

૬ વોહૂ ગમદી મન'ધડા દાઈદી અપા-દાઓ
 દરેગાયૂ,
 એરેબાઈશૂ તૂ ઉખધાઈશૂ મજંદા જરથુશ્ત્રાઈ
 અઓળે'ગહવત્ રફેનો,
 અહમઈયાયા અહુરા યા દધખિબવતો
 દુઓપાઓ તઉર્વાયામા.

ભાંગી કરું ભુકો. હમેશગીના સરજણહાર ખુદા.
 પ્રશંસનીય* સદગુણોની ચમક ઉતાર મારામાં બહમન અને
 અર્દીબહેશ્તના પ્રતાપે. પ્રગટેલ સત વચનના કબુલ્યા કોલથી
 થા તું જરથુશ્ત્રનો સહાયક. ભેદ ઉકેલણુ સાધનો પ્રાપ્ત થતાં
 વેત ન ચૂકશે તે જાલમે દીધેલાં દુઃખ ભચી ભુકો કરી ઉરાડવા.

પદ : તારી પ્રશંસા જોર જમાવે.

૭ દાઘદી અપા તાંમ્ અપીમ્ વંધેઉશ્ આયમા
 મનંધેહો,
 દાઘદી તૂ આર્મંધતે વીશ્તાસ્પાઘ ઇષેમ્
 મઠ્ઠ્યાયા,
 દાઓસ્તૂ મજ્ઞદા ક્ષયાયા યા વે માંથ્રા સ્ત્રેવીમા
 આરાદાઓ.

થા પ્રસન્ન. બહુમનનાં અક્કલ પસંદ પુન્ય કામોની નેકી
 જમીને બંધાયો હોય સવાળી ગરો. તે જઠ્ઠાથી અમને પહોંચે
 દીનનાં ખોરેહના ખજાનાની બાતું અર્શીશ્વંધ ફરેસ્તણુ. જેઓ
 છે ઝલેહઝલકારીણી, સુંદર શણુગારીની, પ્રભા* પ્રવેશીણી, કાંતિ†
 પ્રકાશીણી, રોશની રક્ષણીકી, દિવ્ય‡ દીપીનીકી. થાય પ્રસન્ન
 અમે બનેને. મુજ જરથુશ્ત્રને, તેને ગુશ્તાસ્પને. તું ઓ સુધડ
 સ્વચ્છતા, નિર્મળતા, સ્પેન્ત આર્મંધતી તમેએ પ્રસન્ન થાઓ.
 ઉતારો અમારામાં અહુરમજ્ઞદનાં સુખ સુલેહ શાંતિનાં દેનાર યોગ
 પ્રયોગ ક્રમ પ્રકરણુ.

પદ: ખુદાની ખાસ લક્ષ્મી અશી.

૮ વહિશ્તેમ્ શ્વા વહિશ્તા યેમ્ અષા વહિશ્તા
હજઃઓષેમ્,

અહુરેમ્ યાસા વાઉનુશ્ નરોઽધ દ્રેરપઓશ્ત્રાઽધ
મધજ્યાચ્યા,

યઓઽજ્યસ્ત્યા ઇત્ રાઓઽધુઽધ્વોઽધ વીરુપાઽધ યવે
વઽધ્વેઉશ્ મનઽધ્વો.

રૂડી ઉમેદગી. રૂડી ઉમેદગી જીવએ તમથી ચાહતાં. તે
અમને આપો. સચાઇનાં સાધનોનો અમારા પર કરો વધાવો.
યજ્ઞએ એક મને અમે આમેજ અગન્યાજ* અધિર્પત
અર્દીબહેશ્તના આતશી સંપ્રદાયમાં†. એ વિષે જીવએ સવાલી‡
હું અને ક્રપોશ્ત્ર. આપોજી અમને મોકળે મને. ધર્મ નિભાવણ
કારણ કરો એકત્ર અમારું મન બદમનના ભત્રા સન§ માર્ગમાં.
છંકના છેડા લગ. એકિનાર જમાનાની હમેશગી તલક.

પદ: છંક છેડા લગ જમાનાની હમેશગી તલક.

૬ અનાઘશ વાઓ નોઘત્ અહુરા મજ્દા અપેમ્યા
 યાનાઘશ જરનએમા,
 મનસ્યા હ્યત્ વહિશ્તેમ્ યોઘ વે યોઘથેમા
 દસેમે સ્તૂતામ્,
 યૂજેમ્ જેવીશ્યાઓંઘહા ઇષો ક્ષત્રેમ્યા
 સવંઘહામ્.

અરશ્નુમ. માંડ્યો યોગ ગોફેનશીનીમાં ફરોહર લિંગામી
 દશ દિવસનાં અરશ્નુમનો. કરીએ તેમાં ઈતેબરી વિનંતિની
 બંદગી. ન આજુરદેહ થતાં દરગીઝ એ અમારી ઉપરાઉપરી
 માગણીઓથી તમે ઓ અહુરમજ્દ. અગર તમે ઓ સુ મનના
 સ્વામી બહમન. કે તમે આતશી કેબલાના માઅકુત્ત અધ્યક્ષ*
 અર્દીબહેશ્ત. તમે રીજશો તો પવિત્રતાની પાકીજગી પહેરીને
 અમે ઉરાડથું દીનતો ઝૂંઘે દશે દિશાએ દશ ઘણાં જોરથી. ન રૂઠો
 તમે તુડો†. અમશાર્પંદ અનજુમન અમારો માંડ્યો વર આપો.
 તેથી બદગોઘ સવાબના અપ હસ્તકના દરંગમાં અમે હંબેરામાં
 સામીલ થઈ મેળીએ હિરસો.

પદ : પ્રણમો‡ દશકા નામ માહત્મ્ય§.

૧૦ અત્થે'ગ્ અપાઅત્યા વોઈસ્તા વંદહેઉશ્યા
 દાયે'ગ્ મનંદહો,
 એરેશ્વે'ગ્ મજ્ઞદા અહુરા અએઈઝ્યો પેરેના
 આપનાઈશ કામેમ્,
 અત્થે દમઈઝ્યા અસૂના વએદા ખરઈથ્યા
 વઈન્ત્યા સ્વાઓ.

સતનો કાંટો. સમતોલ અંદાજની ધારણ મીઠાજે
 બાંધેલા કટોકટ નિયમોના ધારા તું સાહેબની ખબરમાં છેજ.
 અંતરિક્ષ* પ્રેરણાએ તણાતી અમારી જીજ્ઞાસામાં ઉજળાતી
 ઉર્મીઓનો ઉમળકો† એ ધારાનું જ્ઞાન મેળવવા તલપી રહ્યો છે,
 તે કર સફળ તું સાહેબ. જળવાય તેથી અમારો બનેનો મીનોઇ
 લાલ. અદા થાય અમારેથી તારા કાનુનો પ્રમાણેની ચાલુ ફરજો.
 હાંસલ થાય ખુદાઈ અમશાસ્પંદનું બુધ ફળ જે છે તનદુરસ્તીનું
 સુખ અને આરામ. શુક્રપતિ અમદાઈ અમશાસ્પંદની પુષ્કળતા
 અમૃત મિસાલ અમર્તાની એનાયત.

પદ : સત કાંટ સંપાદ્યાં‡ જ્ઞાન.

૧૧ યે આઘશ્ અપેમ્ નિપાઓંધહે મનસ્સ્યા વોહૂ
યવએતાઈતે,

ત્વેમ્ મજ્ઞદા અહુરા ફ્રો-મા સીષા થ્વહ્માત્
વએમ્ આંધહે,

મન્યેઉશ્ હચા થ્વા એએઆઓંધહા યાઘશ્
આ અંધુશ્ પોઉર્યો બવત્.

જવેદાનનો હિમાયતી. જે કિનાર જમાનાની લંબાઈ
સુધીંદીનદાનાઈનો હું છું અચૂક હિમાયતી. સુમતિ* વિચરંતો
સત્ય બોલતો. મને તુ પ્રત્યક્ષ† સામેત સમજવી આગાહ કર
મહાજ્ઞાની સાહેબ કે શૂન્યમાંથી એકાંકી પ્રગટી સૃષ્ટિ શા નિયમોએ
સરજતનાં માંડ્યાં મંડાલુમાં.

પદ: માંડ્યાં મંડાલુ થયાં શાં સૃષ્ટિનાં.

અહ્યા યાસા નેમંધહા ઉસ્તાનજસ્તો રેક્રેઘહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજદાઓ પોઉર્વીમ્ સપેન્તહ્યા
 અપા વીસ્પેંગ ખ્યઓથના
 વંધહેઉશ્ પ્રતૂમ્ મનંધહે યા ફનેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વર્ધ્યોઃ ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. અહ્યાસાંમ્
 હાઈતીમ્ યજમઠદે. યેંધહે હાતાંમ્ આઅત્
 યેસ્ને પઈતી વંધહે મજદાઓ અહુરો વઓથા
 અપાત્ હયા યાઓંધહાંમ્યા તાંસ્યા
 તાઓસ્યા યજમઠદે.

(હા ૨૯)

૧ કમઘન્યા ગેઉશ ઉર્વા ગેરેજદા કહ્યાર્થ મા
શ્વરોજ્જદૂમ્ કે-મા તપત્,
આ-મા અએષેમો હજસ્થા રેમો આહિષાયા
દેરેશ્યા તેવિશ્યા,
નોઘત્ મોઘ વાસ્તા કમત્ અન્યો અથા મોઘ
સાંસ્તા વોહૂ વાસ્તયા.

‘માયો પુકાર. કયાનનાં કાવ્યાની મૂળ જીવનાં શરીરમાં
અંધ પડેલાં રવાને ઉઠાવી ફરીયાદ. તોખમ જીનિયાદે હતો નસલમાં*
તે અસલ. માયો પુકાર તેણે કે આકૃતિ ધડી તુંજ દમ કુંકી
લેયાતી બક્ષી મને તેં રે ઓ સાહેબ અમારા. પડે છે મુંજ પર
કહેર કિનાના ફટકા રે એ સાહેબ અમારા. તિરસ્કારનાં તીણાં
બાણુ વીધે છે જીગર રે ઓ સાહેબ અમારા. વસતીનાં સંસ્થાનોમાં
ના તો છે મારો સંભાળક તું શિવાય બીજો કોઈ. અમારો સુધારો
વધારો ચાલુ રાખી મોક્ષ મુક્તિના માર્ગમાં રાખનાર ન તારા શિવાય
બીજો કોઈ. તેથી ધનસાફના કાનુને બક્ષે અંદીથી ખલાસી તો તું
ન બીજો કોઈ.

પદ: સુન પુકાર કયાન ધ્યાનનો.

૨ અદા તપા ગેઉશ પેરેસત્ અપેમ્ કથા તોઈ
 ગવોઈ રતુશ,
 હ્યત્ હીમ્ દાતા ક્ષયન્તો હદા વાસ્તા ગઓદાયો
 થવક્ષો,
 કેમ હોઈ ઉશતા અહુરેમ્ યે દ્રેગ્વોદેબીશ
 અએપેમેમ્ વાદાયોઈતિ.

ખુદાઈ દરબાર. જીવ માત્રના સરજણુદાર અહુરમજ્દની
 ચેતન* શક્તિએ જાણુ થયું તેમની સનમુખ કેળલામાં હમેશાં ખડા
 રહેતા આતશ જોશંતા અર્દાબિહેશ્ત અમશાસ્પંદને. જે પ્રશ્ન જાણુ
 થયો તે એ. મોંખો તમે કોઈ ધર્મોચાર્યી,† જ્ઞાનાધિકારી‡ પ્રતિષ્ઠિત§
 પાસપાન સરદાર એ દુઃખી આત્માના કલ્યાણ કારણાર્થ||
 અમશાસ્પંદની અનજુમનને પણ પુછ્યું. ધાર્યો છે પાલક,
 સંભાલક, હોંમીત્રો વીરજો. કોધાંધી દરજ દેવીને મારી લટાડનાર
 દીનદાર.

૫૬: છે કોઈ જાતી તમે નિમ્નો.

*જીવનશક્તિ

†ધર્મ ગુરુ.

‡જ્ઞાનનો માલીક.

§માનવંત.

||માટે.

૩ અહ્માઈ અપા નોઈત્ સરેજા અદ્વએષો ગવોઈ
 પધતી-અવત્,
 અવએષાંમ્ નોઈત્ વીદુયે યા પવધતે આદેંગ્
 એરેખ્વાઓંઘહો,
 હાતાંમ્ હ્વો અઓજિશ્તો યહ્માઈ જવેંગ્
 જિમા કેરેદુપા.

આખ્યો ઉત્તર. રોશન કલામના સ્વામી અર્દીબહેશ્તે
 આખ્યો ઉત્તર. ન કોઈ જડયો અમને. ન કોઈ દીધો તેમને.
 ઉંચાણુતાની શિખર ટોંચે પુગેલા એવા છેકને છેડેના સવાલનો
 નિર્જુંય મહાજ્ઞાની સાહેબ શિવાય કોઈખી ઓછી શક્તિથી ન થાય.
 તું સાહેબનાં પ્રાઈ* મહત્વના જશ ગુણની હર પળ તારીફ ને
 પ્રાર્થના તારી સર્વે પેદાયશ ગાય છે.

પદ: તું પાસ અમારી યિશાત શી.

૪ મજ્જદાઓ સખારે મઘરિશ્તો યા-જી વાવેરેજોઈ
પઘરી-ચિથીત્,

દઝેવાઈશ્ચા મખ્યાઈશ્ચા યાચા વરેષઘતે
અઘપી-ચિથીત્,

હ્રવો વીચિરો અહુરો અથા-ને અઘહુત્ મથા
હ્રવો વસત્.

અખંડિત* લેખ. એ સરદાર બાબત તું સાહેબ કરે
આશકાર તારી દરબાર અખંડિત એકરાર. તારી સર્વજ્ઞ નજરમાં
બની કાલ, બનતી કાલ અને બનવા કાલ સર્વે ક્રવષીઓ તેમજ
તેમના ધર્મેધારી સવાબ કે અધર્મ† પાપ કુલ પેદાયશનો ને
કુદરતનો છેજી તું તીક્ષ્ણ બારીક બીન પરીક્ષક. તારો હુકમ બળવ.

પદ : ખુદાયજી ફરમાવોજી હુકમ તમારા.

પ અત્ વા ઉસ્તાનાઈશ અહ્વા જસ્તાઈશ
 ફીનેન્ના અહુરાઈ આ,
 મે ઉર્વા ગેઉશ્યા અજ્યાઓ હ્યાત્ મજદાંમ્
 દ્વઈદી ફેરસાજ્યો,
 નોધત્ એરેજેજ્યોઈ ફજ્યાઈતશ નોધત
 ફુયેન્તે દ્રેગ્વસૂ પધરી.

ખડો ખિદમતમાં. ખડો રહી ખિદમતમાં હાથ જોડી
 અરજ ગુજરે મુરાદ માંગે ઉમેદવાર જરથુશ્ત્ર કયાની અનન્નમનની
 ખલાસી* કારણ. શંકાશીલ થઈશ તો તારી સનમુખ પહોંચી અતિ
 નરમીથી ખુલાસો મેળવીશ. તારે કહે ચાલીશ. વરદાન† માંગીશ
 કે કોધાંધ‡ દુર્જનના§ ફટકા નહીં પડે સાચા દીનદાર ખુદા પરસ્ત
 પર. ફનાહી ફાટે જર નાસગવાર જીવદીન દૂરવંદ પર.

પદ : અધમ અધર્મી ચુર ચુર જરર.

*મુકિત. †આશીર્વાદ ‡ગુસ્સાથી આંખળા બનેલા. §બુદ્ધ માણસ.

૬ અત્ એ વએચત્ અહુરો મજદાએ વીદ્વાએ
વૈશ્વ વ્યાનયા.

નોધત્ અએવા અહૂ વિસ્તો નએદા રતુશ
અપાત્તિયત્ હયા,

અત્ જ શ્વા ધ્રુવન્તએચા વાસ્તયાધ્યા
થોરેશ્તા તતપા.

ગગન શબ્દ. ગગનમાં અવાજ હોય રહ્યો સાહેબે
આલમનો. જ્ઞાન યોગે જાણ થઈ પડ્યું કે શી છે મુરદ કોણની.
કહ્યું કે નથી માલમ તમને એવો કામ અંદોઅસ્તીદાર દીનદાર તો લ્યો.
હું નિમશ ક્યાની ટોળાના આત્મિક અંતકરણનો રક્ષક.

પદ: નેમું પયગમ્બર રક્ષણાર્થ.

૭ તેમ્ આજ્ઞૂતોઽશિ અહુરો માંથ્રેમ્ તપત્ અપા
હજઓપો,

મજદાઓ ગવોઈ ક્ષવીદેમ્યા હ્વો ઉરૂપઓઽજ્યો
. રપેન્તો સાસ્ન્યા,

કસ્તે વોહૂ મનઁઘહા યે ઇ દાયાત્ અઓઆવા
મરેતઓઽજ્યો.

* * * * *

૮ અએમ્ મોઘ ઇદા વિસ્તો ચે-ને અએવો
 સાસ્નાઓ ગૂપતા,
 જરથુશ્ત્રો સ્પિતામો હ્વો ને મજદા વશ્તી
 અપાઈચિા,
 ચરેકેરેશ્ચા સાવયેંધહે હ્યત્ હોઈ હુદેમેમ્ ઘાઈ
 વખેદ્રહ્યા.

જરથુશ્ત્ર સ્પિતમ. મહાસાની સાહેબ બોલ્યા અમશાસ્પંદો
 વેરે.* મારા કાનુન જાણનાર જે છે તે એ જરથુશ્ત્ર સ્પિતમ.
 માજદયસ્તી આતશ પંથી દીનનો ઉપદેશ કરવા એ છે હોંસીલો,
 ખંતીલો. દીક્ષા† શિક્ષણથી ક્યાનીઓની સમજમાં સમંકા
 ઉતારવા એ છે સમર્થ. અખંડ સ્થાપ્યો એને મારા પયગમ્બરને
 મરતએ. અગ્નિ તત્વના આતશી બલતા કલામની દીન ફેલાવવા
 ખાતર.

પદ : જે છે તે એ મારો પયગમ્બર.

૯ અત્યા ગેઉશ ઉર્વા રચોસ્તા ચે અનચેષેમ્
 ક્ષાન્મેને રાદેમ્,
 વાચેમ્ નેરેશ્ અસૂરહ્યા ચેમ્ આ વસેમી ઇષા
 ક્ષથ્રમ્,
 કદા યવા હવો અંધત્ ચે હોઈ દદત્ જસ્તવત્
 અવો.

રહ્યો ક્યાની. ક્યાની મૂળ જીવ જેની અક્કલ કમતી હતી
 તે મોટે મોટે રહ્યો. આપ્યો મને આવો તેવો અન-મજબુત અવાજ
 ને કમતાકાતવાંત. મારાં જખમી મનને સંતોષ એ તે શુંજ આપશે.
 મને તો જોઈતો સારો, ભારો કરડાગીવાળો કોઈ લડવૈયો વીરલો.
 મુશ્કેલ સમયે જે મને સહાયે આવે. નિત્ય નિત્ય કામ આવે.

૫૬ : હો હો હો થો તો મને જોઈતો.

૧૦ યૂજેમ્ અએધજ્યો અહુરા અઓગો દાતા
અપા ક્ષત્રિમ્યા,

અવત્ વોહૂ મનઁદહા યા હુવેધતીશ રામાંમ્યા
દાત્,

અજેમ્ચીત્ અહ્યા મજદા થ્વાંમ્ મેઘહી
પઓઉવીમ્ વએદેમ્.

અહુરમજદ અમશાસ્પદોને. અહુરમજદ બોલ્યા
અમશાસ્પદોને બહો એવણને અર્દીબહૈશત દૌવત શાહની મિજલસ
દરમ્યાન પક્કા બંદોબસ્તનો શહેરેવર અમલ. બહમનની
પરોપકારી ભલમનસાઈ. સુખ સંપત્તિનાં* સર્વે રીધી સીધી
નિધિનાં† સ્પેનદાર્મદનાં સાધન, હઉર્વતાત અમેરેતાતની સુલેહ
શાંતિ ને અમરતા. મેં જરથુશ્ટ્રે તો ધાર્યો હતોજ તું સાહેબ એ
સર્વે સુ અંશી વાનાંઓના‡ ઉત્પત્તિ§ તેમજ બક્ષેશક તરીકે.

પદ : આપો એવણને સર્વે સુવાનાં.

૧૧ કુદા અષેમ્ વોહુચા મનો ક્ષેત્રેમ્ચા અત્ મા
મયા,

યૂજેમ્ મજદા ક્રાક્ષેનેને મજેધ મગાધ આ પઈતી-
જનતા,

અહુરા નૂ-નાઓ અવરે એહા રાતોઈશ્ યૂખા-
વતાંમ્.

યોગ આકર્ષણ. ભલે પધારો આ યજ્ઞે સુ વિચાર સ્વામી
બહુમન આવો મુખારક ગતાગમનાધિપતિ* જ્ઞેશંતા
અર્દીબહેશત. હીક બિરાજો અનજુમનના ઉસ્તવાર મુખત્યાર
બંદોબસ્તીદાર સરદાર શહેરેવર. ત્વરિત† ધાઓ મારી મદદે.
અહુરમજદ આપો મને દસ્તુરીના પાવમહેલ ક્રિયાના છુપા પ્રયોગો.
છુટે હાથે બક્ષો મદદ મને આ મહાભારત પરાક્રમના પવિત્ર
પ્રયાસમાં‡. તે સાથે બક્ષો મને જ્ઞન નેશારી ક્ષિદાગર ઉમદા
ગુણવંત ચંચલ ચેલાઓનું ધણા જોટલાપણું.

પદ: આવ્યા અધિપતિ દાતા ધાતા.

અહ્યા યાસા નેમંધહા ઉસ્તાનજસ્તો રફ્રેધ્રહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજદાઓ પોઉર્વામ્ સપેન્તહ્યા
 અપા વીરપેંગ પ્યઓથના,
 વંધેઉશ્ અતૂમ્ મનંધહો યા ફનેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફરો એ વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વધર્યો ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. ફમાવ્ય-
 ગેઉશ્-ઉર્વામ્ હાઈતીમ્ યજમધદે. ચેંધે
 હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને પઈતી વંધહો
 મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા
 યાઓંધહાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજમધદે.

(હા ૩૦)

૧ અત્ તા વક્ષ્યા ઇષેન્તો યા મજ્જાથા હ્યત્થીત્
વીદુષે,

સ્તઓતાયા અહુરાઇ યેસ્ન્યાયા વંધેઉશ્
મનંધો,

હુ માંજ્ઞદ્રા અષા યેચા યા રઓએખીશ્ દરેસતા
ઉર્વાજ્ઞ.

પ્રથમ દીક્ષા.* વર્ણવીશ શિક્ષણ આપવાની દીક્ષા અત્રે
પધારેલાં તમે લોકને. મોટા અહુરમજ્દ સાહેબની દોલતે હું એ
પામ્યો. ગાઓ તેની તારીફ સ્પષ્ટોચારે† છંદ‡ પદ§ અંધ||
ચરણના¶ લલકાર લેહકીને આતશી રોશનીનાં કિરણે ચઢની
સમાધમાં અર્પણ કરો તમારા જીવને આત્મા. સુ મનથી વમાસો.
મનન કરો અર્દીબહેશતનું. એ બન્ને મારફતે દર્શન કરી શકાય છે
ફરેસ્તાઇ ખસલત નામેનું.

પદ: છંદ પદ અંધ દીક્ષા શીક્ષા.

*શિખામણ.

†ખુલ્લા રાખ્તોએ.

‡કાવ્ય.

§કવિતાની લીટી.

||રચના.

¶કવિતાની કડી.

૨ સ્વઓતા ગેઉવાઈશ વહિરતા અવએનતા સૂચા
 મન'ધડા,
 આવરેનાઓ વીચિથહ્યા નરેમ્ નરેમ્ ખખ્યાઈ
 તનુયે,
 પરા મજે યાઓંધહો અહ્યાઈ ને સજ્ઘાઈ
 ઝઓદન્તો પઈતી.

મહા મોકો.* અવણુ† કરો. કાને સાંભળી સરોપના
 અસારતી જ્ઞાન પર લક્ષ દેઓ. એકીનયી ચિત્ત ધારણા ધરો.
 આતશી જ્ઞેશની જ્યોતીની. તે છે શિખાધારી, કલ્યાણકારી,
 અગ્નિઅંશી, ગતિ પ્રગટીત, સૂક્ષ્મ પરીક્ષીત, નમો નમો. માણસ
 અને માણસ વચ્ચે રાસ્ત સરિયતની દીન પસંદ કરવાનો મહા મોકો
 નજદીક પહોંચ્યો છે. મજલમોની મેલડીલ મ્યાને ઉત્તમતામાં કાણ
 સામેત ઉતરે છે તેની કસોટી પહેલીજ વાર થાય છે.

પદ: ખોલો આંખ ઉઠાવો કાન આ મોટા મોકા દરમિયાન.

૩ અત્ તા મધન્યૂ પોઉર્યે યા ચેમા ખરેના
 અસ્ત્રવાતેમ,
 મનહિયા વચહિયા બ્યઓથનોઈ હી વહ્યો
 અકેમ્યા,
 આઓર્યા હુદાઓંધહો એરેશ વિખ્યાતા
 નોઈત્ દુજ્દાઓંધહો.

બુગલ* જોડી. પ્રથમ પ્રગટી જે મીનોઈ શક્તિ. રૂડી
 અને. ભુંડી. પોત મેળી ગતિ પામી ગમનાચારમાં ચલાયમાન થઇ.
 પ્રત્યેકે પ્રત્યેકની ઓળખાણ દીધી. એ જેમાંની એકથી વિચાર,
 વચન અને વર્તનમાં સ રૂડી. બીજી હતી ક ભુંડી. ધરાની નરે
 જેમાંની સારીને સમજી તપાસી સ્વીકારી. ન અંગીકારવી†
 કુરપા‡ કૃત્યા§ ભુંડીને કદીએ.

૫૬: રૂડી મીનોને લે પ્યારા.

૪ અત્યા હ્યત્ તા હેમ્ મધન્યૂ જસએતેમ્
પઓઉર્વીમ્ દજદે,

ગએમ્યા અજ્યાધતીમ્યા યથયા અંધત્
અપેમેમ્ અંધુશ્,

આચિશ્તો દ્રેગ્વતાંમ્ અત્ અપાઉને વહિશ્તેમ્
મનો.

જીવન મરણ. લિત્ર* ગુણ અંકિત† એ શક્તિઓ ધુમતે
ધુમતે એકમેકમાં બેલાઈને ધુસી ગઈ. સારાંમાંથી ઉપજ્યું જન્મ
ને જીવન. નહારાંમાંથી આવ્યાં મરણ ને નષ્ટતા.‡ એઓ મુકરર
કરવા ખલકતની હોણી અન-હોણી સમજી જઈને અરસપરસ
તેઓએ ફેંસલો કર્યો કે વિકારી§ પામીને મળે ભુંડી તરફથી કષ્ટ
વેણીત॥ દુષ્ટ ફેજ. ચુસ્ત ઈમાનદારને રૂડી શક્તિને યોગે મળે મધુર
રાગો ગાતું ભભુકદાર તેજનું ઉત્તમ ગરોદેમાન બહેશ્ત.

પદ : જીલુકારી ફિટકારી પામીણી વિષયી જડ કૃત્યા.

પ અયાઓ મનિવાઓ વરતા યે દ્રેગ્વાઓ
 અચીશ્તા વેરેજ્યો,
 અપેમ્ મધન્યુશ્ સપેનિશ્તો યે
 પ્રઓજદિશ્તેંગ અસેનો વસ્તે,
 યઓચા ક્ષનઓપેન્ અહુરેમ્ હઘથ્યાઘશ
 વ્યઓથનાઘશ ક્ષઓરેત્ મજદામ્.

ક ગુણાંશી દુષ્ટતા. ક ગુણાંશી દુષ્ટ ધ્રુવ શક્તિએ* પોતા માટે પસંદ કર્યો નાશકારક મરણ અનજીવન પાપ યુક્તા† કુ વાનાં. વિશાળ સુખકર સ ગુણાંશી શક્તિએ‡ પસંદ કરી પોતા માટે આતશી ચલકાટ સજીવત બળબળતી સત્યતા. જે સુશોભિત સણગારમાં નક્કર ખડક પડેમ અડગ ઉભેલી પોતાના રૂડા આચારથી તે અહુરમજદને મન ખારી છે.

પદ : સણગારેલી સુંદર સોવાસણ સત્યતા.

૬ અયાઓ નોઇત્ એરેશ્ વીખ્યાતા દએવાચિના
 હ્યત્ ઇશ્ આ દેખઓમા,
 પેરેરમનેંગ ઉપા-જસત્ હ્યત્ વેરેનાતા
 અચિશ્તેમ્ મનો,
 અત્ અએપેમેમ્ હેન્દારેન્તા યા બાંનયેન્
 અહમ્ મરેતાનો.

સ શક્તિની સામનાપણું. મોહ માયાની ફાંસ જલમાં
 લપટેલા ધુતારા જુઠા ગુરુઓમાં નથી સરજાયું લક્ષણુ સાચી પરીક્ષા
 કરવાનું. નથી બિલકુલ તેઓની નિષ્ટા સાઈં પસંદ કરવાની.
 ઘેરાઈ પડ્યો છે તેમના પર જુઠાઈનો ગફલતબાજ અંધાર પછેડો.*
 પોતા વખા† પાપાત્માઓમાં પરચુ કરો એ લોકે પોતાના અધ્યક્ષ
 દાખલ ક મનના અહેરેમનને નિમ્નો પોતા હસ્તકની જતી રહેલી
 સત્તા પાછી સંધરવા. એ બધું ધાહું‡ ધડધડીત§ ધોધબંધ ધડક-
 ધુન્નરે ધકેલાતું ધસી ધાયું. વંટાળ્યાનાં વમળમાં વીટળાયણું.
 ઝાંઝી ઝનુની ગુસ્સાના કહેરી વિકરાળ દેવ એશ્મ કને ગયું. તેને
 આપી સરદારી કે તેના વિકારથી કરી તે સર્વત્ર સુખી સંતોષી
 સંસારી સાચી છંદગીનો અંત આણે.

પદ: ધાયો ધસી ધુન્નરો ધમધોકાર.

*ચાદર.

†એક પક્ષના.

‡ધુટારાઓનું ટોળું.

§ઉપરાઉપરી.

૭ અહ્યાધયા ક્ષત્રા જસત્ મનંધા વોહૂ અપાયા,
 અત્ કેહર્પેમ્ ઉતયૂધતિશ દદાત્ આર્મંધતિશ
 આન્મા,
 અએષાંમ્ તોઈ આ અંધત્ યથા અયંધા
 આદાનાઇશ્ પોઉર્યો.

અમશાર્પંદનો આશરો. અડીભીડીના એ મામલા વખતે આશરો મળ્યો શહેરવરી બંદોબસ્તીદાર અનબુમનને બદલમનનાં ભલાં મનનો. અર્દીબહેશતના મહા ગતિવંત જોશનો. ચોકખી પાક રપેંદાર્મંદ અમશાર્પંદનો. એએથી અંતકરણ આકૃતિઓ નેકી પાકી સ્વચ્છતામાં સ્વરૂપવંત બનીને બડી થઇ ગઇ. ઘાટ ઘટમની ઘડતરમાં સુદરેલ બખ્તરખંદ કુસ્તી કમરખંદ સીંક* સંગીનતામાં હસાખંધ તટસ્થ દીનદાર ફેણ અમે બન્યા. એટલા મજબુતીમાં આવ્યા કે એશમનાં ધાડાંને ન શરણ થતાં જીવથી માર્યે. કુદરતને ઘડતી વખતે અય મહાજ્ઞાની સાહેબ અહુરમઝદ તેં આર્મંધતી બાનુંને સંકોમળ મરોડદાર પ્રેમળતામાં સરળવી. તે હમેશની અમારી મદદગાર રહો. તારી બની બનાઇ હમેશની તે બરકરાર રહો.

પદ : ઉભરી ઉઠી અંતકરણ આકૃતિ.

૮ અત્યા યદા અએષાંમ્ કએના જમધતી
 અએનંધડામ્,
 અત્ મજદા તધજયો ક્ષત્રેમ્ વોહૂ મનંધડા
 વોધવીદાધતી,
 અએધજયો સસ્તે અહુરા યોધ અપાધ દદેન્
 જસ્તયો દુજેમ્.

જુહણી. ધાડાં પર કાવ્યાની ગુરજનો ઉગામેલો ફટકો
 પડતેનેજ લલી મનશની ખીલી જઈને અનજુમનનો રાજઅમલ
 નક્કર થયો. દેનાઓની દીન પ્રતિષ્ઠિતપણે* પ્રસિદ્ધ પરઠાઈ.
 જુહણી લખાડ દેવણીના મુશ્કેટાટ થયા. અર્દીખહેશતના
 આતશ પંથી જોદ્ધાઓની ચુંગાલમાં તે સપડાઈ.

પદ: જુહણીનો વેરં ભુંકા ભુકો ૭ રે.

૯ અત્યા તોઈ વએમ્ ખ્યામા ચોઈ ઇમ્ ફેરવેમ્
 કેરેનાઉન્ અહૂમ્,
 મજદાઓસ્ત્યા અહુરાઓંધેહો આ મોયસ્ત્યા
 ખરના અપાચ્યા,
 હ્યત્ હથા મનાઓ ખવત્ યથા ચિસ્તિશ્ચ
 અંધત્ મએથા.

સંપૂર્ણતાની ટોચ. હેયું એમ. થયુંખી તેમ. નેક
 નેયતના સવાખથી દુનિયાદારી ગેતીની વધારી, સુધારી, ઉંચે ચઢાવી
 ફેરેસ્ત્રાઈ મીનોઈ ખસલતની સંપૂર્ણતાની ટોચે ચઢાવશું. એટલી
 બધી કે ખુદાઈ પૂર્ણાંકી* કુદરતમાં એકત્ર થઈ સમાઈ જઈએ.
 અર્દીખહેશ્તના આતશી કેબલા આધારે અગર કરે ને સાહેબ તો
 અમારી ધારી ધારણા પાર પડે. કારણ કે આત્માની ઉંડાણ
 અક્ષલને એ ધારણા ગિલકુલ અનુકૂલ છે.

પદ : ઝુંકાવનાર ઝુંકી ઉંચી ટોચે ચઢે.

૧૦ અદા જી અવા દુજ્ઞે અવો ખવધતી રકેન્દો

રૂપયથ્રહ્યા,

અત્ અસિશ્તા યઓજન્તે આ-હુપિતોઘશ
વંધહેઉશ મનંધહો,

મજ્ઞદાઓ અપખ્યાચા યોઘ જંજેન્તી વંધહાઉ
સવહી.

ટુટી વેરવાર. જુઝણીએ ઉઠાવેલો ફટકો દીનદારોની ચીવટ ચુસ્તપણાંની મુકાબલ અ-ચોટો*, અ-પ્રહારો†, અ-ક્ષતો‡ અને થયો ટુટી ટાટીને વેરવાર. વીજળીના વેગની§ તેજથી ખહુમનની દરગાહમાં પરફેલા આતશબહેરામ સ્થલે જમા થઇ દીનદાર સીપાહોની અનજુમન કમ્મરબંધ તતરતંગ. જરનની ભણામણી વખતે આતશ પાવનો જોશ હમપેવીદા થયો. તે બધામાં જોર વળગવાને લીધે. એ સખળ આંગો અખુટ પ્રવાહ ખહુમન અને અર્દાબહેશ્તની ખરફતથી દુષ્ટ ધાડાં સામે મદા ખાણુ સમાન ડુટાડી તારી મહેરયાનીથી અય દાદાર અહુરમજ્ઞદ અમે તેના સામે અટુટ કિલ્લા સમ આંડા ધર્યા.

પદ : ચંચળ ચપલાનો પ્રવાહ પ્રયોગ.

૧૧ હ્યત્ તા ઉર્વાતા સપથા યા મજ્જદાઓ દદાત્
 મખ્યાઓંધો,
 ખીતિયા એનેધતી હ્યત્યા દરેગેમ્ દ્રેગ્વોદેખ્યો
 રપો,
 સવચા અપવખ્યો અત્ અધપી તાધશ
 અંધુધતી ઉરતા.

ક્યાની માનવી. રે ક્યાની ધરાની માનવી લોકો. પામ્યા તમે મારેથી દીક્ષા એ એ ભિન્ન પ્રકારી પણ સાથે ભેલાયલી ધ્રુવી, શક્તિઓની. તેમના વિષેના અહુરમજ્દના નિર્માણના નિયમોથી તમે વાકેફ થયા. તો પછી જાણો કે તમે ખરું ખોટું પારખવાને લાયક થયા. આખાદીના કાનુન શા છે. હેરાનીના શા છે. જુદદીન નાસ્તિકનાં ધાડાંઓનો નાશ કરવાની અક્કલ પણ તમારામાં આવી. માજ્દયસ્તી દીન પર ફિદાગીરી કરી તે જનન ફેશાનીનો દ્રઢ લાભ કેમ મેળવવો તે પણ જાણ્યું. અમારું એ સંભળાવ્યું તમને આમીન થાઓ. કલ્યાણકારક નિવડો.

પદ: પૂર્વીણ પંડીત પ્રણામી ગા જશ ગુણ પ્રભુતણા.

અહ્યા યાસા નેમ'ઘડા ઉસ્તાનજસ્તો રદ્રેઘહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજદાઓ પોઉર્વીમ્ સપેન્તહ્યા
 અપા વીસ્પે'ગ્ પ્યઓથના,
 વ'ઘહેઉશ્ અતૂમ્ મન'ઘહે! યા ક્નેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ૬૪૨ો જે વખત ભણુવો.)

યથા અહૂ વઘર્યો ૪, અપેમ વોહૂ ૩. અંત્-
 તાવક્ષ્યાંમ્ હાઈતીમ્ યજમઘદે. યે'ઘહે
 હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઈતી વ'ઘહે!
 મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા
 યાઓંઘડાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઘદે.

(હા ૩૧)

૧ તા વે ઉર્વાતા મરેન્તો અગુશ્તા વચ્ચાઓ
 સોંગડામહી,
 અઓઈઝ્યો યોઈ ઉર્વાતાઈશ્ દુળે અપહ્યા
 ગએથાઓ વીમેરેન્ચઈતે,
 અત્ચીત્ અઓઈઝ્યો વહિશ્તા યોઈ જરજ્દાઓ
 અંધેન્ મજ્દાઈ.

ઉઠાવો અવાજ બુલંદ. સ્મરીએ,* પઠીએ, ગુણુ ગાઇએ.
 ખુદાના મંત્રીક કલામના. થા જે ગુમ. હમણાં લગણુ ન
 સમગ્નયલા. ઉઠાવો અવાજ બુલંદ શૂરીલો ગગન તક તેમનો.
 પાંચરો પવિત્ર ધ્વનિ અટકાવવા બુહારીનો અધમ† માર્ગ. નિકર‡
 તેની ફેલામણીથી અપનાં આતશી તત્ત્વ મારફતે પરસ્તેશ કરનારા
 ધર્માધ્વો§ જનયાં થાય. લણામણીના પ્રચારની પ્રવિત્ર પાકીજગી
 ખુબ રેડતો એ કલામના બાણકારા અને પડધાઓથી ખુદાતાલા
 આપણાં છગરમાં ઘાડાં કૌવતની કુમક જગાવી અંધારી નાપાક
 પક્ષીદીને નિવારે છે.

પદ : બોલો બિરાદર બુલંદ બંદગી.

૨ યેજ્ઞ આઘશ્ નોઘત્ ઉર્વાને અદ્વાઓ અઘબી-
 દેરેશ્તા વખ્યાઓ,
 અત્ વાઓ વીરપેગ્ આયોઘ યથા રતૂમ્
 અહુરો વઓદા,
 મજ્દાઓ અયાઓ આંસયાઓ યા અપાત્
 હયા જ્વામહી.

સત્યતા સંશોધના.* શાસ્ત્રોક્ત† વિધિપૂર્વકજ્ઞ‡ સત્યતાનું સંશોધન થાય. આત્માની બેહતરી ખાતર તે છે ઘણું કરવા લાયકનું. અહુરમજ્દના ખાલેસ કાનુનો સમજ્યાની ખરી અસર ત્યારેજ દિલમાં થશે. ત્યારેજ ધર્મની ચાર્યીક§ અને યુદ્ધિક સામનાપણામાં|| અપના સત્ય વચની કાયદા પ્રમાણે કાણી તરફ નિર્ભય થવાનો તે સ્પષ્ટીત,** દ્રષ્ટિ,†† પ્રદર્શિત‡‡ થશે.

પદ : સત્ય સંશોધન કરો ખારા.

*બારીક તપાસથી ખામી કાઢવી.

†શાસ્ત્રમાં જણાવેલું.

‡હુકમ મુજબ. §ચચા બરેલું.

||વિરુદ્ધતામાં. **ખુલ્લું.

††દેખીતું.

‡‡જાહેર.

૩ યાંમ્ દાઓ મઠન્યૂ આથાચા અપાચા ચોઈશ્
 રાનોઈજ્યા કનૂતેમ્,
 હ્યત્ ઉર્વતેમ્ ચજ્ઞદોનંધુવદેજ્યો તત્ ને
 મજ્ઞદા વીદ્વનોઈવઓચા,
 હિજ્જ્વા શ્વહ્યા આઓંધહો યા જ્વન્તો વીસ્પેગ્
 વાઉરયા.

પક્ષોપ* પક્ષ સામસામા. અહુરમજ્ઞદની મજ્ઞહીક
 મિજ્જલસમાં પક્ષોપ પક્ષ સામસામા થશે. ત્યારે તેમના સત્ય
 પારખુઆતશની કસોટીથી ઇમાનીઓનાં અંતકરણનું સમાધાન
 કરી ખરાંને ખરું ઠરાવશે. એ સત્ય તેજની આગાહી મને
 ખતાવશે અગમચેતીથી કરમ બક્ષેશનો કરનાર કીરતાર. પ્રત્યેક્ષ
 સાક્ષાત† તેના પોતાના શબ્દે. તેથી અક્લવવાલાં લોકમાં દુરસ્ત
 દીનની રાસ્ત રાહ કબુલ કરાવવાનાં કામમાં હું ફાવું.

પદ : મજ્ઞહ્ય મિજ્જલસમાં ફાવે દીન મારી.

૪ યદા અષેમ્ જૈવીમ્ અંધહેન્ મજદાઓસ્થા
 અહુરાઓંધહો,
 અધિયા આમંધતી વહિશતા ઇષસા મનંધહા,
 મધ્યો ક્ષત્રેમ્ અઓન્નેગ્ધ્વત્ ચેહ્યા વેરેદા
 વનએમા દુજેમ્.

સાધણાની પ્રસન્નતા, જો નો પ્રસન્ન અગ્ન્યાંશી* અર્દી-
 બહેશ્ત અને બીજા હુકમી મહા શક્તિવંત અમશાસ્પદો સાથે લાગી
 આમંધતી. તે લાગલીજ મેળવીશ મારા મજદાનને શહેનશાહી
 ધર્મ ગણાવવાની સત્તા. લખાડીની ગરલ† ઓગાળતી જુઠણી
 દેવનીને એ રીતે જીવથી મારી હું ઓશિંગણ‡ થાઉં.

પદ : ભચકું કચકું ગુંગળાવું મારું જુઠણી.

પ તત્ મોઈ વીચિધાઈ વઓચા હ્યત મોઈ અષા
દાતા વહ્યા.

વીદુયે વોહૂ મન'ધડા મેન્યા દધધાઈ ચેહ્યા મા
એરેષિશુ,

તાચીત્ મજદા અહુરા યા નોઈત્ વા અ'ધડત્
અ'ધડધતી વા.

તત્વોનું સિદ્ધાંત. મજહબીક મેહરીતના ગંભીર હિંગામે
પધારેલાં સાહેબાને મિજલસ. ભિન્નાભિન્નતા* ધર્મો માર્ગોના છો.
તમે હિમાયતી લોક. તમે કહી શકતા હો તો કહો. મારું
પુછવાંનું છે તેનો ઉત્તર. વિશ્વ મંડળ રચનાર જગ કતોએ સારાં
તત્વો માત્રમાં અગ્નિ શિવાય શુંજ બીજું તત્વ “થા” કરી કહ્યું ને
થયું. બહમનની સદ્બુદ્ધિથી તમે પહેલે તો પુરું સમજે એ તત્વને.
પછી લલે આવોતી કરવા ચર્ચા. મારો બધો આધાર એ સિદ્ધાંત
પર મેં બાંધ્યો છે. “હું” કારથી અગ્ની. લડકા હિલતાં પવન
પવન બંધાતે પાણી. પાણીમાં નિપજી વનસ્પતિ અને તેના કાહવાટે
પૃથ્વી પહાડ.

પદ: તત્વ નામેમાં વડું માત્ર અગ્નિ.

૬ અહ્યાધ અ'ધત્ વહિરતેમ્ ચે મોધ વીદ્યાઓ
 વઓચાત્ હધથીમ્,
 માંધ્રેમ યિમ્ હઉર્વતાતો અપહ્યા અમેરે-
 તાતસ્થા,
 મજ્દાધ અવત્ ક્ષધ્રેમ્ હ્યાત્ હોધ વોહૂ વક્ષત્
 મન'ધહા.

સત્યોત્તરોચાર્યો.* ક્ષાપશે તે જોણે શુદ્ધ મને અવસ્તાવાણી
 ભણી, સમજી. બાદ જોણે તરતાતરત સત્યોત્તરોચાર્યો. ઉચ્ચારી
 સંધર્યાં ખોદીદનાં સુખ અમનના† ઢગ. અમદીદની અન-મરણી
 અમૃતી અમરતા. પામ્યો તે બહુમનથી ઉત્તપભેલી, અર્દીઅહેશતની
 તાકતે પુષ્ટેલી,‡ શહરેવરથી સજીતેલી, તપોબળી પાદશાહત.
 દીધો અર્પણુ જોણે પોતાને અહુરમજ્દનાં નામ પર સદેકે.

પદ : બી દીન થશે ના બહેદીન.

*સાચો સણુન બાડ્યો.

†આરામ.

‡પોષાયલી.

૭ યસ્તા મન્તા પોઉર્યો રઝોચેખીશ્ રોઘથેન્
ખાશ્ચા,
હ્વો અથ્વા દાંમિશ્ અષેમ્ યા દારયત્
વહિશ્તેમ્ મનો,
તા મજ્ઞદા મધન્યૂ ઉક્ષ્યો યે આ નૂરેચ્ચીત્
અહુરા હામો.

ગગન મંડળ ઝળકે. પ્રથમમાંજ સાહેબે ફરમાવ્યું કે ચમકો
આ દુઆ લેરલા પવિત્ર દેશમાં તેજસ્વી રોશનીના ચમકારા.
સવાખના સુગંધ પમરતા સોડમથી ગંઠાયાં ગગન મંડળના દ્વિપતા
પ્રકાશો. ત્યારેજ તમે જાણી જશો કે દીનનો હુકમી કાનુન કેવળ
માજ્દયસ્ની અષ પંથી છે. તેના સદાયરણનો દોર દુનિયામાં
અપાર વહો જાય છે. ગગન મંડળ પ્રકાશની વધારણા ને
નિભાવણા અહુરમજ્દ કદીએ ન નિઠાડો.

૫૬ : તપ તેજે દિપ્તિયાં ગગન મંડળ.

૮ અત્ શ્વા મેન્ગહી પોઉવીમ્ મજ્ઞદા ચેજમ્
સ્તોઈ મનઁધહા,
વઁધેઉશ્ પતરેમ્ મનઁધહો હ્યત્ શ્વા હેમ્
ચખમઇની હેન્ચખેમ્ .
હઇથીમ્ અપહ્યા દાંમીમ્ અંધેઉશ્ અહુરેમ્
બ્યઓથનએપૂ.

ધાર્યો મેં તુંને. ધારણા સમાધે ધાર્યો મેં અહુરમજ્ઞદને.
નમસ્કારે લાવનાએ પૂજવા લાયકનો એકલો. બલમનનો પિતા.
દીદ બ દીદ નજરે દેખ્યો આતશી ખોરેહતી દીનનો પેદા કરવાવાળો
સાહેબ. છે જેને આશરે છંદગીના સર્વે બનાવોની અસર.
અચૂક નિયમોને આધારે લટકેલી અઝુક કે તઝુક.

૫૬: પિદર બલમનનો છે અહુરમજ્ઞદ.

૯ થવોઃ અસ્ આર્મંઘતીશ થવે આ ગેઢિશ તપા
 અસ્ અતૂશ,
 મન્યેઢિશ મજ્ઞદા અહુરા હ્યત્ અખ્યાઘ દદાઓ
 પથાંમ્,
 વાસ્ત્રયાત્ વા આઘતે યે વા નોઘત્ અઘત્
 વાસ્ત્રયો.

સીધો રસ્તો. અહુરમજ્ઞદ સાહેબ. ખાલેશ શ્રદ્ધાળુ
 સેવાવાળી આર્મંઘતીની અસલ નસલ તો તે. કુદરતનો કીરતાર
 તે. આત્માઓનું મૂળ તું. સીધી સડક જેવો પાથરો દોર રસ્તો
 નિશ્ચિત કરનાર તે. દીનદાર મુસાફરો એ રસ્તે પડી વગર મુસીબતે
 પોતાની મંજલે પહોંચે.

પદ : હક અવલ અસલ નસલ,
 સમજો સર્વે ગિલકુલ નકલ.

૧૦ અત્ હી અયાઓ કૃવરેતા વાસ્ત્વીમ્ અખ્યાઈ
ક્રુપુયન્તેમ્,

અહુરેમ્ અપવનેમ્ વંધેઉશ્ ક્રષેન્ગહીમ્
મનંધ્વો,

નોઈત મજ્દા અવાસ્તયો દવાંસ્થિના હુમેરે-
તોઈશ્ બક્તા.

જાગીરદારો ને બીજા, હરીફ પક્ષોમાંથી પસંદ કીધી
પવિત્ર માજ્દયસ્તી દીનને શાહી જાગીરદારોએ. રાજ તાજના
અશ્વપાળ* લશ્કરી લોકે. પોતાની ખરી દોલત તેઓ સ્મરણ
શક્તિની શુદ્ધ બુદ્ધિમાં સમાયલી સમજ્યા. તેમનાં મન નેકીમાં
ઉસ્તાદ અને મુસ્તાફ. અન-આયે અજાનોએ ન પસંદ કીધી
તેને. ન કીધી કપટીઓએ. શી અવકાત કે મજલ એવાઓની
મગજ શક્તિની. દીનદાર વિદ્યામાં કેમે દિસ્સો પડે એવાઓ.

પદ: અપૂર્ણાકની હોય કંઈ મજલ.

૧૧ હાત્ ને મજદા પઓઢીર્મ ગઓથાઓસ્થા
તપો દઓનાઓસ્થા,

થવા મન'દહા પ્રતૂશ્યા હાત્ અસ્તવન્તેમ્ દદાઓ
ઉશ્તનેમ્,

હાત્ પ્યઓથનાચા સે'ગહાંસ્થા યથા વરેને'ગ
વસાઓ દાયેતે.

દીનદારો સાર. વસ્યાં દીનદારો સાર અહુરમજ્દનાં
રાષ્ટ્રીય સંસ્થાન. ઠયાં તેમના વહીવટ કાજે સુ નીતિના ને સત
ધર્મીન્કાયદા. મુકાઇ તેઓમાં ભલી અક્કલની સમજ તેમનાં
ધોરણે ચાલવા. ચાલુ થયું તેઓમાં શારીરિક જોર ને ઝડપી
ચપલાઇ. નવાન્યા તેમને એ પ્રયોગોથી. શરીયતથી રાસ્ત
ચાલવું. એકમેકસે તે પ્રકારે કામ લેવું. પુણ્યનો તોષો હાંસલ
કરવો.

પદ : ગોરો ધીરો વીરો ચંચલ મોખેદજી.

૧૨ અથ્રા વાયેમ્ બરઘતી મિથહ્વચાઓ વા
એરેબ્વચાઓ વા,

વીદ્યાઓ વા એવીદ્યાઓ વા અહ્યા જેરેદાચા
મનંધડાચા,

આનુશ-હક્ આર્મંઘતીશ મઠન્યૂ પેરેસાઘતે
યથા મએથા.

વિદ્યા ને અ-વિદ્યા. ઇલ્લતી જડવાદી અ-વિદ્યાધરે*
આણીકાર મારી બરાડ એ રૂડા સખક સામે. પેલી કોરે વિદ્યાધર
માજદ્યસ્તાને ઉઠાવ્યો અવાજ તેની તરફમાં. એ રવેસે જે તડ
પડ્યાં. માજદ્યસ્તાન તો હતો સત્યવક્તા ને જાણુકાર.
અ-વિદ્યાર્થી થયાં જાહેલ ખી દીન. ના તેમનાં મન મોકળાં કે
લેયાં ચોકખાં. થયાં તેઓ હમેશાં મેલાં ને કાળાં. જ્ઞાનીનું થયું
ચાંચલીક ચિત્ત કાળજીમંદ. સદા વસ્તું હતું તે આયંમાતૃ
આર્મંઘતીની પવિત્રતામાં મગન થઈને.

૫૬: બરાડ મારી અનવડ મુરખે.

૧૩ યા કૃસા આવીળ્યા યા વા મજ્જા પેરેસાઘતે
તયા,

ચે વા કસેઉશ્ અએન'દહો આ મજ્જિશ્તાંમ્
અયમઘતે ખૂજેમ્,

તા ચખ્ખેન્ગ્ ધિવસા હારો અઘળી અપા અઘળી
વએનહી વીરપા.

ચંદ પ્રશ્ન. જાણુતા નથી કે ચંદ પ્રશ્નો હોય છે ખુલ્લા
કરવા લાયક જાહેર. બાળે ગૂઢ* ભારી ગૃત્વ હકીકતો છે ન
સાધારણ સમજમાં ઉતરે તેવી. કાંઈક સવાલોની આકૃતિ ધડી
શકાય. અય ખુદા. મિજલસમાં એવાળી આવ્યા છે કે તકરારી
જીકરી ઉઠાવી અંદાજથી ઉલટા જાય છે. નાહક પોતાનાં સર
પર પશેમાનીની તોજેશ ઉઠાવે છે. છે એ સંધું તારી નજરમાં
બિલોરના આયના માફક રોશન.

પદ : મગજ કમતર પણ વિષય વિસ્તાર.

૧૪ તા શ્વા પેરેસા અહુરા યા-જી આઈતી
જેન્ગહતિયા,

યાઓ ઇષુદો દદેન્તે દાઘનાંમ્ હયા અપાઉનો,
યાઓસ્ત્યા મજ્દા દ્રેગ્વોદેઝ્યો યથા તાઓ
અંધેન્ હેન્કેરેતા હ્યત્.

હમણાં ને પછી. એ વાતો ધ્યાનમાં રાખીને મારે ઠરાવવાં
હમણાંનાં દીનદારી સાધણો. પછી ભવિષ્યમાં બનવા 'કાલ
સાધણો. દાખલા તરીકે અન-ભણ દીનદાર દેવાદારે ચહેલાં કરજની
ફરજ કેમ ફિટાડવી. જેથી દરતુરોની અંદગી ભણામણીનું આકર્ષણ
તેમની મદદે આવે. પછી જીવદીન તો આખરે વટીક પોતાની
બુઝનો ફેજ પિછાને એ નામુમકીન છે.

પદ : ઘાંટન ફેજ આખરી હિગામે.

૧૫ પેરેસા અવત્ યા મધનિશ્ ચે દ્રેગ્વાધતે
ક્ષત્રમ્ હુનાઈતી.

દુશ્-પ્યઓથનાઈ અહુરા ચે નોઈત્ જ્યોતૂમ્
હનેરે વીનસ્તી,

વાસ્તયેહ્યા અએન'ધ્હે પસેઉશ્ વીરાઅત્યા
અદ્રુજ્યન્તો.

દુષ્ટોનો અમલ. હવે છે મારો સવાલ. જુદીન નાસ્તીકા માટે તખ્ત તૈયાર કરનાર દુષ્ટો સાઈં બદલો કડકડતાં આપી દોજખનો. એઓમાંનો કોઈ એક બી એવો નથી જે તન પસીનાથી હોય રળી ખાતો. શ્રમ ઉઠાવનાર ધર્મધારી જમીનદારોના કે અશ્વ સવારોના પાક ને દોર ઢાંક લુંટી લાવવા એ તો તેમનો ધંધો. દીનદાર લોકો તો જુઠણીની વિરૂધ્ધતાવાળા છે.

૫૬: ઉડી,ઉમો તું થા ધર્મોપાસક.

૧૬ પેરેસા અવત્ યથા હ્વો યે હુદાનુશ દેમનદ્યા
ક્ષત્રમ્,

ક્ષોઈથિદ્યા વા દખ્યેઉશ વા અપા કૃદથાઈ
અસ્પેરેજતા,

શ્વાવાંસ્ મજ્દા અહુરા યદા હ્વો અંધુત્ યા
બ્યઓથનરચા.

પૂર્ણાશીમાં સમાવણી.* શુદ્ધ રાહે ચાલનાર
માજ્દયસ્નાન વસ્તો હોય મકાનમાં, પરગણામાં કે પ્રાંતમાં ત્યાં
પાકીજગીના ઝરાનો જોર વિસ્તારાતો જાયજ. પોતાનું ચિત્તવણુ
ખુદા સાહેબની જગમગ જ્યોતીમાં ચીવટ પરાવીને† પોતાના
અપૂર્ણાશી તેના પૂર્ણાશીમાં સમાવી દે.

૫૬: નેકી પાકીથી ફરે દુષ્ટોના ચકર.

૧૭ કુતારેમ્ અપવા વા દ્રેગ્વાઓ વા વેરેન્વધતે
મજ્ઞો,

વીદ્વાઓ વીદુષે મ્મઓતૂ મા એવીદ્વાઓ
અધપી-દેખાવયત્,

જ્ઞદી-ને મજ્ઞદા અહુરા વંધેઉશ્ કૃદક્તા
મનંધહો.

જ્ઞાન ગુણ. ધર્મધારી ઉત્તમ અને નાસ્તીક અધમ વચ્ચે
જ્ઞાન ગુણ ચર્ચાની લડણ* લાજમ છે લડવી એ પ્રકારે. અપૂર્ણિક
અણુધડ કયાનીને જુદદીનમાં છે પડ્યો રાખવો નામુનાસખ છે.
સારાં મનનાં જ્ઞાનની જોત એવા અનાડીઓમાં ખુદા જગાવો.

પદ : જગતી હું જ્ઞાન જોત અણુધડમે.

૧૮ મા-ચિશ્ અત્ વે દ્રેગ્વતો માંથ્રાંસ્થા ગૂશ્તા
સાસ્નાઓસ્થા,

આજુ દેમાનેમ્ વીસેમ્ વા પોઘથ્રેમ્ વા
દખ્યૂમ્ વા આદાત્,

દુષિતાયા મરકએયા અથા ઇશિ સાજુદ્દમ્
સ્તદથિયા.

ચુપ કરો. ચૂપાડો જુદદીનવાળાઓના જુઠા શ્લોક.
કુળાડયાં એમની એસૂર એતાલ ધ્વનીએ કંગાલિઅત અને મોતમાં
ધર, ગામ, પરગણા, પ્રાંત ન ચુપે ને આપણા ધર્મમાં દરકતખોર
થઈ પડે જંગની કાહાડી મારી ફાડે તેમનાં ફડાફડ ફાડયાં.

પદઃ જગવી હું જ્ઞાન જોત અણુધડમે.

૧૯ ગૂરતા યે મન્તા અપેમ્ અહૂમ્બિયશ વિદ્વાઓ
અહુરા,

એરેજુખ્યાઇ વચઁધ્વામ્ ક્ષયમ્નો હિજ્વો-
વસો,

થવા આથ્રા સુથ્રા મજ્દા વઁધ્વાઉ વીદાતા
રાંનયાઓ.

લાયકને સમજ પડે. આ દીક્ષિત કાયદા લાયકનીજ
અક્ષક્રમાં ઉતરશે. તેઓ સત્યવાદીઓનાં ભૂષણ* ૩૫ છે. તેની
પવિત્ર પદ રચનામાં ગુંથાઇ છે. દીનદાર સત્તાની હુકમી ધ્વની.
એઆરત છે બળબળતી તપની ભરેલી સ્વતંત્ર. શબ્દ રચના છે
તીવ્ર† બાણ સમાની. ઉની ઉકળતી ભડીની જીવતી પીગજેલી
ધાતુનો રસ આંગમાં ઓટીને સચ્ચાઇ પ્રગટાવી લાવે ને જીહ્વાનો
નાશ કરે તેવી.

પદઃ ચુંડું ભુંડું રુંડું જુડું રુંડું પુરું કરું વિખુંડું.

૨૦ યે આયત્ અપવનેમ્ દિવન્નેમ્ હોઘ અપરેમ્
ક્ષયો,

દરેગેમ્ આયૂ તેમંઘો દુશખરેથેમ્ અવ-
એતાસ્ વયો,

તેમ્ વા અહૂમ્ દ્રેગ્વન્તો ખ્યએથનાઘશ ખાઘશ
દએના નએવત્.

બુદ્ધીનની હલાકી. એવા કસાયલા દીનદારોને કાણુ
ઉલથાપ આપી શકવાનો છે. પરહેજગારીના સાથા તળે દેવનું
કામ કરનાર પાપી ગયો ઠગવા કે પડયો મરવા. બદ્ધીનને ભાગલે
આવશે દોજખનું કાળું બાણું જાકું અંધારું. પલીદીનો ભક્ષ.
ગલીચ પુવેણ. બદ્ધીન નાસ્તીકા હમેશના હલાક થશે અહરેમનની
મેલી જીંદગીમાં. એ પાપીઓનો ફેજ એજ.

પદ: ઠગની પૂઠળ* પડયો નાશ.

૨૧ મજ્જદાઓ દદાત અહુરો હઉર્વતો અમેરે-
તાતસ્થા,

ખૂરોઘશ્ આ અષખ્યાયા ખાપધથ્યાત્ ક્ષથ્થા
ક્ષરો,

વંધેઉશ્ વજદ્ધરે મનંધહો યે હોઈ મધન્યૂ
ખ્યઓથનાધશ્ચા ઉર્વથો.

જરતોશ્તીને આરામ. દીધાં દાદારે દોનદારોને અમન
સુખ વિલાસ* શાંતિ અમર્ગી. પુણ્યોની ન્યાજ લાલાવા† હદીઆ
વધાવતરીકે. તે સાહેબ થયો. તેમનો થયો છત્રછાંયે રાખનાર
મુરખખી. શહેરેવરનાં મહા બળથી અહમનની ભલી તવાનાધથી.
થયો છે તે તેમનો ચાર વફાદાર મોહબતી મિલાકાતી બિરાદર પિદર.

૫૬: ચાર વફાદાર બિરાદર પિદર.

૨૨ ચિથ્રા ઈ હુદાઓંધે યથના વએદેમ્નાઈ
મનંધડા,

વોહૂ હ્વો ક્ષથ્રા અષેમ્ વચંધડા ધ્યઓથનાચા
હસિ,

હ્વો તોઈ મજ્દા અહુરા વાજિશ્તો અંધહતી
અસ્તિશ્.

દ્રષ્ટીત પ્રદર્શિત.* ખરાં મોટાંના પરીક્ષકની જાણકાર નજરમાં આવે છે આ જ્યાં નિયમ દ્રષ્ટીત પ્રદર્શિતે. એમાં પકડો થયલો આતશ પંકો મોએદો ચેલો પાવમહેલના અગલથી હમકલામ થઈને અણદોઠ નરોના જ્યાં માર્ગમાં દ્રઢ વલ્લો જાય છે. તેની નજરે બધું પ્રગટી આવે છે. ખુદાની દોન વધારનાર એવાજ સાલ્યકો છે સ્થાંભ જેવા ટેકો દેનાર.

પદ : નિષ્ઠા જેની નિશ્ચિત દ્રઢ.

અહ્યા યાસા નેમંધડા ઉસ્તાનજસ્તો રક્ષેધ્રહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પોઉર્વામ્ સપેન્તહ્યા
 અપા વીરપેગ્ પ્યઓથના,
 વંધેઉશ્ પ્રતૂમ્ મનંધેઃ યા ફનેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફકરો બે વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વધર્યો ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. તા-વે-
 ઉવાતાંમ્ હાઈતીમ્ યજ્મધદે. ચેંધે
 હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને પઈતી વંધે
 મજ્દાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા
 યાઓંધડાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્મધદે.

(૬૧ ૩૨)

૧ અખ્યાયા ખએતુશ યાસત્ અહ્યા વેરેજેનેમ્
મત્ અધ્યર્મના,

અહ્યા દએવા મહી મનોઈ અહુઃહ્યા ઉર્વાજેમા
મજ્દાઓ,

થેવોઈ દૂતાઓંધહો આઓંધહામા તેંગ દારયો
યોઈ વાઓ દધખિષેન્તી.

પઢાવ્યો કલમો. પઢાવ્યો કલમો પયગમ્મરે બાપુંકાર.
પાદશાહને, તેના ખેશ કખીલાને, તેના જંગી એલમી જન સમૂહને.*
પાદશાહી બુનિયાદને તથા ઉમરાવ તોખ્મના અમીરી સામતીઓને.
હતા તેઓ પહેલે જુદદીન નાસ્તીક દેવચસ્તાન. કારો ભારો જલદ
એકરાર એ બધાએ એક દિલથી કર્યો. થઇએ અમે બધા અહુરમજ્દી
માજ્દયસ્તી દીનના ફેલાવનાર ઉલટમંદ પેગામચી. ઓ ખુદા
આહેબ. એ મારા કલમીઓ ઉપર કિત્તો કપટ રચનાર કહેરી
શત્રુઓને તું મારેલા તુટેલા કર.

પદ : પદ્યાં કલમો દરેહમહેર વચ્ચે.

૨ અએઘઙયો મજ્ઞદાઓ અહુરો સારેમ્નો વોહૂ
મનંધહા,

ક્ષત્રાત્ હયા પઘતી-ઞઓત્ અષા હુશ્-હયા
ખેન્વાતા.

રપેન્તાંમ્ વે આર્મઘતીમ્ વંધહીમ્ વરેમઘદી
હા-ને અંધહત્.

હુઆ કબુલ થઈ. નવજોતીઓમાં કરેલી પ્રાર્થનાનો જવાબ મળવાની નવાજેશ થઈ ખુદાની દરબારથી. બહુમનની મારફતે સર્વનાં મન અહુરમજ્ઞદની દરગાહમાં એકતાર થયાં હતાં. સાહેબે શબ્દ કર્યો. કીધી પસંદ મેં ને મારા અમશાસ્પદોએ આર્મઘતીની આ ધરાન ભૂમ ધર્મ રક્ષણાર્થે. છે એ અમારા ઉપર જાનો જીગરથી કુરબાન.

પદ : ચક્રિત* મન રોશનીના ધારા.

૩ અત્ યૂશ્ દઝેવા વીરુપાઓંધહો અકાત્
મનંધહો સ્તા ચિથ્રેમ્,

યસ્થા વાઓ મશ્ યજ્ઞધતે દુજસ્થા
પઠરિમતોઠરિયા,

બ્યઓમાંમ્ અધપી દઘબિતાના યાઠશ્
અસ્ત્રદ્ધમ્ બૂમ્યાઓ હમઘથે.

દેવની ઓલાદ. હો રે દેવ દૈત્યની મલામતી ઓલાદ.
અ ક મનના અકામન દેવથી ઉધરેલા ઘણા જાણુનો ભોગ લંઘને
એ આડા ઉંધા લોક ગર્વીષ્ટતાના* ખાડામાં ઉધર્યા. જુઠણી
દેવણીની વિકારની† બરેલી તેમની છુનીયાદ. તેણી ને તેઓ
ફરેઅ ને દગાખાજના કાળા પથરના પુતળાં છે.

પદ: વિકારી વિપારી પ્રપંચી દેવોલાદ.‡

૪ યાત્ યૂશ્યા ક્રૂમીમથા યા મળ્યા અચિશ્તા
દન્તો,

વક્ષેન્તે દએવો-જુશ્તા વંધેઉશ્ સીજધમ્ના
મનંધહો,

મજ્દાઓ અહુરહ્યા પ્રતેઉશ્ નસ્યન્તો અપા-
અત્યા.

મત મતાંતર. હીક તલાવટોનાં જાલાં તેઓએ ગુંચવ્યા
છે. તેમને આધારે કોઈ ચાલે તો દુષ્ટમાં દુષ્ટ પરિણામનો ફેજ
પામે. • દેવ્યાં દૈત્યાં પુતળાં પૂજણના તો મોટા હિમાયતી. એટલે
બહમનની સારી મનશનીમાંથી ત્યાગાયલા, તરછોડાયલા. અહુર-
મજ્દના માજ્દયસ્તાન માર્ગમાં આતશ પંથા સૂક્ષ્મ સિદ્ધાંતો
કાને પડતાં વેત* તો તેઓ મૂર્ચ્છા ખાઈ થઈ જાય મરણ શરણ.

પદ : ધરણ ઢલણ મરણ શરણ.

પ તા દેએનઓતા મપીમ્ હુજ્યાતોઈશ
અમેરેતાતસ્થા,

દાત્ વાઓ અકા મનંધહા ચેગ્ દએવેગ્
અકસ્થા મધંચુશ્,

અકા ષ્યઓથનેમ્ વચંધહા ચા ક્રચિનસ્
દ્રેગ્વન્તેમ્ ક્ષયો.

કંગાલ તાગડો. કંગાલ તાગડા રચી પવિત્ર પુરુષોની આજ્ઞાદી અને અમરતા બરબાદ કરવાનો તો તેમનો ધંધો. ક મનના સપાટામાં સપડાયા તે વખતથી ખચીત બન્યા તેઓ દેવ ચિતક* ને દૈત્ય પૂજક. પાપ વચન બોલક. પાપ વર્તણુ કર્તક. એવાં એવાં કનિષ્ઠ† ધારણોએ પાપી પાદશાહત પર કાબુવાળા થઇ રાંક અને સાદી રૈયતને ગુલામગીરીની જુસરીમાં જોડવા જારી કરીધો જુલમ જસ્તીનો દોર.

પદ: અંધા ધુંધા પાપી મંત્રક બોલક કર્તક.

૬ પોઉરુ-અએનાઓ એનાક્તા યાઈશ્ સ્વાવયેઈતે
 યેજી તાઈશ્ અથા,
 હાતા-મરાને અહુરા વહિશ્તા વોઈસ્તા મન'ધહા,
 શ્વહ્મી વી મજ્દા ક્ષત્રોઈ અપાઈચા સે'ગહો
 વીદાંમ્.

ગેખી ગાલેખી. તેઓના બદીના ભરેલા જુરા પાદશાહ
 મારફાડના હુમલા લાવ્યા. ઘણાઘણી તરકટોથી તેઓ પોતાની
 નાપાક નેમોમાં ફાવ્યા. અધમ પાખંડી* પુતળાં પૂજક જુદદીન
 ધર્મ તેમનો એવો. તેમનાં બધાં કર્તુક ખુદાની હજુરમાં ઢગલે
 પડ્યાં છે. શુભ મનશ્ચીના બહુમનની યાદમાં તાબાંજ છે. એને
 લીધે મેં મક્કમ ઠરાવ કર્યો છે કે આ આર્ય ભૂમિમાં ઉત્તમ આંચોની
 જોત મેળવેલી ગેખી ગાલેખી ખેંચી ત્યાં રૈયતનાં મન ફેળવી તેમના
 હક વિશે જાગૃતી આપી તે લોકનાં પાખંડ મારી નશાડવાં.

પદ: પાખંડી પ્રપંચીની હવે આવી બની.

૭ અએષાંમ્ અએનંધહામ્ નએચીત્ વીદ્વાએ
 અએએઈહાદ્રોયા,
 યા એયા એંગહધતે યાધશ્ સ્વાવી ખએના
 અયંધહા,
 યએષાંમ્ તૂ અહુરા ધરિખ્તેમ્ મજ્દા
 વએદિશ્તો અહી.

નથી જાણતો. નખોદિયા પાદશાહીનો વિકરાળ ખુની
 ખ્યોન એમ કરી નથી જાણતો જે તેને પદબ્રષ્ટ કરવા ને તેની
 અજલ આણવા સઘળાં સાધનો પુરાં થયાં છે. છતાંએ તે
 અહંકારીને મન ફાંટા છે કે પોતાના ખોટા ભાકુતી અળકાટમાં તે
 બધાંને આંજી શકશે એટલે બસ. પોતેજ મનમાં મલકાઈ જઈને
 બલુગાં* ઝૂંકે છે. ગુમરાહ તુંદીથી ગુમાન કરે છે કે ફતેહ કરીશ.
 પણ તેનાં બધાં કારસ્તાનો ખુદાને ખબર છે.

પદ: ગરૂર પાછા અહંકારી કરે તુંદ ગુમાન.

૮ અએષાંમ્ અએનંદહામ્ વીવંદુષો સ્લાવી
ચિમસ્યીત્,

યે મળ્યે'ગ્ ચિક્ષુષો અહ્વાકે'ગ્ ગાઉશ્ અગા
ખારેન્નો,

અએષાંમ્ચીત્ આ અહી ધવહો મજ્દા
વીચિથોઈ અઘપી.

વીવંધાનનો જમશેદ. એવો ખુરો પાદશાહ થયો
વીવંધાનનો જમશેદ. માંસની માતખરીમાં અહંકારથી પુંકરાઇ
જઇને તે પૂલ્યો ને લુલ્યો. એ કનિષ્ઠ* મનુષ્યોની અડકણથી રે
ખુદા તું મને બ્રહ્મ થતાં બચાવજે. તારી તાલવી કહાડનારી
શક્તિએ એઓના અભડામણથી મને દૂરનો દૂર રાખજે.

પદ : દેડતું ભક્ષણ માનો મંશ આહાર.†

૯ દુશ્-સસ્તિશ્ સવાઓ મોરેન્દત્ હ્વો
જ્યાતેઉશ્ સેંગહનાઇશ્ અતૂમ્,

અપો મા ઇશ્તીમ્ અપયન્તા બેરેખ્ધાંમ્
હાઇતીમ્ વંધેઉશ્ મનંધ્હો,

તા ઉખ્ધા મન્યેઉશ્ મહ્યા મજ્દા અપાઇયા
યૂમ્મઇખ્યા ગેરેજે.

સદગુણ તારાજ થયા. સદગુણી સાહેબો અને
સાહેબાણીઓની વારસામાં મેળવેલી ખરી દોલત એવાં શિક્ષણથી
લુટાઇ તારાજ થઇ. તેઓ મોહતાજ ખન્યાં. તેમની સારી
મનશનીની રિધ્ધિ* ઢગલે ઢગલે ઉશેટી† લઇ તેમનો સુશોભિત
સુંદર સંસાર વણસાડ્યો.‡ મારા અંતરના આત્માથી કળવાઇને
એ વિષેની ફરીયાદ હું ખુદાની દરબારે આતશી કેળલા મારફતે
નોંધાવું છું.

૫૬ : માયાવી§ શઠ|| દુષ્ટે સંસાર વણસાડ્યા.

*દોલત.

†કાઠી નાખી.

‡ખગાડ્યો.

§કગાઈ ભરેલા.

||દુશ્મ્યા.

૧૦ હવે મા-ના સ્વાઓ મોરેન્દત્ત ચે અચિસ્તેમ્
 વએન'દહે અઓગેદા,
 ગાંમ્ અપિળ્યા હવરેચા યસ્ચા દાથેંગ્ દ્રેગ્વતો
 દદાત્,
 • યસ્ચા વાસા વીવાપત્ત યસ્ચા વદરે વોઇજ્દત્
 અપાઉને.

ઉંધો ફતવો. આતશની જોત ઉંચી ચઢે છે. આફતાબનાં કિરણ હેડે પડે છે. ગતિ મંડળનાં એ અધ્યક્ષો* આફતાબ વિષે પાપીઓ છડેચોક બેઘડક ઉંધો ફતવો આપે છે. કહે છે કે એનાં દર્શન થતે નમન કરવું, કે પરહેજગાર આફતાબે નેમાજ ને આતશ રક્ષક આશ્રવન દીઠામાં આવતેજ તેમને નમવું, એ બન્નેના નમનારાને મારી નાખવા સજવાર છે. પોતાના દુર્ગુણની ઝેરી પુંકથી ગુલજર† ખીલેલાં રણિયામણાં મેદાનો તરસાડી‡ તેમનાં આંખે હૈયાત જેવાં પાણી ચોરી લે છે. પરહેજગારોને મારી નાખવા ગુરજના ફટકા ઉગામે છે. પોતાના જેવા હલકટોને સારાં માણસ કહે છે.

પદ: સુ પાત્રને નમનારા લોકો.

૧૧ તએચીત્ મા મોરેન્દેન જ્યોતૂમ્ યોઈ દ્રેગ્વતો
મજીખીશ ચિકોઈતેરેશ્,

અંદહીશ્યા અંદહ્વર્યા અપયેઈતી રએ-
ખેનંદહો વએદેમ્,

યોઈ વહિશ્તાત્ અપાઉનો મજ્દા રારેખ્યાન્
મનંદહો.

હુચ્યા સંપ્રદાય. તમારા હુચ્યા ખુની સંપ્રદાયના
વડામાં અપતા નાસ્તીક જુદદીને મારો દેહ* પાડવાનું કાવતું રચ્યું.
આવિદ મોહરદારને શાદીના ગાંઠને આધારે મજેલું ધન નિધનો†
હુમદો પોતાની અંડણીનો લાગો લાગે છે એમ કહી હુંટયો.
પરહેજગારની પાકીજગી ખરડીને યજ્ઞ ભાંગવા એ તો તેમનો દાવો.
કાતલ ઝેરી ખુરી મતલબો પાર પાડવા કાળમુખા અપરાધીઓએ
નહીં ડર કાઢ્યા મારવા કહણ કારી ધાતકી ધા.

પદ : માર્યા કારી ધાતકી ધા.

૧૨ યા રાઓંઘડયેન્ સ્વવંઘડા વહિશતાત્
 બ્યઓથનાત્ મરેતાનો,
 અઓઈઝો મજ્ઞદાઓ અકા મઓત્ યોઈ
 ગેઉશ મોરેન્દેન્ ઉર્વાક્ષ-ઉખતી જ્યોતૂમ્,
 યાઈશ ગેરેહ્યા અપાત વરતા કરપા ક્ષથ્રેમ્યા
 ઇવનાંમ્ દુજેમ્.

ડાળ ઘાલુ દોસ્તો. તાણાં મેહણાંનાં કડવાં વેણોથી ટુંપી
 નાખીને તેઓએ ક્યાની લોકને શુભ કામો કરવાથી ખસેડી નાખ્યાં.
 મતલબી બેહરા કરપનની કરપીણુ ઘાક દેખાડી. અનુની ગરેહમની*
 ઘાસ્તી ખવાડી. આતશ યોગી પરસ્તેશને પડતી નખાવી. જુહણી
 દેવણીની મૂર્તિ પૂજા આલાતર બનાવી. એવાં એવાં કર્મ કરીને
 ક્યાની આલાદની ઉત્તમ છાંદગી છીનવી.

પદ : આતશ યોગી પરસ્તેશ કરો.

૧૩ યા ક્ષત્રા ગેરેદ્દો હીપસત્ અચિશતહ્યા દેમાને
મનંધહા,

અંધેઉશ મરપ્સારો અહ્યા યએચા મજ્દા
જગેરેજત્ કામે,

થવહ્યા માંધ્રાનો દૂતેમ્ ચે-ધશ પાત્ દરેસાત્
અપહ્યા.

તણાઈ તુદા. ગરેહમીયાંને ત્યાં પડી છે સત્તા. તે ને કરપન મળીને અકોમનને ત્યાં વસતી જુઠણી તરફ દેખતી આંખે આંધળા કીક બન્યા. છતી ફેમે* હાથે કરી ભુલાવામાં પડી નકામા તણાઈ તુદયા. નકામાજ મારા પક્ષકારોના ખુની જલ્લાદ બન્યા. ખુના મરકીનો કહેર વરતાવવાને નકામાજ રાંક લોક પર જુઠાં બોહતાન ચઢાવ્યાં. ચૂક્યા નહીં તેમાં ખુદા સાહેબના પયગમ્બરને વટીક સંડોવતાં. કેમકે પયગમ્બરે તેમને આતશ યોગી ધર્મ રોશનીનાં દર્શન દેખાડવાથી દૂર ને દૂર રાખ્યા.

પદ : દૂર છે દૂર શેતાનનાં સહિ દોજખી સાથ.

૧૪ અહ્યા ગેરેહો આ-હોયથોઈ ની કાવચચીત્
પ્રતૂશ્ ની દદત્.

વરેચાઓ હીચા ફૂંદિવા હ્યત્ વીસેન્તા
દ્રેગવન્તેમ અવો,

હત્યા ગાઉશ્ જહદયાઇ મઓઈ ચે દૂરઓવેમ્
સઓચયત્ અવો.

જકડો! જંજરે. જંજરે જકડો ગરેહમ ગરમીયાંને. ઉંધો
પાડો તદખીરથી કવી કીક ખેઉ છે જલેમ જખર જોર. દગા
ફટકાનાં છે ઉસ્તાદ. કદી આવ્યા તેઓ આ આર્યન ગાદીએ તો
સત્યાનાશ કરશે એ જુદદીન નાસ્તીક ખુતપરસ્તો. નાખુદ કરશે
માજદયસ્તાનોનાં ટોળે ટોળાં. અજલની આફત એકદમ ઓચિંતી
આવી પડતાં વેળાસર મદદ મેળવવામાંથી પાછાં પડવાનાં
માજદયસ્તાન ટોળાં.

પદ : ઉંધી પંડા અહરેમનતી નેહુશ્યત.

૧૫ અનાઈશ્ આ વી-નેનાસા યા કરપોતાઓસ્યા
કેવીતાઓસ્યા,

અવાઈશ્ અઈળી ચે'ગ્ દઈન્તી નોઈત્ જ્યાતેઉશ્
ક્ષયમ્ને'ગ્ વસો,

તોઈ આજ્યા બઈયાઓન્તે વંધેઉશ્ આ-
દેમાને મનંધેહો.

આવી બની. આવી બની છે મને કરપ ને કવી સે.
સુનતા-ખેલરા અને દેખતા-આંધળાઓને મારે તો આપવી છે
શિકસ્ત. બદમનના શુભ સાધન સંયોગે. સામીલ થાય એ
જંગમાં મારા મળ તાવીશેકા. ભલે મારી સાથે મળે જેઓ
ઈચ્છતા હોય કે એ દુરવંદો પોતાના ફાંટા માફકની સાહેબી ન
ચલાવે તેઓ. મરણ્યા બનીને મારી સાથે સામેલગીરી
કરનારાઓના નિવાસ* થશે બદમનનાં બહેશ્ત થાનક† અપાર
શુખમાં. કદી ન મરે એવી અનંત રીતે જળવાશે તેમની યાદગીરી.

પદ: લગાઇ લડું માફ નાપાકીને જુધ્ધ‡ કરી.

૧૬ હમેમ્ તત્ વહિશ્તાગ્ચીત્ ચે ઉષુર્યે સ્યશ્ચીત્
દક્ષહ્યા.

ક્ષયાંસ્ મજ્જદા અહુરા યેહ્યા-મા અધથિશ્ચીત્
દ્વએથા,

હ્યત્ અએનંદહે દ્રેગ્વતો એએઆનૂ ઇબ્યેગ્
અંદહ્યા.

શ્રાપ બાણુ. અહુરમજ્જદની ઉત્તમ નીતિ બોધના ધર્મ
સખક મેં તમને શિખાડયા. ઉંચે ઠાપેલા આતશના પવિત્ર
રોશનીના ભડકાની ઝમકથી. મીનોઇ રોશનીની ન્યોતી જવાલાથી
ઉત્પન્ન કરેલી ઉત્કર્ષે * આકર્ષક† અક્કલે કષ્ટિત‡ મનમાં ઉપજેલાં
સંકટ પણ મેં એના સાથે સાથે વર્ણવ્યાં. છોડ્યાં તીણાં તીક્ષ્ણ
બાણુ જુદદીન પાપી પર. કીનાખોરીથી દુખ દેવાના તેમના
કદીમથી ચાલતા આવેલા રીવાજના અવેજમાં.

પદ: દુરવંદ તું મારેલો થા.

અહ્યા યાસા નેમંધડા ઉસ્તાનજસ્તો રફ્રેધ્રહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પોઉર્વીમ્ રપેન્તહ્યા
 અપા વીરપેંગ પ્યઓથના,
 વંધેઉશ્ પ્રતૂમ્ મનંધહે! યા ફનેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફકરો જે વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વધર્યો ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. ખંએતુ-
 મધથ્યેમ્ હાઈતીમ્ યજ્મધદે. ચેંધહે
 હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને પઈતી વંધહે
 મજ્દાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા
 યાઓંધડાંસ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજ્મધદે.

(હા ૩૩)

૧ યથાધર્શ ધર્મા વરેષઘટે યા દાતા અધ્ધેઉશ
પઓઉર્યેદ્યા,

રતૂશ પ્યઓથના રજિરતા દ્રેગ્વતએચા દ્યત્યા
અપાઉને,

યેખ્યાચા હેમેમ્યાસઘટે મિથદ્યા યાચા હોઈ
આરેજ્વા.

સુલક્ષણ* પ્રકરણ. દુનિયા બનામણીના પ્રાથમિક વખતમાં ભલાઈ થયલી તેવી ભલાઈ મેં મારા શાગેદો સાથે કીધી. એવોજ ભલાઈ ભરેલો પાદશાહ પણ તેમને માથે વાસે હોવો જોઈએ. પવિત્ર પાવમહેલનાં કામો અને દીન આધનના ધનસાક્ર મોખેદ દસ્તુરોને હસ્તક રાખે. દુર્ગુણીઓને તેમનાં દુરાચરણોનાં† સાસન આપે. લાંબે હાથે દગલબાજોને પુગી વળે. સદ્ગુણીઓની નેકનામી પિછાને.

પદ: આદ નાદની કુલીન‡ ધ્વની.

૨ અત્થે અકેમ્ દ્રેગ્વાઇતે વચ'ધડા વા અત્થ વા
મન'ધડા,

જસ્તોઈજ્યા વા વરેષઈતી વા ચોઈથઈતે
અસ્તીમ્,

તોઈ વારાઈ રાદેન્તી અહુરદ્યા જઞ્ઓષે
મજ્ઞદાઓ.

ખુદાની ખરી ખુશી. બન્ને ખાજુનાં બળે કરી
માજદયસ્તાન દીનદારો નાખે જક્ષમાં જુદદીન પક્ષને. પિયારે
વમાસી, વચને વદી,* વર્તીજુકે વરતી. દીનતા ધમાતીઓને
ધર્મના રૂડા પાઠ ભણાવે. ખુદાની ખરી ખુશી એ છે.

પદ : ભજ ભાવે ભગવાન પ્રાણ્યા.

૩ યે અપાઉને વહિશ્તો ખચેતૂ વા અત્ વા
વેરેજે-યો,

અધ્યમ્ના વા અહુરા વીદાંસ્ વા શ્વશ્વંધ્વા
ગવોઈ,

અત્ હ્વો અપહ્યા અંધત્ વંદ્હેઉશ્યા વાસ્રે
મનંદ્હો.

સંભાળે દીનદારાન. દીનદાર વર્ગનો ધણો સંભાળક
પુદ્ગલે મન છે પ્યારો. હોય તે સગો કે સાહેબી ભોગવતો સાહેબ.
અગર હોય તેની પંક્તિ ઘોડશાળાના નોકર જેવી. હોય તે લડાયક
જોધ્ધો કે હોય સુલેહનાં નામાંઓ મુકરર કરનાર ધોરિંધર* એલચી.
જોધ્ધો છે અછલ સંશોધનની† ચંચળતાવાળો. આત્માઓની
શ્રેષ્ઠ સંપૂર્ણતા માટે જીવ નાખીને કાળજીથી કામ કરનાર. આતશ
ક્ષેત્રના‡ પાઠશાહી અમલ માટે એવો ગુણયુક્ત ખુખીવંત લેખારો.

પદ: ધર્મ ધોરિંધરને ધરો ધણી.

*આગેવાન. †શોધી શોધીને દોષ કાઢી નાખવા. ‡પવિત્ર સ્થળ.

૪ યે થવત્ મજ્ઞદા અસ્તુશ્તીમ્ અકેમ્યા મનો
યજ્ઞર્થ અપા,

ખયેતેઉશ્યા તરેમધતીમ્ વેરેજ્ઞેનખ્યાચા
નજ્ઞદિશ્તામ્ દુજેમ્,

અધ્યર્થમનસ્યા નદેન્તો ગેઉશ્યા વાસ્ત્રાત્
અચિશ્તેમ્ મન્તૂમ્.

સરકશ મલાઉન. ખુદા સાહેબને મન નાતાપેદાર સરકશ
જન ખિલકુલ વિરોધિ છે. સહી* સમજળે એ વાતને.
અણુગમો તેનો સખત મગરર વિપેથી. પછી મદમાં† છકલા હોય
મારા સગા કે દરવંદ કે ખેતીનો લોહો‡ કે મળતિયો પાદશાહ.
ઓછાં માપના દલકટ ગુણો પ્રવેશ થયા છે તેમનામાં.

પદ : આત્મા શીદને આંહો જાય અકુલાય.

પ યસ્તે વીરપે-મજિશ્તેમ્ સેરઓષેમ્ જ્ઞપયા
અવધ્વાને,

અપાનો દરેગો-જ્યાર્ઠીમ્ આ-ક્ષત્રેમ
વધ્હેઉશ્ મનધ્હો,

અપાત્ આ એરેજ્ઞશ્ પથો યએષૂ મજ્ઞદાઓ
અહુરૌ પએતી.

તાબેદારીની મહત્તા.* મહા પ્રબળ જોર પાગ્યો તે
જેણે સરોષ ફરેસ્તાની રીતે ચાલુ તાબેદારી ઉઠાવી તુરત.
બહમનના રૂડા અમલમાં તેની યાદદાસ્ત હરદમ તાજી. પુગી વળ્યો
તે અર્દીબહેશ્તના નેકીના રસ્તા. ગગન મંડળના મહા માર્ગો
કાપતો તે જઈ પુગ્યો અહુરમજ્દના મધુર સ્વરાલંકૃત† સરોદસ્તાન
સ્વર્ગે.

પદ : તાબેદારીનો મહા પ્રયોગ.

૬ યે જ્યોતા અપા એરેજૂશ્ હવો મન્યેઉશ્
આ વહિશ્તાત્ કયા,

અહ્માત્ અવા મનઁધહા યા વેરેજ્યેઘઘાઘ મન્તા
વાસ્ત્યા,

તા-તોઈ ટજ્યાઘ અહુરા મજ્દા દરશ્તોઈશ્યા
હેમ્-પરશ્તોઈશ્યા.

પુદા કેમ મળ્યા. સત્યતાએ તથા હક ઇનસાફે કામ લેનાર શખસ પુદાની પસંદગીનો તલબગાર હોઇ શકે. એવી શુભ કરણીથી મારી પાણુ પાર ઉતરણી થઇ. તેથી મેં પુદાને દીદ બ દીદ નજરાનજર દીદા. નેક ખસલતના પ્રયોગોજ તેમની પાસે પુછગાઝ* કરવાને હું જઇ શક્યો.

પદ: મીનત કરણી પાર ઉતરણી.

૭ આ-મા આઘદ્દમ્ વહિશ્તા આ-ખંધથ્યાચા
મજ્ઞદા દરેપત્યા,

અથા વોહૂ મનંદહા ચા સુયે પરે મગાઉનો,

આવિશ્-નાઓ અન્તરે હેન્તૂ નેમખંધતીશ
ચિથ્રાઓ રાતયો.

ઉતરી ચમક. મારામાં ખુદાની પવિત્ર ચમક એમ ઉતરી.
મારું નર અને ખોરેહ વધી મરતઓ ચઢ્યો. મજ્ઞહાની
મેહરીલમાં* આકેલ અને ફાઝેલ† દાનાવો આગળ મારાં વચનની
મોતેખરી થઇ. નવા માજ્ઞદયસ્તાન જોતીઓ એ સખક લક્ષમાં
ચોંટાડો. ઉતરે તમારા પર અર્દાખહેશ્તની રોશન જ્યોતીનાં યોગ
કિરણ. બહમનની ચોકખાં મનની નિર્મળતા. એ કલામો પ્રમાણે
ચાલનાર તાખેદારી કરનારો એકરારીનું એકીન ખુદાને ખાર ખેશક
કબુલ છે.

પદ : ચમક ઉતારોજી મારાં ખારાં.

૮ ક્રો-મોઘ ક્રવોઘજ્ઞૂમ્ અરેથા તા યા વોહૂ
બ્યવાઘ મનંધડા,

યસ્નેમ્ મજ્ઞદા ક્ષમાવતો અત્ વા અપા
સ્તઓમ્યા વચાઓ,

દાતા વે અમેરેતાઓરચા ઉતયૂઘતી હઉર્વતાસ્
દ્રઓનો.

સભા જીત યોગ. ખુદાની બક્ષીશે ધર્મના ભરમના
ખુદાસા મને તુરત સમજ પડ્યા. તેથી સૌ ધર્મ સંશોધન
કરનારાઓમાં મારો ધર્મ ખરો ઠરાવવામાં હું વિન્યી* નિવડ્યો.
શુભ મનની મદદે. અપના તેજશ્વી માંથ્રવાણુ કલામોને પ્રતાપે.
તેઓની મેં કરેલી આરાધનાનાં એ પુણ્ય મને આડાં આવ્યાં મારી
મુશ્કેલીમાં. ખુદાની કિમતી બક્ષેશોમાં નિમ્યાં જે એ ધનામ તે
પણ. સુખ શાંતતા ને અમરતા.

પદ : ખરો એકલો છે મજ્ઞદા પંથ.

૯ અત્ તોઈ મજ્જા તેમ્ મઘન્યૂમ્ અપઓક્ષ-
યન્તાઓ સરેઘયાઓ,

ખાથા મએથા મયા વહિશ્તા યરેતૂ મનંઘડા,
અયાઓ અરોઈ હાકુરેનેમ્ યયાઓ હચિન્તે
ઉર્વાનો.

ઘણું બળ. મારો એકેક જોડીદાર બે અગ્રેસરનું બેવડું
બળ પામ્યો. ખુદાના આશિષથી. પોતા જોરથી અગ્રેસર
દીનદારીના પંથનું ઘણું જોશ જોશાડે. સરજમીનો ઉપર નેકીનો
કાબુ કરી તેમને ઝળકતી કરી ધર્મ માર્ગ અને સંસારી માર્ગ
સુધારે વધારે. શરીર શરીરમાં મારા જોડીદાર જુદા દેખાતાં છતાં
મન મનમાં એકત્ર. જોરની હમપએવંદીમાં એવા એકાગ્રચિત્ત
એકંદર કે જોર ચક્રાતી માજ્જયસ્તના ધર્મનો ફેલાવો કરવા
સાથે સાથે જાય.

૫૬: અતુલ* જોર આવે જોડ વળગણથી.

૧૦ વીરપાઓ-સ્તોઈ હુજતયો યાઓ-જ
આઓંઘડરે યાઓસ્યા હેન્તી,

યાઓસ્યા મજ્જદા બવઈન્તી થવહી હીશ
જઓપે આબક્ષોડવા,

વોહૂ ઉક્ષ્યા મનંઘડા ક્ષત્રા અપાચ્યા ઉશતા તનૂમ્.

વધારણા વધાર. ચઢતી જતી ખુદાઈ જીંદગીનાં ક્રવષિ
સાધન થયાં, થાય અને થશે તે આપણામાં ખુદાઈ બક્ષેશથી પ્રવેશક
થઈ જશે. શિષ્ટાચારની* વધારણા વધારવામાં તે પ્રસંગોપાત
કામ આવશે. શરીરો બલમન અને અર્દબિહેશતને પ્રતાપે પુર
જોર ભરેલાં કરશે.

પદ : સુધારણ વધારણ કારણ ધારણ.

૧૧ યે સેવીશ્તો અહુરો મજ્દાઓસ્યા આર્મ-
ધતીશ્ચા,

અષેમ્ચા ફાદત્-ગએથેમ્ મનસ્ચા વોહૂ
ક્ષથ્રેમ્ચા,

સ્રઓતા-મોઘ મેરેજદાતા-મોઘ આદાઘ
કહ્યાધચીત્ પધતી.

(ઉપલો ફકરો ત્રણ વખત બાણવો.)

મારો છે એ પુકાર. મારાં નિમંત્રણો* એ પુકાર
સાંભળો. સૌ સુતો તો સહી. તું અહુરમજ્દ. તું પાંચત્ર
મમતાળુ આર્મધતી. માજ્દયસ્તી સંસ્થા વૃધક તું અર્દીબહેશ્ત.
ચોકળી મનોવૃત્તિના† સ્વચ્છ પાક તું બહમન. અનજુમનની
બંદોબસ્તીવાળા તું અય શહેરેવર. સ અવસર સમયે તમને
તેડવા માટે હું હોમું છું તમારી નૈયતે ઉત્તમ દ્રવ્ય આરાધના
બાણતર ગણતર. ધરાવું છું તમારે માટે તોફા જોહરો.

પદ : હોમાવું આરાધનામાં તોફા દ્રવ્યો.

૧૨ ઉસ્-મોઈ ઉભરેજ્વા અહુરા આર્મધતી
તેવીષીમ્ દસ્વા,

સ્પેનિશ્તા મધન્યૂ મજ્દા વંધુયા જુવો આદા,
અપા હજો એમવત્ વોહૂ મનંધહા ફેસેરતૂમ્.

ઉઠી ઉભો તું થા. આજીજી ભરેલી મિત્રતથી હુંકાર* છું. અહુરમજ્દને. પણ વિલંબે તું ઉત્પન્ન થા. ઉઠી અહીં ધા. ત્વરિત† પ્રગટ. આર્મધતીનાં મારાં ભક્તિભાવી ચાંચલીક‡ બળને અવેળે. મારા ભણેલા જીવતી બળતી જોત જેવા જગતા આકળા માંત્ર કલામની બરકકતે. અગ્રીયાત જોર ધરાવનારા છે એ કલામો. પ્રતાપ પામ્યા છે તેઓ અર્દીબહેશ્તના અગ્નિ જોશનો. ગાયા છે એ કલામો મેં છંદ બંધ તને ધરાવવાને બહુમનની બક્ષેશથી.

પદ : ઉત્પન્ન થા, ઉઠી ધા, પ્રગટ પા.

૧૩ રથેઘાઈ વોઉરૂચપાને દોઘપી મોઈ યા-વે
અખિક્કા,

તા ક્ષત્રહ્યા અહુરા યા વ'ધહેઉશ્ અપિશ્
મન'ધહો,

ક્રો રપેન્તા આમ'ઈતે અષા દએનાઓ કુદક્ષયા.

કૃપા કરોજી. તારે શરણે આવેલા પર તું કૃપા કર. મારી
વિનંતી મને ફલિત કર. તારી કુદરતના અચૂક નિયમ સુઝાડ
મારામાં. મનમાનતું બારીક મનન કરી હું તેમને અવલોકું *
બતાવ ગુપ્ત ધર્મ અમલની ચાવી. કામે લાગે મને તે દીનનો
અમલ કાયશ કરવામાં તેથી બલમનની નેક વમાસણના કલ્યાણ-
કારક વિચારો મારામાં સમાવી દેવાનું સાધન થઈ પડે. સખી
દીલની પ્રેમ ભાવી શ્રદ્ધાળુ† આર્મ'ઈતી સાહેબા બાનુંએ બાનુંઆન.
દીનની પાક આકૃતિના નિયમો મારામાં ઘડા.

પદ : શરણાગતને સાહે થઈએજી.

૧૪ અત્ રાતાંમ જરથુશ્ત્રો તન્વસ્યીત્ ખખ્યાઓ
ઉશ્તનેમ્.

દદાઇતી પઉર્વતાતેમ્ મન'ધુસ્યા વ'ધહેઉશ્
મજ્દાઇ,

ખ્યઓથનહ્યા અવાઇ યાચા ઉખધખ્યાચા
સેરઓપેમ્ ક્ષેમ્ચા.

જીવતું જોર. જવાનીનું જીવતું જોર જરથુશ્ત્રે તમારા
ઉપર વધાવી દીધું અથ સાહેબાને મન. ભણી ગણી સંપૂર્ણ
શરણાગત કરે છે તે પોતાને અત્રે અર્દીઅહેશ્ત ધણી રબુ.*
પોતાના સુકૃત વર્તનને જાનો જીગરી સદેકે કરે છે શહેરેવરના દીન
અમલાત પર.

પદ : વધાવ્યું જીવતું જોર જવાનીનું.

અહ્યા યાસા નેમંધહા ઉસ્તાનજસ્તો રક્ત્રેધ્રહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પોઉર્વીમ્ સપેન્તહ્યા
 અપા વીરપેંગ્ પ્યઓથના,
 વંધેઉશ્ પ્રતૂમ્ મનંધહો યા ક્ષનેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપનો ફરો જે વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વધર્યોઃ ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. યથા-
 આઈશ્ ઇથાંમ્ હાઈતીમ્ યજ્મધદે. ચેંધે
 હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને પઈતી વંધહો
 મજ્દાઓ અહુરો વચ્ચેથા અપાત્ હયા
 યાઓંધદાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્મધદે.

(હા ૩૪)

૧ યા બ્યઓથના યા વચધહા યા યસ્ના અમેરેત-
તાતેમ્.

અષેમ્યા તએધજ્યો દાઓંધહા મજ્દા ક્ષથેમ્યા
હઉર્વતાતો,

અએપાંમ્ તોઈ અહુરા એહ્યા પોઉરેતેમાઈશ્
દસ્તે.

હવે કેમ કરીએ. હવે કેમ કરીએ. શી વિધિએ* યજ્ઞ
વિધિ ધરીએ. આવા મામલામાં કેમ થશે તું સાહેબ અમારા પર
પ્રસન્ન. નવાજશે કેમ રહેમદીલી મુજ પક્ષી શાગેદો પર આતશ
શક્તિથી. હવે કેમ અમને તનદસ્તી અને સુખની પાદશાહતમાં
પહોંચાડીએ. અમારી પાસે જે હતાં તે બધાં બંદગીનાં સાધનો
અમારી હોંસ પાર પાડવા કર્યા નેસાર તમારા પર.

પદ: હવે કેમ કરીએ યજ્ઞ વિધિ શું ધરીએ.

૨ આત્મા ધ-તોધ મન'ધડા મધન્યુશ્યા વ'ધ્ધૂશ
વીરૂપા દાતા,

રૂપેન્તખ્યાયા નેરેશ પ્યઓથના ચેહ્યા ઉર્વા
અષા હચધતે,

પધરિગએથે દમાવતો વહો મજ્દા ગરોળીશ
સ્તૂતાંમ.

દ્રવ્ય હોમણ. હોમીએ ખાલેસ દ્રવ્યો સ મનશનીથી.
અર્ધીયહેશતમાં જીવ ગાંડીને. દાતારી દુલાં દીલે દાન દે તેમ દધએ
મોકળાં મનથી. ખુશીથી દીલના પુરા ઉલરાથી. સાથે સાથે
માજદયસ્નાન અનજીમને મધુર સરોદે ગાયલી સામટી બંદગાના
સુરીલા રાગ ટણકાર પણ આપતા જધએ.

પદ : સોડમ પમરતાં હોમીએ દ્રવ્યો.

૩ અત્ તોઘ મ્યજદેમ્ અહુરા નેમંઘડા અપાઘચા
દામા,

ગએથાએ વીરપાએ આ ક્ષયોઘ યાએ વોહૂ
થએશતા મનંઘડા,

આરોઘ-જ હુદાએઘડો વીરપાઘશ મજદા
દમાવસૂ સવો.

યજીક ક્રિયા. યજનાં આતશ પાત્રમાં આપીએ યાસીક
દોમણ. નમસ્કારે સ્તુતિએ ખુશ હલકની બંદગી ગાંધને.
બહુમનથી રક્ષાયલાં સકરમી માજદયસ્તાન સંસ્થાનોની બહેતરી
સાર. રૂંડે માર્ગે ચાલનારાએને સારા ભવના બધા લાભ હાંસલ
થવા સાર.

પદ : મધુર વેળ વેરંતો ગાતો વિવેકીજી.

૪ અત તોઈ આલેમ્ અહુરા અઓળે'ધ્વવન્તેમ
અવા ઉસેમહી,

અસીશ્તેમ્ એમવન્તેમ્ સ્તોઈ રપન્તે ચિથ્રા-
અવ'ધ્વેમ્,

અત્ મજ્દા દધબિપ્યન્તે જસ્તાઈશ્તાઈશ્
દેરેશ્તા અએન'ધ્વેમ્.

પરાક્રમી અગ્નિ. બડો બળવંતો અહુરમજ્દનો બેટો
આતશ. અપાર જોરાવર. આરાધીએ અમો તેને. ઝડપ્પ મહા
શક્તિઓમાં વટીક તે છે ઘણો તેજ ઝડપ્પ. બેમીસાલ દોડનારો.
ધરાન સરજમીનમાં અનંત પ્રદીપ્ત* શક્તિવંત. બલિદાન ગ્રહનાર
મહા સંહારક. ચુસ્ત માજ્દયસ્નાનોનો નર પ્રકાશક હિમાયતી.
સામે આવેલા શત્રુને અગ્ન્યસ્ત્રના† ધાર્થી કહણ ધવાડનાર અજીત
જોધ.‡ રોશનીએ જ્ઞાન; જ્ઞાને ધર્મ; ધર્મે ખુદા.

પદ: અગ્નિ મૂળ જીવનું શત્રુ નાશનું.

* જળજળાટ.

† અગ્નિ ફેંકવાનાં હથિયારો.

‡ લડવૈયો.

પ કેત્ વે ક્ષત્રેમ્ કા ઇશિતશ્ પ્યઓથનાઈ મજ્જદા
યથા વા હહ્નો,

અષા વોહૂ મનંધહા ધ્રાયોઈઘાઈ દ્રિગૂમ્
યૂબ્યાકેમ્,

પરે-વાઓ વીરુપાઈશ્ પરે વઓખેમા
દઓવાઈશ્યા અરુસ્તાઈશ્ મબ્યાઈશ્યા.

મિસકિન પોપણ. ખુદાની પવિત્ર પાદશાહતમાં રેડાયલો
અપ્પટ ખજનો મોબુદ પડ્યો છે. તે મેળવવાની પુરી લાયકાત
આવે આતશને મહા પ્રતાપે જ્ઞાતી ગુણીજનમાં.* સુનાંએ
પરોપકારીથી લાયક મિસકિન મોહતાજને પોષે સંતોખે† તો. દેવ
દરજેની ખૂત ખેખ ઉખાડી નાખવા સાઈથી ભલા છે એ ખેઉ
પ્રકાર. કીડા કચકચતાં શરીરવાળા સંડલા પાપીઓને તારાજ
કરવા થકીથી. એ ખુદાઈ ફરમાનો બ સરો ચશ્મ જગતને
આશકાર થવાં જોઈએ.

પદ: ઇરાન જમીનમાં ખુદા પાદશાહ.

૬ ચેજી અથા સ્તા હધથીમ્ મજ્દા અપા વોહૂ
મનંધહા,

અત્ તત્ મોઈ દક્તેમ્ દાતા અહ્યા અંધેઉશ્
વીસ્પા મએથા,

યથા વાઓ યજેમ્નસ્યા ઉર્વાધધાઓ સ્તવસ્
અયેની પધતી.

* * * * *

૭ કુશ્મા તોઘ અરેદ્રા મજ્જદા યોઈ વંધેઉશ
વએદેના મનંધેહો,

સેંગડૂશ રએખેનાઓ અરપેન્ચીત્ સાદ્રાચીત્
ચપ્રયો ઉપેઉર,

નએચીમ્ તેમ્ અન્યેમ્ યૂમ્મત્ વએદા અપા
અથા-નાઓ શ્રાજ્ઞમ્.

અઝાણુ પાપ. હોય ઘણી પણ દસ્તગીરી ખુદાની. હોય
બહમનની નિખાલસ ચમત્કૃતિ* ઘણી પણ. છતે અગર
નુકસાનકારક રાજદ્વારી નિયમે અમલમાં મુકવાની ફરજમાં
પાદશાહ ફસાય. પ્રપંચથી ફાયદો પામે. અક્કલની તેજસ્વી
બળાતી મશાલ જેવી દીનની રોશની હોય તોપણ. તો તેનો
વિચાર એમ લેવો. જો ઉમેદ તેની દીન દુશ્મનનાં સાધનોથી
માજદયસ્તાન દીનની કાતિ ફેલાવવાની હોય તો અર્દાબહુશનનું
તેજ જરૂર એનાં પાપ સંકટનું તારણ કરી મુક્તિ મોક્ષથી સ્વર્ગ
સુખ આપશે.

પદ : શત્રુ સાધને શત્રુ વિનાશવા.

૮ તાઘશ્ જુ-નાઓ બ્યઓથનાઘશ્ બ્યેન્તે યએષૂ
અસ્ પઘરી પોઉરુબ્યો ઇથ્યેન્તે,

હ્યત્ અસ્ અઓજ્યાઓ નાઘઘાઓંઘહેમ્
થવહ્યા મજ્દા આંસ્તા ઉર્વાતહ્યા,

યોઈ નોઘત્ અષેમ્ મઈન્યન્તા અએઘબ્યો દૂધરે
વોહૂ અસ્ મનો.

હાંડગા* ગળેપકુ. ઓદીન† અધમોએ કાંધક લોકને પાયમાલ કર્યા. છતાં હાંડગાઇ અને ગળેપકુની રીતે તેઓ એ વિષેથી અમને ડરાવવા પડ્યા છે. માજદયસ્તાનો ઉપર ગીરદેશ ગુજરી જેરદસ્ત‡ નળળા ઉપર જુલમ જાસ્તીથી સતાવનારા એ નાચીજ માનવીઓ અજ્ઞાનતામાં ગરી ગયલા છે. નથી વિચાર એમનામાં અષની આતશ સત્યતા વધારવા જરા પણ. નથી ઉભું રહેતું તેમની અડાસે લગાર પણ બહમનનું સંગીન સુધરેલું સાફ ભલું મન.

૫૬: અક્કલમંદ ભલું મન બહમન.

૯ યોઈ સ્યેન્તાંમ્ આર્મઈતીમ્ થવહ્યા મજ્ઞદા
બેરેખધાંમ્ વીદુષો,

દુશ્-બ્યઓથના અવજજત્ વંદહેઉશ્ એવિસ્તી
મનંદહો,

અએઈજ્યો મશ્ અપા સ્યજદત્ યવત્ અહ્યત્
અઉરેના ખરેસ્તા.

અજાણ્યો સપડાયો. અજાણ્યાએ જાણીબુજી આર્મઈતીનાં પાકીજા શ્રદ્ધાળુ* અંતકરણને કોરણે મુકી ત્યાગ્યું. તો જાહેલ મમતની ગુંજમાં તે ગુંચાઈ ગયો. બહુમનથી અલગ થયો. અજ્ઞાનતાને ઉથલે અધોગતનું† રૈરવાયું‡ ઉધાપાળું પામ્યો. ઉધાં આડાં અવળાં જતો યજ્ઞ કરે તે ભંગ થઈ બ્રહ્મતા§ પામી અકળ જાય. અગર કળ પામે તો પાપી ઝેરી બુદ્ધાંગારી લાલ જનવરો અર્દીબહેશ્તના જ્ઞાન માર્ગમાં નુકસાન પાંદરવા આવે તેવું ફોકટ ખોટું.

પદ: રૈરવ નરકમાં ગરી ગયા શેઠ્યા.

૧૦ અહ્યા વ'ધેઉશ મન'ધેહો બ્યઓથના વઓચત્
ગરેખાંમ્ હુપ્રતુશ,

રપેન્તાંમ્યા આર્મધતીમ્ દાંમીમ્ વીદ્યાઓ
હિથાંમ્ અપહ્યા,

તાચા વીરુપા અહુરા શ્વહી મજ્દા કશ્ચોધ
આ વોચથા.

સત્તાધિપતિ છુપી શક્તિ. રૂપાણુ સમજ શક્તિએ
ચોકસ મનનો જ્ઞાન મેજો બેજો હોયો તો એમ કરી જાણવું જે તે
શખસ અહમનની બુલંદીએ પુગવા સાર મઠ્યો રહ્યો. યજ કરીને
સફળ પરિણામ આણી શક્યો. તે ધણીજ આતશના આલયો*
સ્થાપવા સાર ભેદ ભરમોની માર્મિક† નેમ જ્ઞાન ચક્ષુએ‡ જાણી
શક્યો. બક્ષીશક ખાલેસ અંતરજાની મવક્કલ બાનું આર્મધતીને
પિછાતી શક્યો. સેવટે સૌ જનને ખબર પડવાનીજ કે
અહુરમજ્દી અમજાતના આતશી સંપ્રદાયમાં કેવી કેટલી
સત્તાધિપતિ મહાન છુપી શક્તિ ઠરી રહી છે.

પદ: હોયો મન મેજો જ્ઞાન બેજો.

૧૧. અત્ તોઘ ઉમે હઉર્વાઓર્યા ખરેથાઈ આ
અમેરેતતાઓર્યા,

વંધેઉશ્ ક્ષથા મનંધહો અપા મત્ આર્મઈતીશ
વક્ત.

ઉતયૂઈતી તેવીષી તાઈશ આ મજ્જદા
વીઢ્ઠએવાંમ્ થવોઈ આહી.

આત્મિક ખોરાક. પુગાડે છે અમને આત્મિક ખોરાકનો
હિસ્સો એ મહા છુપી શક્તિઓ. અહુરમજ્દની નેડ શક્તિ
ખોઈદ અને અમઈદનું સુખ તે મોટી ઉમ્મર. આર્મઈતીની
પ્રેમાળ ચોક્ખાઈથી તેમાં પુષ્ટિ આવી ઘણો વધારો થાય છે.
દીનના કાયદા પકડે સિધ્ધ થયેલો અમલ પુર નેરમાં ચલાવવા
માટે ખોઈદ અને અમઈદની મોટી જરૂર છે. એ અમશારપંદોની
ચાલુ ને ચાલુ કાશીશોથી જડવાદી જુદદીનોના ખાર વેરવાર
થઈ જાય છે.

પદ: જડવાદી જુદદીન વેરવાર થયાં.

૧૨ કત્ તોઘ રાજરે કત્ વષી કત્ વા સ્તૂતો કત્
વા યસ્નહા,

સુઘઘાઘ મજ્ઞદા કૃવઓઆ યા વીદાયાત્
અપીશ રાખ્નાંમ્,

સીષા-નાઓ અપા પથો વઘ્હેઉશ્ ખઓતેંગ
મનઘ્હેહો.

સિલક બાકી ઘણી. ઉપલાણુ* હકીકત અજ્ઞાવા†
ખીજ ઘણાએ છે ખુદાઈ કુદરતના બારીક ચીલ્લા સિલકમાં.
મારે મન તો તે બધાંની તેલકીકાત કરવાની છે ચાલુ ને ચાલુજ
ધ્યજા. વધુ હોમન હવન‡ યજ્ઞ આરંભીને કરીને. વધુ
પાવમહેલની ક્રિયા રચીને. હેતુ તેમાં મારો સમાયલો એ કે ખુદા
સાહેબની આત્મિક સખળતાની જ્ઞાની તોફાઓ માજ્ઞદ્યસ્નાન
સંપ્રદાયનાં ભલાં ખાતર સંપાદન કરવી. આતુરતા એટલી કે
બને તેમ વહેલો વેકું. અર્દીબહેશ્ત અંકિત§ અને બહમન
સંયુક્ત|| એ બધું મને આવી મળો સીધે રસ્તે.

પદ: ઇમાનનાં ઇનામ સુખદાયી તોફા.

*ઉપરનું.

†શિવાય.

‡હોમ.

§ઓળખાયલું.

||સાથે જંડાયલું.

૧૩ તેમ્ અદ્વાનેમ્ અહુરા યેમ્ મોઈ મ્મોશ્
વંધ્હેઉશ્ મનંધ્હો,

દયોનાઓ સઓપ્યન્તાંમ્ યા હૂ-કરૈતા અપા-
ચીત્ ઉર્વાક્ષત્,

હ્યત્ ચિવિરતા હુદાઝ્યો મીજદેમ્ મજ્દા યેહ્યા
તૂ દય્રેમ્.

સકરમીનો ભાગ. આગાહીની બશારતથી ખુદાએ મને
શુભ રાહ દેખાડી. કલ્યાણ પામેલા માજદયસ્તાન મહા પુરુષોના
ધર્મ દાખલ એ દીન ચિરકાળ* સુધી અક્ષય† રહેવાની. તેના
પ્રભાવથી‡ આતશપંથો દીનદાર સત્યતાને ધોરી રસ્તે પડ્યો. તેને
જલ્લાઈ ગયું કે બન્ને ભવમાં સકરમીને ભાગ મળે છે. તેનો દાતાર
મજ્દા અનંત કાલની નાલ ગાલમાં અમર બિરાજત છે.

પદ : અનંત કાળમાં જે અમર બિરાજે.

૧૪ તત્ જ મજ્જદા વધરીમ્ અસ્તવધતે ઉશ્તાનાઈ
દાતા,

વ'ધ્હેઉશ્ પ્યઓથના મન'ધ્હે યોઈ જ ગેઉશ્
વેરેજેને અજ્યાઓ,

દ્માકાંમ્ હુયિસ્તીમ્ અહુરા પ્રતેઉશ્ અષા
ક્રાદો વેરેજેના.

ઘષ્ટિની* સિધ્ધિ.† ઘષ્ટિની સિધ્ધિ ખાતર સાહેબ આપે
છે બહુમન અમશાસ્પંદનું યશસ્વી‡ અક્કલની જીંદગીનું સાર્થક.
ગો શાલાના ઠાણમાં વહીતરૂં કરનાર વેડયા ગો-રખને. અક્કલ
ચમકતો શ્રમ ઉઠાવનાર કુનેહ્યાજ દીનદારને. એથી આતશ પંથની
આખાદી માટે રચાયલી યોજના મજબુતીમાં જ્યાંદે બંધાય ગંઠાય.

પદ: ઘષ્ટિ રિધ્ધિ સિધ્ધિ§ નિધિ|| તિષ્ઠી કરો.

*અસિલાષા.

†કતેહ.

‡કીર્તિમાન.

§રિધ્ધિ સિધ્ધિ=પેસા ને સાહેબી.

||ભંડાર.

૧૫ મજ્જદા અત્ મોઈ વાહશ્તા સ્વાઓસ્થા
બ્યઓથનાયા વઓયા,

તા-તૂ વોહૂ મન'ઘહા અપાયા ઇપુદેમ્ સ્તૂતો,

ક્ષમાકા ક્ષત્રા અહુરા ઘેરષેમ્ વસ્ના હઘથ્યેમ્
દાઓ અહૂમ્.

(ઉપલો ફકરો ૪ વખત ભણવો.)

ચઢતાપણાંની ટાંચ. ઉત્તમોત્તમ કાનુનો હજી બીજા
શિખાડો અહુરમજ્દ બુદ્ધા. સુ મન સ્વામી બહમનથી. કહો
બીજાં ઉત્તમ ક્રિયા કામ. કહો બીજી ભણુનારાંઓએ કરવી
જોઈતી મોટા પ્રયોગની નવી અંદગી. તેઓથી દીનદારી
અનજીમનના શહેરેવરી રાજ અમત્રને ભારી જોર પહોંચે.
અહોની આવી દુનિયામાં બુદ્ધાની મરજી માફકનો પુણ્યવંત સુધારો
વધારો થતે થતે ચઢતાપણાંનાં શિખરની ટાંચે પુગા જાય.

પદ : સુધારી વધારી જગ સારી ટાંચે પુગાડી.

અહ્યા યાસા નેમંધડા ઉસ્તાનજસ્તો રક્ષેદ્રહ્યા,
મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પોઉર્વીમ્ રપેન્તહ્યા
અપા વીરપેંગ પ્યઓથના,
વંધેઉશ્ પ્રતૂમ્ મનંધહો યા ક્નેવીપા ગેઉશ્યા
ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફરો એ વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વઘર્યો ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. યા-
પ્યઓથનાંમ્ હાઈતીમ્ યજ્મઈદે. અહુન-
વઈતીમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
યજ્મઈદે. અહુનવઈત્યાઓ ગાથયાઓ
હન્દાતા યજ્મઈદે. યેંધહે હાતાંમ્ આઅત્
યેસ્ને પઈતી વંધહો મજ્દાઓ અહુરો
વઓથા અપાત્ હયા યાઓંધહાંમ્ તાંસ્ત્યા
તાઓસ્ત્યા યજ્મઈદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ,
 અવજૂનીએ મર્દુમ્, મર્દુમ્ સર્દગાંન્ હમા
 સર્દગાંન્ હમખાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્
 માજ્દયસ્તાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્;
 અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધર્યો ર.

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અઓજસ્ય જવરેચ
 આફીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો
 ખરેનંદહિતો અમેષનાંમ્ સપેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ
 સપેન્તાઓ-રતુક્ષત્રાઓ અવઓનિઓ, અહુન-
 વધત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવધત્યાઓ ગાથયાઓ,
 સપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ
 ગાથયાઓ, વહિશ્તોઽશ્તોઽશ ગાથયાઓ,
 અષાઉનાંમ્ કૃવપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઽવિથૂરનાંમ્,
 પઓઽર્યો-ત્કએપનાંમ્ કૃવપિનાંમ્, નબાનજ-
 દિશ્તનાંમ્ કૃવપિનાંમ્. અપેમ વોહૂ ૧. અહ્માઽ
 રએશ્ચ; હજધરેમ; જસ મે અવંદહે મજ્દ;
 કેરકેહૂ મોજ્દ.

ઉશ્તવઃ ગાથા

(હા. ૪૩-૪૬)

ઉશ્તવદ ગાથા

ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૧.

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્દ યોદાએ
 અવજ્ઞૂની, ગોરજે યોરેહ અવજ્ઞયાદ્ ; ગેહ
 ગાથાઓ અહુનવદ્ ગેહ, ઓશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તો-
 મદ્ ગેહ, વોહૂ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તોઘશ્ત ગેહ, ગેહ
 ગાથાઓ, અદાશ્વશ યેરસાદ. અજ્ હમા
 ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
 દુજ્મ્સ દુજ્વરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્
 ગોશ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્
 બૂન્ બૂદ એસ્તેદ. અજ્ આન્ ગુનાહ મનશ્ની
 ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની,
 ઓએ અવાજ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્
 હોમ્. ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઘદીતે
 અગ્રહે મધન્યેઉશ્ ; હધથ્યા વર્શોમ્ હ્યત્ વસ્ના
 ક્રપોતેમેમ્ ; સ્તઓમિ અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ ૩.

ક્રવરાને મજ્જયસ્નો જરથુશ્વિશ વીદએવો
અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોએ તે પઠે) ક્સસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્જાઓ રએવતો ખરેનંદહિતો,
અમેષનાંમ્ સ્પેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ
રતુક્ષત્રાઓ અપઓનિઓ, અહુનવર્ધત્યાઓ
ગાથયાઓ, ઉશ્તવર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-
મઠન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ,
વાહિશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્ ઉઘનાંમ્ અઘવિથૂરનાંમ્, પઓઘયો-
તકએષનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્, નખાનજાદશ્તનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્, દનઓઘ્ર યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય
દનઓઘ્રાઘ્ય ક્સસ્તયએચ. યથા અહૂ વઘયો
જઓતા ક્રા મે અતે, અથા રતુશ્ અપાત્યત્
હચ ક્રા અપવ વીદાઓ અઓત્.

અહુરેમ્ મજ્જાંમ્ રએવન્તેમ ખરેનંદહિન્તેમ્
યજમઘદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઓંધહો
યજમઘદે. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુક્ષત્રાઓ

અપઓનીશ્ યજ્ઞમધદે ; અહુનવધતીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ; ઉશ્તવધતીમ્
 ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ;
 રપેન્તા-મધન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
 યજ્ઞમધદે ; વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્
 અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ; વહિશ્તોઘશ્તીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ; અપઓનાંમ્
 વંદઉહીશ્ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વવપયો યજ્ઞમધદે.
 અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્
 તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ.
 યથા અહૂ વધર્યો ૧.

(હા ૪૩)

નેમો વે ગાથાઓ અપઓનીશ્.

* * * * *

૧ ઉશ્તા અહ્માઈ યહ્માઈ ઉશ્તા કહ્માઈચીત્,
 વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરો,
 ઉતયૂઈતી તેવીષીમ્ ગત્ તોઈ વસેમી,
 અપેમ્ દેરેદાઈ તત્ મોઈ દાઓ આર્મઈતે,
 રાયો અપીશ વંદહેઉશ્ ગએમ્ મનંદહો,

(ઉપલો ફકરો જે વખત બાણવો.)

કલ્યાણ સકળ* જન. અમારે ઇચ્છને તમારું કલ્યાણ. શોભાગ્યવંત અનનુમનનું જે કલ્યાણ તે અમારું કલ્યાણ. ખુદાઈ હુદમે તથાસ્તુ. કલ્યાણ જેકે અમર જેડીદાર ખુદાઈ-અમદાઈની અમર સુખી અક્ષેશોને સંબંધે. આમીન હોય અર્દાબિદેશ્ત યોગે. અશરાફ ખાલેસ આર્મઈતી સંજેગે. ઇચ્છણા મજો શહેરેવરની અનનુમનના પ્રત્યેક જનને જંગી ગંજના ફાળા. મજો અપિ ફરેસ્તણના અપ્રૂટ ભંડારમાંથી. ખાલમન અમશાસ્પંદની ફરજ અગ્નવ્યાના ખંગને અંગે. સકળ ગુણ સંપન્ન† કલ્યાણ. સુખ આપનારને સુખ.

પદ : ખંગને અંગે જંગી ગજ રહ્યા.‡

૨ અત્યા અહ્માઈ વીરપનાંમ્ વહિશ્તેમ્ ,
 ખાથ્રોયા ના ખાથ્રેમ્ દધદીતા,
 થવા ચીચીથવા રપેનિશ્તા મઈન્યૂ મજ્જદા,
 યા દાઓ અપા વંધેઉશ્ માયાઓ મન ઘહો,
 વીરપા અચારે દરેગો-જ્યાતોઈશ ઉર્વાઈઘહા.

ઉંચ હુકમી ખસલત. અપોધવાળી ફરેસ્તાઈ ઉંચા
 યોગની હુકમી મોખેદી ખસલતને પહોંચ્યો જરથુશ્ત્ર. તેવું નર
 ઉતારે ખુદા પોતાની ઉદારતાથી માજ્દયસ્તાન મોખેદાન ઉપર.
 નીતિ નેકી ઇજત અદબના રાઝના* ખુલાસા એનાયત કરે. તેથી
 હાંસલ થાય દીન ઉગે વધતી જતી લાંબી જીંદગી તથા આપાદી
 ફેલાવનાર સુલેહ સુખ.

પદ : ખસલત ખાલેસ આલા ગણું.

૩ અત્ હવો વંધેઉશ્ વહ્યો ના અધબી-જમ્યાત્,
 યે નાઓ એરેજૂશ્ સવંધે પથો સીપોધત્,
 અહ્યા અંધેઉશ્ અસ્તવતો મનંધડસ્યા,
 હધથ્યેગ્ આસ્તીશ્ યેગ્ આ-વએતી અહુરો,
 એરેદ્રો થવાવાંસ્ હુજેન્તુશે રપેન્તો મજ્દા.

અન-અપ-લાક્ષણિક.* એ ઇચ્છા કૃણીભૂત થવા
 અન-અપ-લાક્ષણિક ખામી વિનાનો લાયક મોખેદજ ઉમેદવાર
 થાય. ગેતી અને મીતોષ દુનિયાના સીધા રસ્તા સ્વીકારે.
 વિપત્તિ† સંહારક‡ મદદ આપનાર, દાતાર, દાદાર અહુરમજ્દના
 ગેબી મુકામ તરફ બક્ષીશો મેળવવા અર્થે બંદગીમાં એક ચિત્તે
 મચી રમરણ કરે. પછી એ બધું અનુભવીને એક તાન, એક
 ધ્યાન, એક ઇમાનથી લક્ષા નક્ષાકારક માર્ગો માજ્દયન્નાતોને પઢાવે.

પદ : પધારોજ ભલે અંત આપજ.

૪ અત્થવા મેં ગહાઈ તખ્મેમ્મ્યા સ્પેન્તેમ્ મજ્દા,
 હ્યત્ તા જસ્તા યા તૂ હરૂપી અવાઓ,
 યાઓ દાઓ અપીશ્ દ્રેગ્વાઇતે અપાઉનએચા,
 થવહ્યા ગરેમા આથો અપા-અઓજ'દહો,
 હ્યત્ મોઈ વંદહેઉશ્ હજે (જમત્ મન દહો.

પહેલેથીજ તેવો. ખુદા સાહેબ તો છે કેવો કે જેવો મેં
 પહેલે ધડથીજ નેયો, જાણ્યો તેવો એવાને એવાજ. મહા
 બળવંત મોટો દાતા. એક કરતાં એક ચદે એવી ઉમદા
 સામગ્રીઓ મારા પર રેડતોજ ગયો. તેણે અલગાં રાખ્યાં પવિત્ર
 જનોને વાસ્તે રળિયાતવંત,* લહેજતદાર, કીમતી ઇનામ દુખેટો
 સારૂ આધા ખસેડી દીધા તેમને બરના ધકેલા પછાડાના
 તક્ષાવતવાળા નતીજ. અપ આતશના બળબળતાં તેજે ચોકખાઇને
 સારાં ઇનામો ચમંદ ચદ્યાં. દુખેટોનાં પડ્યાં ઘેરણુ ધારણુથી
 ઘેરાયલાં ધુવાતા.

પદ : લાયકને બદલો લાયક મળ્યો.

પ રૂપેન્તેમ્ અત્ શ્વા મજ્જદા મે'ગહી અહુરા,
 હ્યત્ શ્વા અ'ધહેઉશ્ જંથોઈ દરેસેમ્
 પચોઉર્વીમ્,
 હ્યત્ દાઓ પ્યઓથના મીજ્જદવાંન યાચા ઉજ્ઘા,
 અકેમ્ અકાઈ વ'ધઉહીમ્ અપીમ્ વ'ધહ્યોવે,
 શ્વા હુનરા દામોઈશ્ ઉર્વઓસે અપેમે.

છેક ના છેડા લગ. મનનાં યોગ ગાણુ વેગે વિશ્વ મંડળની
 બાતરમાં મેં કીધાં દર્શન અહુરમજ્જદ સાહેબનાં મને તે
 જણાયો કુલ મુખત્યારો, જગ કર્તારો, બક્ષનાહારો દાતા. કરણી
 તેવી પાર ઉતરણીને કાયદે કરમો માટે ઠરાવેલા બદલા તારી
 ખુબીવંતી દાનાઈથી તું વાટતોજ નય. ખુરાને ખુરો; બલને
 બલો. રોજે કયામતને રોજે રસ્તાખેજની તમામ્યત તલક. એ
 તારાં યજ્ઞોગાન ગાઉં હું હમેશ. તારી ખુદાઈ સત્તાનું મિશ્રણ*
 બહમનનાં સત ચિત્તવનસે મેળવી બનહુકનું ઠરાવું. સ ચિત્તવનની
 મોટી બલાઈથી આતશી પંથના સુધારા વધારામાં કાયમ બનાવું.
 સંસ્થાનીઓનાં અંતકરણોમાં આર્મૈઈતી ભાવી શ્રદ્ધા
 ઉપજવતીજ રહે. તેથી ખુદાઈ શક્તિવાળી જગતનો મામલો
 કદી ભૂલથાપ ન ખાય.

પદ: વેળા માત્ર વીત્યા સુધી.

૬ યહ્નો રપેન્તા થ્વા મઠન્યૂ ઉર્વાએસે જસો,
 મજ્જદા ક્ષત્રા અહ્ની વોહૂ મન'ધડા,
 યેહ્યા બ્યએથનાઈશ્ ગએથાએ અષા ક્રાદેન્તે,
 અએઈઝયે રતૂશ્ સે ગહઈતી આર્મઈતિશ્,
 થ્વહ્યા પ્રતેઉશ્ યેમ્ નએ ચિશ્ દાબયેઈતી.

* * * * *

૭ રૂપેન્તેમ્ અત્થ્વા મજ્જદા મેંગ્હી અહુરા,
 હ્યત્ મા વોહુ પધરી-જસત્ મનંધહા,
 પેરેસત્યા મા ચિશ્ અહી કહ્યા અહી,
 કથા અચારે દક્ષારા ફેરસયાઈ દીષા,
 અધબી થ્વાહુ ગએથાહુ તનુષિયા.

ગબી ગુફતેગો. એવો ભારો પેશકશી* અક્ષેશક મેં તને
 મારે મન વમાર્યો. ધારણાની ધારણે મેં ધ્યાન ધર્યું. અલમન
 મારકતે મને તારી મુલાકાત થઈ. પુણ્યું મને અલમને. છે તું
 દ્રાણું? દ્રાણુ તારો પક્ષ? શું તારી મુરદ? મેં કશું કે હું
 જરગુશ્વતી મુરદ એ છે કે અધર્મી જુદહીનોને હું મારું, તોફું,
 મરફું, ફનાદ કહે. અનું હું દીનચારાને ખુશી ખુરમ્મીમાં
 ખીલવનાર હસ્તગીર. એ છું હું. એ મારો પક્ષ. એ મારી
 આશ. એ દીનચારોને દરતકે સરગ્નહ આ જંગ્નળી દુનિયાને
 હનસારી ધારણે ચલાવવાની સરગ્નત. એ શબ્દો પાલંચ્યા તારી
 દરગાહું ખુદા સાહેબ.

પદઃ સુન સુન જાનીજી, ગગનમે અવાજ થાયજી.

૮ અત્ હોઈ અઓજી જરથુશ્ત્રો પઓઉર્વામ્,
 હઈથ્યો દ્વએપાઓ હ્યત્ ઇસોયા દ્રેગ્વાઇતે,
 અત્ અપાઉને રદ્રેનો ખ્યેમ્ અઓજો'ગ્ડવત્,
 હ્યત્ આખૂશ્તીશ્ વસસે ક્ષત્રહ્યા ઘા,
 યવત્ આ થવા મજ્દા સ્તાઉમી ઉફ્યાચા.

* * * * *

૯ રપેન્તેમ્ અત્ થવા મજ્જદા મે'ગહી અહુરા,
 હ્યત્ મા વોહૂ પઠરી-જસત્ મન'ધહા,
 અહ્યા ફેરસેમ્ કહ્યાઈ વીવીદુયે વપી,
 અત્ આ થવહ્યાઈ આથ્રે રાતાંમ્ નેમ'ધહો,
 અપહ્યા-મા યવત્ ઇસાઈ મન્યાઈ.

કલખ્યો મન વેગે. મન વેગે મેં તને કલખ્યો અય
 હકતાલા, બક્ષેશના દેનાર મહા દાતા દાખલ. ફરી મને બહમને
 પુછ્યું શું હજી છે તારી મુરદ? કહ્યું મેં કે મારાથી બની શકે
 તેટલી બલકે મારામાં તાકાત હોય ત્યાં લગણુ આત્મિક તેજ
 વધારનારા ખોરેહમંદ, નૂરમંદ આતશી તત્વ સનમુખ ઉર્મા
 રહીને કમીનાપણાંથી કહું નાથોના નાથ જગન્નાથની* કહું નમાની
 નીચાચેશ, સેતાચશ.

પદ : ખાસ પરસ્તેશ ખુદાની વાસ્તે.

૧૦ અત્ તૂ મોઈ દાઈશ્ અપેમ્ હ્યત્ મા
 જ્યોજ્યોમી,
 આર્મઈતી હચિમ્નો ઈત્ આરેમ્,
 પેરેસાચા નાઓ યા તોઈ એહ્યા પર્શ્તા,
 પર્શ્તેમ્ જી શ્વા યથના તત્ એમવતાંમ્,
 હ્યત્ શ્વા ક્ષયાંસ્ અએપેમ્ ઘાત્ એમવન્તેમ્,

આર્મઈતીને આમંત્રણ. આમંત્રું છું અભિલાષાથી,*
 ઓજરખાહીથી સરકરાઝ બાનું પવિત્ર આર્મઈતીને. તેવણુની
 પ્રેમળતાનો પરતો† મારાં અંતરમાં પ્રવેશ કરી મારું અંતરિક્ષ
 પૂર્ણાંક. ઉપદેશ આદેશની ચતુરાઈઓ મારામાં ઉભરાવો. તેથી
 સ મને વિચારીને મારે મન મોટા પ્રતિ પ્રશ્ન પુછવાનું જોમ જટ
 સ્ફૂરી આવે.‡ પાદશાહતોના ચલાવનારા મારાથી ખુલાસા
 પામવા તહી રહ્યા છે. એ વેળા ચેતાવી દેવો મને તેમનાં
 ગુંચવણના ગુંદેલા ગુંછળાં ખોલી કાઢવાનું કામ. કરો મારી
 બાંહેધરી.

પદ: યાચના આર્મઈતી પ્રત્યે.

૧૧ રપેન્તેમ્ અત્ થવા મજ્જા મે'ગ્હી અહુરા,
 હ્યત્ મા વોહૂ પધરી-જસત્ મન'ધહા,
 હ્યત્ કમા ઉખધાધશ્ દીદઈધહે પચોઉર્વીમ્,
 સાદ્રા-મોધ સાંસૂ મખ્યએપૂ જરજ્જાધતિશ્,
 તત્ વેરેજયેધધાઈ હ્યત્ મોઈ અઓતા
 વહિશ્તેમ્.

અક્કલની જગવી જોત. નિર્ધાર્યો ખુદા તને કુળ શુભ
 સાધનોનો ખાવિદ. પહોંચ્યો મને બહુમન. પવિત્ર કલામો
 તારે નામના ભણુતાં ભણુતાં અંતર જ્ઞાન હું જગત પ્રદક્ષિણા
 કરતો કરતો જાઉં છું. તેવામાં સાચપણુતાની રોશન અક્કલની
 જોત મારામાં મેં જગવી. સમાધિસ્થ* સ્થિતિમાં યોગ બાળુ
 મારી મેં દ્રષ્ટી મર્યાદા કીધી. તો મને દેખાયું કે પ્રારંભમાં દીન
 ફેલાવવાની જનફેશાની કરનારના બદલા દાખલ આ દ્વાની
 દુનિયામાં છે દુખના હુંગર. એ જાણ્યા છતેએ મેં મને કીધો એ
 ઉત્કૃષ્ટ કર્તવ્યમાં નક્કર ખડક જેવો દ્રઢતા.

પદ: જય જય સાચપણુતાની રે.

૧૨ હ્યત્યા મોઈ અઓશ અષેમ્ જસો ફાક્નેને,
 અત્ તૂ-મોઈ નોઈત્ અસૂશતા પધર્થિઓઘ્જા,
 ઉજેરેઘાઈ પરા હ્યત્ મોઈ આ-જિમત્,
 સેરેઓષો અપી માંજા-સ્યા હચિમ્નો,
 યા વી અપીશ્ રાનોઈજ્યો સવોઈ વીદાયાત્.

જ્ઞાન સંપાદક વિધિ.* જ્ઞાન સંપાદક વિધિ વિષેથી હુકમ તારો એવો હોય કે અપનાં ઉંચાણ લડકતા આતશી જોશ સામે ડ્રેગલો માંડી સ્મરણ સંભારજો.† ધર્મ માર્ગની ઉંડાણતા મેળવવી હોય તો સરોષ ફરેસ્તાની સાંભળવાની બસારતી શક્તિથી ઉપાડજો આધીનતા ભરેલી તામેદારી. તામેદારી વગર આરાધના ફોકટ ફાંફાં છે. નમનતાઈ સાથે ચાલ્યા આવ્યા ધજત ને મરતબાના ગંજ ને તેજના દરંગ. તેમાંથી મળવાના ધર્મની અનજુમન સભામાં સરપાવ જેની જેટલી ઐકાત ને લાયકાત.

પદ : ચાલ્યા આવ્યા ગંજ અનંતા.

૧૩ સ્પેન્તેમ્ અત્ થ્વા મજ્દા મે'ગ્હી અહુરા,
 હ્યત્ મા વોહ્ પધરી-જસત્ મન'ધ્વા,
 અરેથા વોધજ્ઘાઈ કામહ્યા તેમ્ મોઈ દાતા,
 દેરેગહ્યા યાઉશ્ યેમ્ વાઓ નએચીશ્ દારેશ્ત
 ઇતે,

વધર્યાઓ સ્તોઈશ્ યા થ્વહ્મી ક્ષથ્રોઈ વાચી.

બસ કાફી છે. ચીત્તો મન મજ્દા સાહેબને બક્ષનહારો,
 રક્ષણહારો. બલમનથી તું મને પહોંચ્યો. બધી દીનોની બુલંદ
 સરદાર દીન દાબલ સાબીત કરવાની આહેશ મારામાં આવી.
 તે આહેશ ઘણાઘણી સંગીનતામાં બક્ષીને બર લાવ મારી ઉમેદ.
 એટલી બધી રીતે બક્ષ કે બુટતાં ને ખુંચવતાં ન તે કદી બુટાય.
 ધરાનમાં માજ્દયસ્તી દીનની હમેશની હસ્તી જે તું મને બક્ષે તો
 તે બક્ષેશ મારે મન કાફી છે.

પદ: ખુદા યા, એ મારે મન કાફી છે.

૧૪ હ્યત્ ના કૃયાઈ વચ્ચેદમ્નો ઈસ્વા દઈદીત્,
મઈજ્યો મજ્જદા તવા રરેનો ક્રાક્ષનેનેમ્,
હ્યત્ થવા ક્ષત્રા અપાત્ હચા ક્રાંશતા,
ઉજેરેઈદ્યાઈ અજેમ્ સરેદનાઓ સેંગહ્યા,
મત્ તાઈશ્ વીરપાઈશ્ ચોઈ-તોઈ માંત્રાઓ
મરેન્તી.

અગ્રેસર આગેવાન. બક્ષેલું ઘણુંએ પડ્યું પાસે હોવાથી છુટે હાથે ઉપાડી ઘણું ધન મિત્રને આપે તેમ મારી કદર ખાઓ ખુદાવંતતાલા. માજ્જદ્યસ્તી દીનની શરીયત શાહદતની અચૂક મોટામ વિષેથી આપ મને ગેળી ઇલમનું ઘણા-જેટલા-પણું. યમકે દીન આછનની તારી સર્વાધિકારી સત્તાનો તુંએ નિમ્નો છે મને પ્રતિનિધિ. તારી એવી બક્ષેશ ખુશાલી ઉપજવનારી છે. મીજલસના ચતુર સરદારો અને રાજવંશીઓ વચ્ચે એ તારી બક્ષેશને આધારે હરોલમાં આગેવાનોનો હું અગ્રેસર બનું. તેથી અષ સંપ્રદાય વિનીત* વિવેકીઓમાં ન્યાયના નરા નિયમો પ્રમાણે હું પૃથ્વી પર પુકાઈ પ્રસિધ્ધ પહોલો.

પદ : ગજો યમકે વરસે દુનિયામાં દીન દમામ.

૧૫ રૂપેન્તેમ્ અત થ્વા મજ્જદા મેઁગહી અહુરા,
 હ્યત્ મા વોહૂ પઘરી-જક્ષત્ મન'ધહા,
 દક્ષત્ ઉખ્યાઈ તુખ્ના મઘતિશ્ વહિશ્તા,
 નોઈત્ ના પોઉરુશ્ દ્રેગ્વતો ખ્યાત્ ચિક્ષુષો,
 અત્ તોઈ વીરુપેઁગ્ અંત્રેઁગ્ અપાઉનો આદરે.

શેતાનના જણેલા. અંતકરણની ખાલેસ પવિત્રતાનો દેનાર ખી મેં તું સાહેબનેજ નિરખ્યો.* છોને જો પહોંચ્યો મને લલો બહુમન તો જાણ્યો હુંએ તું. એ અમશાસ્પંદજીએ મીનો અક્ષલનાં દર્શન મને કરાવ્યાં. મને મનાઈ કરી કે ખબરદાર અંત્રેસરમાં ખપીને બુદ્ધીનોનાં લલચામણાંમાં વહવાઈ† ના જતો. તારા જેવા પરહેજગારાન, દીનચાશીદારાન માજદયસ્તાને તો બેઠમાન બુદ્ધીનોને શેતાનની ઓલાદ પંડમ‡ પામી, ગણીને તજવા.

પદ : બહુમન આળખાડ્યા તમે દાદારજી.

૧૬ અત્ અહુરા હ્વો મઘન્યૂમ્ જરથુશ્ત્રો,
 વેરેન્તે મજ્દા યસ્તે ચિરતા સ્પેનિશ્તો,
 અસ્તવત્ અષેમ્ ખ્યાત્ ઉશ્તાના અઓ-
 નેઁગ્હવત્,
 ખેઁગ્ દરેસોઈ ક્ષત્રોઈ ખ્યાત્ આર્મઠતિશ્,
 અષીમ્ ખ્યઓથનાઈશ્ વોહૂ દઠદીત્ મનંધ્હા.

અજ્ઞાની અભિમાની. પૂજ્યો અય અહુરમજ્દ તને જરથુશ્ત્રે અંશોના પણ અંશ તરીકે, વિશ્વની રોનકના ખાવિદ દાખલ. એવાંજ માંત્ર વચનથી દરેક મહા મોખેદ કલમે પઢી પસાર થયો. પણ અજ્ઞાનોનું અભિમાન તો એવું છે કે ઘણાઘણી ઉમદા શક્તિઓ જે દીનમાં ગુમ પડી છે તે તેમની નજરે નથી આવતી. તેથી હવે જાહેર મિજલસનો એવો મોકો આવી પુગવાનો કે જેમાં માજ્દયસ્ની દીન શારીરિક અવતાર ધારણ કરી ધિગતાં જીગરનાં જીવતાં જોશે છડેયોક ઝગમગશે.* જુગજુગ તેની પાદશાહીનો દમામ તપશે. પ્રેમ ભક્તિ તેના પર દ્વિદાગર બનશે. સુ મનનાં વાજખી ધનામના લુમકા સવાયનાં કામ કરનાર પરહેંજગારોમાં જાહેર વાટણી† પ્રસંગોપાત્ત વહેંચી આપશે.

પદ : સાબુત કલમે અમે કાલ છે ક્યો.

ઉશ્તા અહ્યાઈ યહ્યાઈ ઉશ્તા કહ્યાઈચીત્,
 વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરો,
 ઉતયૂઈતી તેવીષી ગત્ તોઈ વસેમી,
 અપેમ્ દેરેદ્યાઈ તત્ મોઈ દાઓ આર્મઈતી,
 રાયો અપીશ્ વંધહેઉશ્ ગએમ્ મનંધહો.

(ઉપલો ૬૩રો એ વખત ભણવો.)

અપેમ વોહૂ ૩. ઉશ્તવઈતીમ્ હાઈતીમ્
 યજ્મઈદે. ચેંધહે હાતાંમ્ આઅત્
 ચેસ્ને પઈતી વંધહો મજ્દાઓ અહુરો
 વએથા અષાત્ હયા યાઓંધહાંમ્યા તાંસ્યા
 તાઓસ્યા યજ્મઈદે.

(હા ૪૪)

૧ તત્ શ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 નેમંધ્હો આ યથા નેમે ક્ષમાવતો,
 મજ્દા ક્રયાઈ શ્વાવાંસ્ સખ્યાત્ મવધતે,
 અત્ ને અષા ક્રયા દજ્દાઈ હાકુરેના,
 યથા-ને આ વોહૂ જિમત્ મનંધહા.

સાહેબાને મિજલસ. અગર હોય ખખર તમને તો કહેા ખાતરે ખુદાને રાસ્તીથી અય સાહેબાને મિજલસ. તેજ આતશની ખળતી જવાલાના કેબલા સનમુખ આરાધનાઓ સર જુકાવી કમીનો બની પઢતાં તમારા પ્રશ્ન મેં વગર કહેવે જાણી લીધા છે. ખુદાનાં વચનથી હું તેના સત્ય જવાબ દેઉં છું. અમિ પંથના યશ્ત તરીકામાં. માનીએ તો સ્તુતિની સર્વે રીતની બંદગીઓ ભણવી ખરીની? તેથી પક્કી રીતે વાકેશી મેળવી સ્નેહભાવથી ગુણ ચર્યાની સુલેહ ભરેલી લડાઇ લડો. સ મનની અને સત્ય જ્ઞેશની હિમાયત ક્યાં સમ્યાઇ ઢળે છે તે એ ઉપરથી નક્કી થાય.

પદ: યષ્ટ યજ્ઞના યથાર્થ* યત્નો.

૨ તત્ શ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કથા અંદહેઉશ્ વાહિશ્તહ્યા પઓઉર્વીમ્,
 કાથે સૂઘદાઈ યે-ઈ પઘતિષાત્,
 હ્વો જ અપા રપેન્તો ઇરિખ્તેમ્ વીરપોઈઝ્યો,
 હારો મઈન્યૂ અહૂમ્બીશ્ ઉર્વથો મજ્દા.

જીવોનું મૂળ અગ્નિ. ખુદાનાં વચનથી સત્ય કહું છું તમારા મનમાં છુપાઈ પડેલા પ્રશ્નોના ઉત્તર. જીવોનાં મૂળ જોશ અગ્નિ પ્રગ્લતો પવિત્ર મિત્ર તેની જ્યોતી જોશનું સંરક્ષણ કરવું ના? અપના આત્મોના આલયોમાં* કૌવતમંદ કાયદાના બંદોબસ્ત અને નેકીની બારીક જોસ્તેજો ચાલે છે ના? તો એવી મહા શક્તિને પ્રસન્ન રાખવાની શું ફરજ નથી?

પદ: આસમાનના આતશને સ્મરો† વહાલાજી.

૩ તત્ થવા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કસ્ના જાંથા પતા અપહ્યા પોઉર્યો,
 કસ્ના ખે'ગ્ સ્તરેમ્યા દાત્ અદ્વાનેમ્,
 કે યા માઓ ઉક્ષ્યેઈતી નેરેક્સઈતી થવત્,
 તાચીત્ મજ્દા વસેમી અન્યાચા વીદુયે.

સાહેબનાં સત વચન. સાહેબનાં સત વચનના કસમથી
 કહું છું તે સમજી લેઓ તમારા સવાલ ને તેના જવાબ. અસલ
 ખાલી ખમ અ'ધાધુ'ધીમાંથી ખલક ફલકના જ્ઞેશનો શોજો
 સળગાવનાર અષ આતશનો આપ મજ્દા વિના ન બીજો કોઈ.
 સૂર્યાયણ, તારાયણ, ગ્રહમંડળાયણના અધ્યર આકર્ષણ ક્રાંતિના
 નિયમ ખુદા સાહેબેજ હમેશના ઠરાવ્યા કે કોઈ બીજાએ? કાણે
 કર્યો ચાંદને અદકો* થતો ને ઓછો પડતો?

પદ : નક્ષ મંડળ ઠરાવ્યાં નક્કી રે લોલ.

૪ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કરુના દેરેતા જાંમ્યા અદે નખાઓસ્થા,
 અવપસ્તોઈશ્ કે અપો ઉર્વરાઓસ્થા,
 કે વાતાઈ દ્વાન્-મધ્વ્યસ્થા યઓગેત્ આસૂ,
 કરુના વંધેઉશ્ મજ્દા દાંમશ્ મનંધ્રો.

અધ્ધર લટકણુ. પૃથ્વીને અધ્ધર લટકણુ લટકાવી કાણે
 ચક્રાટે ચકાવી? કાણે રોકી તેને ઉંડાણમાં ગરક જતાં? વાદળોને
 થંભાવ્યાં કાણે વાતાવરણ વચ્ચે? જોતર્યા કાણે તેઓસે પેલા બે
 ઋષ્ઠ્ર વાદળ ને પવન વીજળીક ચમકારાને ગડગડાટના ધડાકા. સુ
 મન સ્વામી બહુમનના પેદા કરનારેજ ના?

પદ : દેખા અચંખા જગ અટકણુ લટકણુના.

પ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કે હ્વાપાઓ રઓચાઓસ્થા દાત્ તેમાઓસ્થા,
 કે હ્વાપાઓ ખંદનેસ્થા દાત્ જઓમાચા,
 કે યા ઉષાઓ અરેમ્-પિથ્વા ક્ષપાચા,
 યાઓ મનઓશ્રીશ્ ચજદોંઝહ્વન્તેમ્ અરેથહ્યા.

અજવાલ્યાં અંધાર્યાં. ઝગઝગીત પ્રભાલંકૃત પ્રકાશક
 અજવાલ્યાં કે જમ* ઝૂમતાં કાળાં ભમર અંધાર્યાં કાણે કર્યા?
 કાણે બનાવી આસાયશની નિદ્રા ને જાગ્રતીનો ઉધ્ધમ પરિશ્રમ†?
 બામદાદને ઝઝલખે કે બપોરી મધ્યાને હુશિયાર મોખેદો
 માજદયસ્તાનોને આજ્ઞાનુસાર દીનની ફરજ્યાત બંદગી વખતની
 વહેંચણી મુજબ કરાવે એમ કાણે કર્યું?

પદ : અજવાલ્યાં અંધાર્યાં સરજનવ્યાં.

૬ તત્ શ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 યા ક્રવક્ષ્યા યેજી તા અથા હઠથ્યા,
 અપેમ્ પ્યઓથનાઈશ્ દેબાંજઠતી આર્મઠતિશ્,
 તઈઠ્યો ક્ષથ્રેમ્ વોહૃ ચિનસ્ મનઁહા,
 કઞ્ઞેઈઠ્યો અજીમ્ રાન્યો-રકેરેતીમ્ ગાંમ્ તપો.

સત્ય સાચુતી. સત્ય સાચુતતાના રાસ્ત નિયમોના પ્રસાર
 કોણે કેમે પમાડયા? પુણ્ય પ્રયોગ કરવા લોકને આતુરતા અને
 આરજીમાં કોણે તત્પર કર્યા? પુણ્ય સંગ્રહીત જાદુગોઈ જાત્યાથી
 ગંઠાયલાં નૂરોથી ગગનો પર આફતાઓ સરખાં દિવ્ય* રતનો કોણે
 કેમે ચઢાવ્યાં. તેઓના નિભાવ સાફ અહુરમજ્દે સુશીલ† વ્રત્તિનો
 માજ્દયસ્તાન હકુમતવાળો દરસ્ત ધર્મ શું નથી જારી કાઢ્યો?
 ખામખા જીવ-શરીરને મગનતા પમાડનાર એ સાધનો તેણે
 ત્યારનાંજ રચી મુક્યાં કે ત્યારે અહુરમજ્દે માનવી કાલજીવતામાં
 પોતાની અંશથી ઝૂંક મારી જીવ મુકી પ્રવર્તીક‡ કીધું.

પદ : આત્માનાં ગુણ સાધન પહેલેથી પેદા કર્યાં.

૭ તત્થવા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
કે બેરેખ્ધાંમ્ તાશ્ત ક્ષત્રા મત્ આર્મઈતીમ્,
કે ઉજેમેમ્ ચોરેત્ વ્યાનયા પુથ્રેમ્ પિથ્રે,
અજેમ્ તાઇશ્થવા ફ્રેક્ષની અવામી મજ્દા,
સ્પેન્તા મઈન્યૂ વીસ્પનાંમ્ દાતારેમ્.

કોણે કર્યું? સાચી ધર્મભાવનાવાળું શુદ્ધ મન કોણે
પરવરતાવ્યું? જે છે ખુદાની દરબાર દીનદાર કેરદારમાં ઉસ્તવાર.
પેદરની ફરમાનઅરદારી ઉઠાવવામાં બેટાને અદબથી રહેતાં કોણે
શીખાડ્યું?

પદ : અદબથી ઉભું ફરજંદ તાબેદારીમાં ઈતિગ્નરીમાં ઉસ્તવારીમાં.

૮ તત્ થવા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 મેંદધધાઈ યા-તોઈ મજ્દા આદિશ્તિશ્,
 યાચા વોહૂ ઉખધા ફૂપી મન'ધહા,
 યાચા અપા અ'દહેઉશ્ અરેમ્ વએધાઈ,
 કા-મે ઉર્વા વોહૂ ઉર્વાપત્ આગેમત્ તા.

ચિત્તવણ મંત્રો. વમાસણ, ચિત્તવણ યોગ મંત્ર કોણથી
 ઉગ્યાં મનમાં? પવિત્ર કલામોચારણની જોગવાઈ કોણે કીધી?
 ધ્યાન ધારણમાં સિધ્ધ કરી આતશના ડંખલા પ્રત્યે સ્તુતિ કરી
 જ્ઞાનદાન કેમ મેળવાયું? એ કલામોની રાહજરીમાં રહીને
 બળશાલી બુલંદી પામી આત્મા ઉંચાણમાં ચઢ્યો જન્ય. કોણે બદ્ધ્યા
 એ મોટા સમર્થ ધરાવનાર પાક કલામ.

પદ : જ્ઞાન દાન આતશથી પામું.

હ તત્ શ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કથા-મોઈ યાંમ્ યઓશ્ દઓનાંમ્ યઓજ્ઞદાને,
 યાંમ્ હુદાનાઉશ્ પઘતીશે સખ્યાત્ ક્ષત્રહ્યા,
 એરેજ્વા ક્ષત્રા શ્વાવાંસ્ અસીશ્તીશ્ મજ્ઞદા,
 હદેમોઈ અપા વોહુચા ખ્યાંસ્ મનંદહા.

ચુસ્ત નૈયત. દીન પર રાખેલી ચુસ્ત નૈયતે તણાયલાં તાન સંયુક્ત* અંતર જ્ઞાન શિવાય બીજી કોઈબી રીતે સ્વચ્છ થવાનાં ચુંથાયલાં અંતકરણ. ખુબ ખ્યાલ કરો કે ખુદાની સર્વોત્તમ સત્તાદ્વારે ખ્યાન કરેલા એ સર્વે કલામો મેં તમારી સનમુખ રજુ કર્યાં. તેમની ધ્વનીની ધુન પોતાની ધરી પર ધડમ ધુમીને બહમનના મુકામ તક અને અપની દરગાહ તલક પુગી ગમ છે.

પદ: યકીન ચુસ્તનું અંતકરણ સ્વચ્છ.

૧૦ તત્થવા પેરેસા એરેશ્-મોઇ વઓઆ અહુરા,
 તાંમ્ દએનાંમ્ યા હાતાંમ્ વહિશ્તા,
 યા-મોઇ ગએથાઓ અપા ફાદોઇત્ હએમ્ના,
 આમ્તોઇશ્ ઉખ્ધાઇશ્ વ્યઓથના એરેશ્
 દઇઇત્,
 મખ્યાઓ ચિસ્તોઇશ્ થવા ઈશ્તીશ્ ઉસેન્
 મજ્દા.

વિચાર ક્રવપિ. અંતકરણમાં ગુપ્ત રહેલી વિચાર-ક્રવપિના ભેદને સમજવાની દાનાઇ આપનારો ખુદા શિવાય બીજો કોઇ છે કે? એ દાનાઇ ઉગી ગઇ તે લોકની સંસ્થા લઈ ફળદ્રુપ્તામાં ઉછરીજ નાણો. અપના આતશપંથની જોડાજોડ એ બન્ને ચાલ્યાં જાય છે. સુ વેણુના આ કાયદા કાનુન લોકનાં હિતાર્થે બાંધેલા. એટલે જન જનના કૃત્યનો ફેસલો એ કાયદાનાં ન્યાયી ક્રમ પ્રમાણે થાય. મારી માંથીક પ્રાથનાને ખુદા સફળ કરે એમ હો.

પદ : ફળદ્રુપ્તામાં સંસ્થાન જો ઉછાળો.

૧૨ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કથા તે'ગૂ-આ વીજેમ્યાત્ આર્મઈતીશ્,
 યએઘજ્યો મજ્દા થ્વોઈ વળ્યેતે દઝેના,
 અજેમ્ તોઈ આઈશ્ પોઉર્યો ફ્ર્વોઈવીદે,
 વીરપેંગૂ અન્યેંગૂ મન્યેઉશ્ સપસ્યા દ્વઝેવંધ્લા.

કોઈ બીજીબી પ્રકાર. છે કોઈ એવી બીજીબી પ્રકાર કે દીનદારોનો ઇતખાર બીજી રવેશે આવે માજ્દયરનાન સંપ્રદાય ઉપર? અમર કોઈ અન્ય રૂઢીથી ધર્મી લોકમાં શ્રદ્ધા આવે. બીજા ગુણધારે કે જ્ઞાનદ્રારે દીનની માન્યતા છુટાપણમાંથી છુટીને જગતમાં આશકાર થાય. સાચું કે એ ખુદાઈ દીન ફેલાવવાની આગેવાની મારાં કીસમતમાં મેં લીધી. પણ તેથી શું પરાયા સંપ્રદાયોમાં પ્રવીણ ગણાતા પંડિત જનોએ વીના કારણથી જીદ કરી જુદાજ પડવું જોઈએ. એવી કુટેવ ઉપર મને જીગરમાંથી તિરસ્કાર છુટે છે.

પદ : જીદી મત મંતાતરી પંડિતો.

૧૨ તત્ શ્વા પરેસા એરેશ્-મોઈ વઓઆ અહુરા,
 કે અષવા યાઈશ્ પેરેસાઈ દ્રેગ્વાઓ વા,
 કતારેમ્ આ અંઓ વા હ્વો વા અંઓ,
 ચે-મા દ્રેગ્વાઓ શ્વા સવા પઈતી-એરેતે,
 અયંહુત હ્વો નોઈત્ અયેમ્ અંઓ મન્યેતે.

પુણ્યવંત ને પાપવંત. દીન પર એતેકાદ મુકીતે કાંઈકા બન્યા પુણ્યવંત. કાંઈકા છે પહેમ પડ્યા રહ્યા. કોણનું એકીન ક્યાં સહી છે કે ક્યાં ઓછું છે તે તો મને રોશન થયું છે બ બરજ્જતે ખુદાયા. એ એમાંના ક્યા સામું અ-આર્યમન અહરેમન ફનાફનીતો હુમલો છે લઈ જતો તે પણ જાણીતું છે. જે તે પક્ષ પર હુમલો નાખી ગુમરાહ બનાવે છે કે જે છે કારો ફરદારમાં તેના પોતાના જેવો નુકસાનકારક અ-આર્યમન અહરેમન અણુ-સુગાત્રાપણાંવાળો ડ્રવડ. પાખંડી જડવાદી જુદદીન પક્ષ માનનારો. આત્મવાદી પુણ્યશાલીઓના ધર્મે માર્ગમાં વૃથા* ખલલ નાખનારો. તેના ઉપાસકોને† કષ્ટ આપવાની જુરી મતલબથી સામનાપાણું કરનારો. કુ કર્મોના ભરેલા પોતાનાં પાપમાં ચક્ર્યુર છે તેનો મારાં સાફ મનમાં ન આવ્યો ફિટકારક ખ્યાલ.

પદ: કહો તો સહી છે ક્યાં એકીન તમારું સહી.

૧૩ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓથા અહુરા,
 કથા દુજેમ્ નીશ્ અહાત્ આ નીશ્ નાપામા,
 તેંગ-આ અવા યોઈ અસ્સૂશ્તોઈશ્ પેરેના-
 ઓંધહો,

નોઇત્ અપહ્યા આદીવ્યેઇન્તી હયેમ્ના,
 નોઇત્ ફસયા વંધેઉશ્ ચાખ્નરે મનંધહો.

હાંકી કાહું. ભરમ પુટી જઇને ખખર પડી ગઇ કે
 મેધમાનીઓનાં ટોળાંની જુઠણી દેવણીને રાજ પ્રકરણ પ્રયોગથી
 નાબુદ કરવાની છે. નાબુદ કરે સાથે લાગા તેણીના પાપી, ભારી
 મોજ તળે દબાયલા તેના તદ્દન દુષ્ટ મૂર્તિ પૂજક દરવંદોને. અપ
 પંથના હમકાર પરહેજગારો તો પવિત્ર આતશની નિર્મળ ખુદાઇ
 રોશનીની રગલ મગલનો ઓળો તેઓ પર પડવા દેતા નથી.
 પવિત્ર અશીથી તેમને દૂર રાખે છે. નથી ઉતાર્યા પોતાની
 ખ્યાલાતમાં તડી ગરદનના એ હેમકોએ પરમાર્થનાં પવિત્ર સિધ્ધાંત.

પદ: જય જય પરમાર્થ કારેજની.

૧૪ તત્થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કથા અપાઈ દુજેમ્ ઘાંમ્ જસ્તયો,
 ની હીમ્ મેરાંજઘાઈ થ્વહ્યા માંશ્રાઈશ્ સેંગહ્યા,
 એમવઈતીમ્ સિનાંમ્ દાવોઈ દ્રેગ્વસૂ,
 આ-ઈશ્ દ્વ૨્ પેંગ્ મજ્દા અનાપે આંસ્તાંસ્ચા,

મુશ્કેટાટ. ખરાબીની પાંઠરનારી જુહણી દરજણીને ઠીક પ્રકારે બંધ બાંધી કડે મુશ્કેટાટ. હવાલે કરી હું શાસન* કારણ અપ યાસિકો† જોગ. તેઓ તેનો ન્યાય રાસ્તીના ધારાથી કરી તેણીની ખૂનખેખ ઉખાડી નાખે. તે આણીગમ ઝુંઘ કે પેલીગમ દીન દુશ્મનોમાં ઉજળવાની કાતેલ કતલ કરનારી તલવાર. એ મહાભારત કામ પાર ઉતરતાં દીનદારોને વેદના દહ વવાણુનાર‡ દગલબાજ જુદદીનો ગમખારીમાં ઉંઘા પડી તરફડિયાં ખાઇ ના-હતા થવાના.

પદ: બાંધી હાથ કરી મુશ્કેટાટ માડે દેવી લખાડી.

૧૫ તત્થવા પેરેસા એરેશ્-મોઈવઓચા અહુરા,
 ચેજી અહ્યા અપા પોઈ મત્ ક્ષયેહી,
 હ્યત્ હેમ્ સ્પાદા અનઓચઁધ્હા જમએતે,
 અવાઈશ્ ઉર્વાતાઈશ્ યા-તૂ મજ્દા દીદેરેજે,
 કુથ્રા અયાઓ કહ્માઈ વનનાંમ્ દદાઓ.

સામનો મુકાબલો. ખુદાની શુભ સલતનતની કીમતી પનાહમાં અમે પડ્યા છીએ તો તેમાંથી અમારા આતશની સાથે અમારી રક્ષા તારી મહેરબાનીથી આપો આપ ઉભા થયલા યોધ્ધાઓથી થાય છે. વિરુદ્ધ પક્ષો વહેંચાયલા છે એકરારી ને ઇનકારીમાં. એમનો સામના સામનો ફેાજી મુકાબલો જંગમાં મંડાશે. ત્યારે ક્રિયા માર્ગના પવિત્ર પ્રયોગો કરી દીનદારોની હિમાયત કરીશું. એથી ખુદાની મદદ દીનદારોને મળે. ત્યારેજ નક્કીપણામાં આવશે કે એ ટક્કરમાં દીનદારો કેવા જીતેલા જંગી બનશે.

પદ : કર મુકાબલો ચાલ આવી જા.

૧૬ તત્ થવા પેરેસા એરેશુ-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કે વેરેથ્રેમ્-જા થવા પોઈ સેંગડા પોઈ હેન્તી,
 ચિથ્રા મોઈ દાંમ્ અહૂમ્બીશ્ રતૂમ્ ચીજૂદી,
 અત્ હોઈ વોહૂ સેરઓષો જન્તૂ મનંધડા,
 મજૂદા અહ્યાઈ યહ્યાઈ વષી કહ્યાઈચીત્.

વક્ષાદાર ઉસ્તવાર. મારી હમનખરદને મેદાનમાં કાણુ
 પક્ષ વિજી* નિવડવાની છે પક્કી વડી. દીનદાર માર્ગને બચાવી
 લેવાનું સરજતમાં એમખી તું સાહેબ જાણાવતો જા. એ જંગ
 માટેના ધરખમ સરદારને અમે પટાભિષેક પાદશાહ કરીએ. તેની
 તાએદારી કરવામાં અનજુમન વક્ષાદાર, ઉસ્તવાર રહે એવી રકમનો
 પાદશાહ બનાવીએ. ખુદા સાહેબ તું ચાહે તે થાઓ. સરદાર
 દીનદાર પર ખરકરાર.

પદ : બનાવીએ નવી રકમનો ધર્મી પાદશાહ.

૧૭ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈવઓચા અહુરા,
કથા મજ્દા જરેમ્ ચરાની હયા કમત્,
આસ્કેતીમ્ કમાકામ્ હ્યત્યા મોઈ ખ્યાત્ વાક્ષ
અએષો,

સરોઈ બૂજ્દાઈ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
અવા માંથ્રા યે રાયેમો અંપાત્ હયા.

કરં કામ સરંજમ. કરં કામ સરંજમ તારી મસલતથી. પદાયલા યજોની આરાધનથી થવાની એ કામની પાર પડામણી. માંથ્રવાણીના ભણુતરીને બંદગી પુરી થતાં વેત આવી મળે છે આસમાની રક્ષા, સરદારી સુખ, અમરપણુ. એવા ઇજતમંદને દસ્તક આવ્યું છે અર્દીઅહેશત અમશાર્પંદના કાબુમાં હોતાં બહેશતમાં પહોંચવાનું ભોખ્યાપણું.

પદ : સદરા કુશ્તી પદાત બંધ આરાધન સાધન.

૧૮ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈવઓચા અહુરા,
 કથા અપા તત્ મીજ્દેમ્ હનાની,
 દસા અરપાઓ અર્પનવઈતીશ્ ઉશ્ત્રેમ્યા,
 હ્યત્ મોઈ મજ્દા અપિવઈતી હઉર્વાતા,
 અમેરેતાતા યથા હી તએઈઝ્યો દાઓંધહા.

રાજ યજ્ઞારંભ.* પાણીદાર ઉંચ કુળ ઘોડીએ અવતરેલા
 ઉડણા પવનપંથા દશ ઘોડાને એક ઝડપું ઉંટ રાજ યજ્ઞ વિધિ સાઈ
 મને ક્યારે બક્ષાશે. તે યજ્ઞમાં નીરંગદીનની ક્રિયા પદામણી થાય.
 તેને લીધે સઘળા પ્રકારની વિવિધ† સુખ શાંતતા અને ફેાજ શત્રુ
 સામા વિજ્ઞીપણું મેળવાય. એ ગૂઢ‡ ક્રિયાનો વિષય મારામાં
 સર્વથા§ સમજાવો.

પદ : દશ સંખ્યાનો ખંડ મને સમજાવો.

*યજ્ઞની શરૂઆત

†અનેક પ્રકારનું.

‡છુપી.

§બધી રીતે.

૧૯ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓઆ અહુરા,
 યસ્તત્ મીજ્દેમ્ હનેન્તે નોઈત્ દાઈતી,
 ચે-ઈત્ અહ્માઈ એરેજુખ્ધા ના દાઈતે,
 કા-તેમ્ અહ્યા મધનિશ્ અંધત્ પોઉરેયે,
 વીદ્વાઓ અવાંમ્ યા-ઈમ્ અંધત્ અપેમા,

દેય તે લેય. એ રાજ યજ્ઞની પૂર્ણાહુતિ* સમાપ્તિ થવે
 રણાયાં† ઉત્તમ ધર્નામ. નથી ફરવાનું‡ કે નથી ધારવાનું એ ધર્નામ
 પરોપકારી પરમાર્થની પુષ્ટિમાં§ પોતાનાં પુણ્ય પ્રયોજન ફળનો
 ફાળો ન આપનારને. દેય તે લેય. એ ધારો કુદ્રતના જન્મોત્સવ
 હોંગામથી વહો આવે છે. ન આપનાર ધણીને તે વિષે વાકેશી
 રાખવી જરૂરી છે. તેનો યજ્ઞ યોગ અફળ જાય છે. ઉત્પાતીઉં§
 ઉલટું ઉભું ઉંધાપણું ઉત્પન્નયું. તેથી મહાન ક્રિયાના બધાં બારીક
 બિંદુ સમાધાન ઉતારવાં સજવાર છે.

૫૬ : દેય તે લેય ને લેય તે દેયજી.

*બલિદાનનો સમય.

†મજ્યાં.

‡પોષણ ; વધારો.

§તોફાની.

૨૦ ચિથેના મજ્જદા હુક્ષત્રા દયેવા આઓંધરે,
અત્ ઇત્ પેરેસા ચોઈ પિબ્યેઈન્તી અએઈબ્યો
કાંમ્,

યાઇશ્ ગાંમ્ કરપા ઉસિક્ષ્યા અએપેમાઇ દાતા,
યાચ્યા કવા આંન્મેને ઉરુદોયતા,

નોઇત્ હીમ્ મીજેન્ અપા વાસ્તેમ્ ક્રાદઈદ્ધિ.

દેવ પૂજારા ન સારા. કદી કાલે દેવ પૂજારા સારા રાજકર્તા નિવડયા છે? જાણ્યું નથી શું વિપત્તિ વ્યાપક ગુસ્સાના દેવ એખમાએ કયાની ટોળાં પર શું શું વેદના વિપત્તિ ગુજરી. જીતે તેને પડખે રહી લડતા છે કરપ બહેરા, કીક આંધળા, ઉસીક લખાડ આશ્મોગ. એઓનાં ધાડાં ધાડ-પાડણીની જોરાવરીમાં મસ્ત બન્યાં છે. અપને પાક મુકામે ઇજ્જતા રાજયજ્ઞને બીજા યજ્ઞ અભડાવવામાં મથ્યા છે. તેઓ સીધે રસ્તે ઉતરે એમ માનવું મિથ્યા છે.

પદ: કીક કરપ ઉસીક મરો મરો.

ઉશ્તા અઘાઈ યઘાઈ ઉશ્તા કઘાઈચીત્,
 વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરો,
 ઉતયૂઈતી તેવીષી ગત્ તોઈ વસેમી,
 અપેમ્ દેરેઘાઈ તત્ મોઈ દાઓ આર્મઈતી,
 રાયો અપીશ્ વંધેઉશ્ ગએમ્ મનંધ્હો.

(ઉપલો ફકરો એ વખત બાણવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. તત્-થ્વા-પેરેસાંમ્ હાઈતીમ્
 યજ્મઈદે. યેંધ્હે હાતાંમ્ આઅત્
 યેસ્ને પઈતી વંધ્હો મજ્દાઓ અહુરો
 વએથા અપાત્ હયા યાઓંધ્હાંમ્ તાંસ્ત્યા
 તાઓસ્ત્યા યજ્મઈદે.

(હા ૪૫)

૧ અત્ ક્રેવક્ષ્યા નૂ ગૂષોદ્દમ્ નૂ સ્વચોતા,
 યચ્ચેચા અસ્નાત્ યચ્ચેચા દૂરાત્ ઇવથા,
 નૂ ઇમ્ વીરપા ચિથ્થે જ મજ્જદાઓંઘોદ્દમ્,
 નોઘત્ દઘાબતીમ્ દુશ્-સસ્તિશ્ અહૂમ્
 મેરાંબ્યાત્,
 અકા વરના દ્રેગ્વાઓ હિજ્જવાઓ આવેરેતો.

ઉઠાવું મારો પુકાર. લાણું આપુકાર મિજલસમાં. સૌ
 જન સમજે માનો, નામો, પ્રણામો, ધ્યાનો. છો જે આવેલ
 અહીંથી. છો જે આવ્યા તહીંથી. પાસે આવેના નગર
 નિવાસીઓ અને ગામના ગામેતીઓ* ચિત્ત ચોડી મનમાં ઉતારો.
 સમાધાનીથી સાફ સાફ સિધ્ધો તોલ કરો. ચેતો કે પેલો જુદો
 મદારી જનદુગર ગુરૂરો બીજી વાર તમને ફાંસમાં લઇને ફરીથી
 તમારી જીંદગીને પાપાંચમાં ન તાણી જાય. એકવાર તો તમે
 તેના હાથ પર બરબાદ થયા. તે પાપિયાએ બેશક તમને કુબાડી
 દીધા કુનીતિના કુંડમાં.

પદ: નામો માનો પ્રણામો ધ્યાનો.

૨ અત્ કૃવધ્યા અ'ઘેઉશ્ મધન્યૂ પોઉરૂયે,
 યયાઓ રૂપન્યાઓ ઉઘતી અવત્ યેમ્ અ'ગ્રેમ્,
 નોઘત્ ના મનાઓ નોઘત્ સેંગહા નોઘત્ અતવો,
 નએદા વરના નોઘત્ ઉખધા નએદા બ્યઓથના,
 નોઘત્ દએનાઓ નોઘત્ ઉર્વીનો હચઘન્તે.

સદા જુદાં. જુલંદ અવાજે સમજવીશ હું તમને. પ્રથમ નિપજ્યાં ખલકમાં જે જોડ્યાં મૂળાંશી ઉલટા સુલટી ધૂવનાં તરવો. એઓમાંનાં ઉદાર વૃત્તિ એકાં તરવે પોતા સામેના પાપી તંગ શૂન્યવત તત્વને ઉદ્દેશ્યું.* નથી મળતા આવતા આપણા વિચાર કે હેતુ નથી મળતી આપણી એકસાન† ચિત્તી નીતિ. નથી મળતા આપણા રસ્તા. નથી ઉતરતી આપણી પસંદગી એક સરખી. નથી રચતાં આપણને એકમેકની બોલી કે કામ. નથી બેલાં આપણાં હૈયાં. છે સદા જુદાં.

પદ: સ ક‡ છે મિશ્ર તોય નિત્ય અલગ પ્રત્યેક.

૩ અત્ ક્વક્ષ્યા અઘ્હેઉશ્ અહ્યા પોઉર્વીમ,
 યા મોઈ વીદ્વાઓ મજ્દાઓ વઓચત્ અહુરો,
 ચોઈ ઈમ્ વે નોઈત્ ઈથા માંથ્રેમ્ વરેષેન્તી,
 યથા ઈમ્ મેનાઈચા વઓચચા,
 અઓઈઝ્યો અઘ્હેઉશ્ અવોઈ અંધૃત્ અપેમેમ્.

નિયાણુતામાં પણ નિચી. મહા જ્ઞાની સાહેબે અવલમાં
 દુનિયા રચતી વખતે સ્પષ્ટ કર્યું. પવિત્ર માંથ્રવાણીનો અમલ ન
 કરનાર જન નાતાબેદાર અ-આયેમન ઠયો. તે અમલ
 જરથુશ્ત્રના જેવી સદ્ વિચારના વેગની રીતે થવો જોઈએ. ન
 કરનારનો ઠાર નિયાણુતામાં પણ નિચી ઉડી ગારનાં ડાળાં, ભારાં
 લીપટાણામાં.

પદ: ભારાં પાપે ડાળો આત્મા લીપટાણો.

૪ અત્ કૃવદ્યા અ'ધેઉશ્ અહ્યા વહિસ્તેમ્,
 અપાત્ હ્યા મજ્દા વએદા યે ઈમ્ દાત્,
 પતરેમ્ વ'ધેઉશ્ વરેજ્યન્તો મન'ધો,
 અત્ હોઈ દુગેદા હુપ્યઓથના આર્મ'ધતિશ્,
 નોઈત્ દિવ્જ'ધધાઈ વીરપા-હિપસ્ અહુરો.

ખુદલું પ્રગટ. કહું છું તેથી ખુદલું પ્રગટ. જગતની શ્રેષ્ઠ નૂરાની જોળે કે સમાયલી છે અપના રોશનક તેજસ્વી આતશ પંથમાં. પ્રારંભથીજ અપની ઉમેદગી કરી છે અહુરા મજ્દાએ. બીજાં તત્ત્વો પર સર્વોપરી કરાવી તેને તપ્પનશીનીમાં કાયમ. જાત મહેનતે રળી ખાનાર માજ્દયસ્નાનો ઉપર અહુરમજ્દ છે બાપ સમાન નેકનામ કદરદાન મહેરબાન. સદગુણી અંતકરણની સરદારણુ સાહેબાણુ રખેંદાર્મદ તેમની પુત્રી. હૈયાનાં હેતથી તેમને ત્યાં શુભ કાજ કરનારી છે. ખુબ ખબર રાખે છે બધી રીતની ખબર નથી તેનેથી કરી પાંતીનું છુપું.

પદ : મનરે, પ્રગટ કિરણ, કર શુધ્ધ અંતકરણ;
 થા આગાહવંત, શંકામાં ના ગોટું ખા.

પ અત્ ક્વક્ષ્યા હ્યત્ મોઘં અચોત્ સ્પેન્તોતેમો,
 વચે સ્વઘઘાઘ હ્યત્ મરેતચેઘઘ્યો વહિશ્તેમ્ .
 યોઘં મોઘં અહ્માઘં સેરચોપેમ્ દાન્ ચયસ્ચા,
 ઉપા-જિમેન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
 વંઘેઉશ્ મન્યેઉશ્ બ્યચોથનાઘશ્ મજ્ઞદાચો
 અહુરો.

કહી દીધાં. કહી દીધાં છે મેં તમને ખુદાનાં કહેલાં પ્રિય
 વચન. તે ગોખવાં તમારે. મનુષ્ય જાતનાં મૃત્યુ લોક માટે એ
 વચન સુખકર* છે. તેમને શરણે તમારાં ચિત્ત લાવી તમે ખુબ
 સાવધ રહો. પછી કરવું ખુદાનું છે તો તેથી તમને સુખ, તદરોસ્તી
 અને ચિરકાળની† અમર યાદગીરી મળશે.

પદ : છે પ્રત્યેક ચીજની ક્રવપી પ્રારંભમાં.

૬ અત્ ક્રેવશ્યા વીરપનામ્ મજ્જસ્તેમ્,
 સ્તવસ્ અપા યે હુદાઓ યોઈ હેન્તી,
 સ્પેન્તા મઈન્યૂ સ્વઓતૂ મજ્જદાઓ અહુરો,
 યેહ્યા વહ્ને વોહૂ ક્રેષી મન'ધહા,
 અહ્યા પ્રતૂ ફો-મા સાસ્તૂ વહિશ્તા.

સ્તુત્ય* કુનશની. માજદયસ્તી કરતબ્યો નામોમાં ઘણી
 સ્તુત્ય ગણાતી એક કુનશની હું તમને જણાવું છું. ગરીબા
 ગરબઝિને સખી દિલે દેજે દાન. બુલંદીની પણ બુલંદી પર હોતી
 દાદારની દરગાહમાં ચઢવા દેજે મુગંધી ખેરાતનો વધતો જતો
 પમરાટ. કેમકે બુદાએ પણ મોટાં સખી દીલથી ઉતાર્યા મારામાં
 દીન દાનેશનાં શુભાખીત ડહાપણ. દીનદાર લોકનાં લલાં વાસ્તે.
 બુદદીનોના નાશ વાસ્તે.

પદ: કહો સખી દિલની ખેલખાલા.

૭ યેહ્યા સવા ઇપાઓન્તી રાદ'ઘહો,
 યોઈ-જી જૂવા આઓંઘડુરેયા જ્વન્તિયા,
 અમેરેતાઈતી અપાઉનો ઉર્વા અએષો,
 ઉતયૂતા યા નેરાંશ્ સાદ્રા દ્રેગ્વતો,
 તાચા ક્ષત્રા મજ્જદાઓ દાંમિશ અહુરો.

ક્રવષી મૂળો. લાજમ છે વિદ્યાધર આશ્રવનોને સાહેબના બક્ષેલા અગણિત ફાયદાઓ માટે શુકરાનાનો સેજદો અદા કરવો. આતશના કેબલા ઉત્તમ દ્રવ્યો હોમતે હોમતે. થયાં, થતાં, થવાનાં એવાં બધાં મૂળોની ક્રવષીની યાદની સ્મરણાર્થે બાહ્યતરમાં તેઓએ સ્થાપીત કરવી. એ મહાત્મ્યના મહિમામાં આશ્રવનોની ક્રવષી સદા છે તત્પર. અણુ-માનનાર જીવદીનની ફનાહકારીનાં દ્રષ્ટાંત પણુ તીખટ* ટીણાટમાં તેઓ નોંધતાંજ છે. અહુરમજ્દ સાહેબની સમ આધારી હકુમતમાં એ ફરજો તેમને સર ચોંટી ચૂકી ચિરકાળ† ચોકસ.

પદ: બાહ્યતર સ્મરણુ નામ વૃહણુ.

૮ તેમ્ ને સ્તઓતાઇશ્ નેમંઘો આ વીવરેષો,
 નૂ-જીત ચખ્મધની વ્યાદરેસેમ્,
 વંઘેઉશ્ મન્યેઉશ્ પ્યઓથનહ્યા ઉખધખ્યાચા,
 વીદુશ્ અપા યેમ્ મજ્જદાંમ્ અહુરેમ્,
 અત્ હોઈ વહ્મંગૂ દેમાને ગરો નિદામા.

ભોગ આપીએ. સારા ભોગ આપીએ, બંદગી પઢીએ. નમસ્કાર કરીએ. સાહેબ આગળ હાથ ઓળીએ. આધીન અધીનતાર્થી* આરાધન કરીએ. પૂજા પ્રયોગે તેમનાં સાક્ષાત† દર્શન પામવા જેટલા મુખારક ફૂલ નિવડીએ. સત્ય મનન, વચન, વર્તનનો જે મુખત્યાર માલેક છે. જે આતશ જોશની મદદથીજ આપણી નજરે આવે છે. અય જીવ! એ સાહેબની સ્તુતિની ઉઠાવ લલકારીને રણકારાની ધ્વની. અય ઓ રાગ! તું ગા, જા, ચઢ, પઢ આરાસ્તગીની રોનક મઢાયલા સરોદસ્તાની ગરોદેમાની ખુદાઈ દરગાહનાં ખેશુમાર બુલંદીનાં મરતખાત્રાળાં મકાને.

પદ: ગા જા ચઢ પઢ જીવ વેર સવેણાં.

૯ તેમ્ ને વોહૂ મત્ મન'ઘહા ચિદ્નુષો.

યે-ને ઉસેન્ ચોરેત્ રપેન્ચા અરપેન્ચા,

મજ્જદાઓ ક્ષત્રા વેરેજેન્ચાઓ ઘાત્ અહુરો,

પસૂશ વીરે'ગ્ અહ્માકે'ગ્ દ્વેદથાઇ આ,

વ'ઘહેઉશ્ અપા હઓન્નંથવાત્ આ મન'ઘહો.

પુણ્યે ખીલે. સંતોષો* ખુદાને ચોકખી મન શક્તિથી. પ્રકૃષ્ઠિત† થાય છે પુણ્યથી ફૂલ કુદરત ખુશ ખુશાલીમાં ખીલી હરખાઇ. સંકોચાય છે સંકડામણમાં પાપથી હીણાઇ, રંજદ થઇ. ફેલાવો પામે એ સાહેબની સલતનત ધર્તિ માયને કેળવી, ખીલવી આખાદીમાં લાવનાર જમીનદાર જગીરદારોમાં. ફેલાવો તેવણની હકુમત વળી ગોસ્પદોનાં ગોવાળાંના વણુજરી વર્ગમાં. તયો તેમના પર અમર માજ્દયસ્તી દીનની છત્ર છાયા. બહુમનની વિવેકી રેહણીવાળા થઇને આવે તેમનામાં અમીરી ખવાસ. થાય યોગ્ય ઉમરાવી ઉપમાની ઉંચી પદવી ધારણ કરવા.

પદ: ખુદા કુદરત ખુબ ખીલી ખુશાલીએ.

૧૦ તેમ્ ને યસ્નાઈશ્ આર્મતોઈશ્ મિમઘ્જો,
 ચે આન્મેની મજ્ઞદાઓ સ્વાવી અહુરો,
 હાત્ હોઈ અપા વોહુચા ચોઈશ્ત્ મનંઘડા,
 ક્ષત્રોઈ હોઈ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
 અહ્માઈ સ્તોઈ દાન્ તેવીષી ઉતયૂઈતી.

ગમનાચારાધિપતિ.* મયો યશોગાને તેનું મહત્વ ચોકખા
 યજ્ઞમાં ગાવાને. છે તે ગમનાચારાધિપતિ ગતિ† પ્રગટીકરણ
 હીલક, ચાલક જીવણ શક્તિનો ખરો ખાવિંદ. સ મનશીનું
 ધુમણ તેણેજ પોતાની પૂર્ણ પાક પરહેજગાર સ્વેછાથી ચાલુ કર્યું.
 તાત્પર્યમાં‡ ચલાયમાન થયા સુલેહ અમરતાના વેગ.§ આશરો
 આપ્યો હમેશને માટે પવિત્ર આર્યન ભૂમને તેણે એ એ શક્તિઓથી.

પદ: સ મન ધુમણ જીવન જન્મ ગત ગમન પ્રચાર.

*ચાલ અને રીતભાતનો ઉપરી.

†અવસ્થા; દશા.

‡ધારણા.

§ગતિ.

૧૧ યસ્તા દુઝેવે'ગૂ અપરો મધ્યાંસ્થા,
 તરે-માંસ્તા થોઇ ઇમ્ તરે-મન્યન્તા,
 અન્યે'ગૂ અહ્યાત્ થે હોઈ અરેમ્ મન્યાતા,
 સચોપ્યન્તો દે'ગૂ પતોઈશ્ રપેન્તા દુઝેના,
 ઉર્વથો ખરાતા પતા વા મજ્જદા અહુરા,

મિત્ર, ખિરાદર, પિદર. દેવ દૈતના જુદા જુદાદીન
 માર્ગને માલમતામાં મેળનાર. તેવા માર્ગથી નોખા* પડી
 માજ્જદયસ્તાનોનો ઉધ્ધાર† કરનાર. અહુરમજ્જદના મોટા
 મજ્જદયને ચુસ્ત શ્રદ્ધાથી‡ માનનાર. એવા લોકનો છે ખુદા
 મિત્ર, ખિરાદર, પિદર.

પદ : સાદૈય છાંય અમારા મિત્ર, ખિરાદર, પિદર.

ઉશ્તા અહ્યાઈ યહ્યાઈ ઉશ્તા કહ્યાઈચીત્,
 વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરો,
 ઉતયૂઈતી તેવીષી ગત્ તોઈ વસેમી,
 અષેમ્ દેરેદ્યાઈ તત્ મોઈ દાઓ આમઈતી,
 રાયો અપીશ્ વંદહેઉશ્ ગઓમ્ મનંદહો.

(ઉપનો ફરો એ વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. અત-ફ્રવશ્યાંમ્ હાઈતીમ્
 યજ્મઈદે. ચેંદહે હાતાંમ્ આઅત્
 ચેસ્ને પઈતી વંદહો મજ્દાઓ અહુરો
 વએથા અપાત્ હયા યાઓંદહાંમ્યા તાંસ્યા
 તાઓસ્યા યજ્મઈદે.

(હા ૪૬)

૧ કામ્ નેમોઘ જામ્ કુથા નેમોઘ અયેની,
 પઘરી ખએતેઉશ્ અધર્થમનસ્યા દદઘતી,
 નોઘત્ મા દનાઉશ્ યા વેરેજેના હેચા,
 નએદા દખ્યેઉશ્ યોઘ સાસ્તારો દ્રેગ્વન્તો,
 કથા થવા મજ્દા દનઓપાઘ અહુરા.

ઢળું કઘ ધરણી.* ઢળું કઘ ધરણી. જાઉં કણી કાર.
 જાની મિત્રોને અતલગ રાજપુત્રોની ભરતી કરવા પાતર.
 સંખ્યામાં છે શાગેદો કમતી. જમીનદાર ગામેતીઓ† લાયકાતમાં
 નથી પુરા. નથી દિલને દિલાસો ‡ નથી મનમાં સધ્યારો પ્રાંતના
 કુદર‡ હાકમેની ટકર ટકવામાં. નાઉમેદાના વમળમાં પડેલા
 મુંઝવણે નાખતા જંજળી મામલા મધ્યે ક્રમ કરી પુરો સંતોષી§
 શકીશ, રે મારા મનના પ્યારા અહુરા મજ્દા તને હું.

પદ: સંકટ કષ્ટ વેણીત પ્રાણુ ઢળે કઘ ધરણી.

પદ: આશ નિરાશ થઇ મન મારી શું હાલ બેહાલ તરમરીયાં.

૨ વએદા તત્ યા અહીં મળ્દા અનએષો,
 મા કમ્નક્રૂવા હ્યત્યા કમ્નાના અહીં,
 ગેરેજ્ઞેઈ તોઈ આ-ઈત્ અવએના અહુરા,
 રશ્રેઘેમ્ ચગ્વાઓ હ્યત્ ક્રૂયો ક્રૂયાઈ દધદીત્,
 આખસો વંધેઉશ અષા ઈશ્તીમ્ મનંધ્વો.

સ્વાર્થ રહિત* પુરુષ. હું સ્વાર્થ રહિત પર હિતાર્થી
 પુરુષ હું તો. છે મને માલમ કે શી પયગમ્પરી કારેવાઈ માટે હું
 દેરવાયો છું. છો તો મારો ચેલો ટોળો ઓછો આછો. કમ છે
 મારા પાસે લાયકો. સાધનોની ગરજ ઘણી છે પડી. તેથી રે મારા
 પ્રાણુના પ્યારા સાહેબ! નેક નેગાહથી નજર તારી તું પુગાડ
 તુરત મારા માર્યા ફરીયાદ પૂકાર પર. આશનાવ આપે દીલજનીને
 તેવી મહેરબાન મદદ આપ સંકટ સમયમાં તું. આતશી પંથની
 નૂરાનીની ઉછેરણી, ખીલવણી, વધારણી ખાતર મારા મનમાં
 ઉતાર તું બહુમનની મન સમાધાનીનો સંજોગ.

પદ : રે ગાભરાં દિલ સમાધાન થા.

૩ કદા મજ્જદા યોઈ ઉક્ષાનો અસ્નાંમ્,
 અંદહેઉશ્ દરેથાઈ ફો અપહ્યા કારેન્તે,
 વેરેજ્જદાઈશ્ સે'ગહાઈશ્ સઓપ્યન્તાંમ્ અતવો,
 કએઘબ્બો ઊથાઈ વોહૂ જિમત્ મન'ધહા,
 મઘબ્બો થવા સાંસ્લાઈ વેરેને અહુરા.

એલમની જૂમ.* એલમની જૂમવાળાં માજ્જયસ્નાન પંડિતના જુમખા ક્યારે મારે ત્યાં આવી મળશે ધસી ધામી. હુ'ધવામાં જુદદીન ટોળાંની સંક્ર ફાંસી ફોડી ફાડી ક્યારે તેઓ ફત્તેહમાં ફાવી ફડકાવશે જુલંદ ઉઠાવેલા ઝુંડા. આતશ પંથની બિલકુલ બલિહારીના બાગ બસંતિ બહારમાં ક્યારે ફેલાવશે. અણુ-પ્રીસખી ઘાંટાલામાંથી છુટો પાડીને પાકી ગોઠવણીનો સખત કરડો પાદશાહી શહેરેવરી અંદોબસ્ત ક્યારે કરશે. પયગમ્બરે શર કરેલી કાશીશને ક્યારે પમાડશે પરિપૂર્ણતા.† કેબલેએ આલમ ખુદા સાહેબનાં ગુરુત્વ સખુનોથી શણગરાવેલા ગેળી પાઠ ક્યારે શિખવી રહેશે. ક્યારે ધાશે પયગમ્બર તેમની પુષ્ટિમાં ઝટ. બેદી ખુદાની બાબતો ઉપર કાબુ ધરાવતા સાહેબ તારી પિબનત પર મારી એ વિષેની આરજુમંદી છોડું છું.

પદ : બિલકુલ બલિહારી બગીચા બહાર અધેબધ.

૪ અત્ તે'ગ્ દ્રેગ્વાઓ મે'ગ્ અપહ્યા વજ્રે'દ્રે'ગ્ પાત્ ,
 ગાઓ ફોરેતોઘશ્ પોઘથ્રહ્યા વા દખ્યેઉશ્ વા,
 દુજ્જોખાઓ હાંસુ ખાઘશ્ પ્યઓથનાઘશ્
 અહેમુસ્તો,
 યસ્તેમ્ ક્ષથાત્ મજ્જદા મોઘથિત્ જયાતેઉશ્ વા,
 હવો તે'ગ્ ફો-ગાઓ પથમે'ગ્ હુચિસ્તોઘશ્
 ચરાત્.

બુરા સુખા. રસ્તે શેરીએ મારાં લોકને રોકીને નાતરસ
 દીન દુશ્મન દુષ્ટો આતશ પંથનો વધતો જતો દરજ્જો હીણી
 હરકતે હરાવવા મંડ્યા છે. જમીનદારોમાં તેમજ પ્રાંતિક શહેરી
 કર્યાના વસવાતીઓમાં. ભુંડા આચરણના છે તેઓ આદર
 સહાર કરનાર ઉપાસક. રૈયતને તેઓએ ઠગાવીજ. જુલમ
 તો ગુજારવોજ. મારા પ્રમાણિક દીનદારોને પોતાની હદમાંથી
 ફટકાવી દાઢે છે અગર જીવથી મારે છે. તરકરીઓ અમારી
 ફટા કરે છે કે ક્યાની ટોળાનું બહુ શી રવેશે કરવું તે તેમને સારી
 માફક આવડે છે.

૫૬ : ગુજારે જુલમ જાલેમ ધણેએ.

પ યે વા ક્ષયાંસ્ અદાંસ્ દ્રીતા અયન્તેમ્,
 ઉર્વાતોઘર્શ વા હુજેન્તુર્શ મિથ્રોઘજ્યો વા,
 રખ્ના જ્વાંસ્ યે અષવા દ્રેગ્વન્તેમ્,
 વીચિરો હાંસ્ તત્ ક્ષો ખંએતવે મુયાત્,
 ઉજ્જૂઘથ્યોઘ ઇમ્ મજ્જ્દા ખૂન્યાત્ અહુરા.

બળવાખોર કચડાયા. શીકસ્ત ખાધેલા તુટેલા શત્રુને
 માજ્ઞદયસ્નાન પાદશાહ નથી કદી આશરો આપતો. તેમાં તો તે
 પોતાની ફરજ અદલ અને સ્તુત્યસ્તપણે અદા કરે છે. પોતાની
 દીન સામા થનાર દુશ્મન માર્યા ધકેલાએ જુદા હડસેલી દેય છે.
 પછી પેલો ચુગલ ચાડિયો પોતાના અધર્મી મુરખી પાદશાહના
 કાન ભંભેરી શેખાયત કરે છે. દીનદારાંના શાહનાના યારાંના
 સાહેબાના મહેરબાન સુલતાના માજ્ઞદયસ્નાન પાદશાહ જરાએ
 એવી ગીબતને ગણકારતો નથી. પછી ગમે એટલો જગાવે
 ફિતનો પેલો નિંદાખોર. વિઘ્નના વિનાશક* ખુદા સાહેબ. તું
 તો નાખશેજ કચડી એ બળવાખોરોને.

પદ: દીનદાર હ્યાં દીન દુશ્મન ત્યાં.

૬ અત્ યસ્તેમ્ નોઈત્ ના ઇસેમ્નો આયાત્,
 દ્રૂળે ડ્વો દામાન્ હઈથ્યા ગાત્,
 ડ્વો જ દ્રેગ્વાઓ યે દ્રેગ્વાઈતે વહિશ્તો.
 ડ્વો અપવા યહ્વાઈ અપવા ક્રૂયો,
 હ્યત્ દએનાઓ પઓઉડ્યાઓ દાઓ અહુરા.

ઉંડા ખોહ. જંગનો જુંડો ઉઠાવનાર નવા દીનદાર
 તખ્તનશીન પાદશાહની જેહનાતમાં તાબેદારીની કમર બાંધવામાં
 કસર કરનાર શખસ જરૂર હોમાવાનો મક્કરખાજ દરજ્જા દેવીના
 ઉંડા ખોહમાં. ટાંપેલી તો છેજ એ દૈત્યન શિકારને વિપત્તિની
 વિટંબણામાં* વીંટાલવા સત્ય ધર્માધારી, પરમેશ્વર પૂજારી પાદશાહ
 એ પાપીણીની સામા થઇ ભયંકર ચિત્તે ધાણુ કાઢશે તેનો. ભલી
 દીનના શ્રદ્ધાળુ† લોકને ગણશે એ પાદશાહ પોતાના ઇષ્ટ મિત્ર
 જેવા એક સરખી પ્રાંતના. એ નિયમો પડ્યા છે પઓઘર્યોદ્દેશીને
 વખતના. જ્યારે જગજર્તાએ સર્વે આત્મીક કૃપણોની
 આકૃતિના ધડ્યા ધાટ.

પદ : એવફા ગરક ગયો, નકે ઉંડાણે, નિદાન‡ નિચાણે.

૭ કેમ—ના મજ્જદા મવધતે પાયૂમ્ દદાત્,
 હ્યત્ મા દ્રેગ્વાઓ દીદરેષતા અએન'ધહે,
 અન્યેમ્ શ્વહ્યાત્ આશ્રિસ્યા મન'ધહસ્યા,
 યયાઓ પ્યઓથનાઈશ્ અપેમ્ શ્રઓશ્તા
 અહુરા,
 તાંમ્ મોઈ દાંસ્ત્વાંમ્ દએનયાઈ ક્રાવઓચા.

સર્વોત્તમ મજ્જદા સાહેબ. ઉંધા જીદદીન કેટલા કકડાઉ
 ખુની ખ્યોન્યા કિનો લેવાના વળગેલા વળગાડમાં મારા અને
 મારાવાળાઓ ઉપર અમે આતશી કેળલા સનમુખ સમાધમાં
 બેઠા હોતામાં આવે ધસી તે પ્રસંગે જે બે પોતાવતપણાંવાળી
 શક્તિઓ દીનના જ્ઞાનની શ્રેષ્ઠતા પ્રસિધ્ધ કરે તો એ બન્ને શિવાય
 કોણ દર્શી આતશ યોગી અને મનવેગી સંહારક, સંસકાર
 બાણ પ્રવાહો.

૮ ચે વા મોઈયાઓ ગએથાઓ દજદે અએનંધહે,
 નોઈત્ અહ્યા-મા આશિશ્ બ્યઓથનાઈશ્
 ફોસ્યાત્,
 પઈત્યઓગેત્ તા અહ્યાઇ જસોઈત્ દ્વએષંધહા,
 તન્વેમ્ આ યા ઈમ્ હુજ્યાતોઈશ્ પાયાત્,
 નોઈત્ હુજ્યાતોઈશ્ કાચીત્ મજદા
 દ્વએષંધહા.

વસિયત. આતશ કેબલા સનમુખ હું એકચિત્ બંદગી
 કરતો હોઉં તે વખતે મને ન નજર પડતો એ ખુની માંડે ધ્યાન
 ચુકવે. પ્રતિજ્ઞા* તેણે કરી છે મેં અલિષેક કરેલી† અષ
 સંસ્થાઓને એખમ દરજ્જે તાબે આપી ખુનમાં હુબાડવાની.
 પાપી સળગી જઈ કીધાં કરતુકની સજા પામવાનો. પોતા ઉપર
 ઉપજવેલા તિરસ્કારનું ક્ષણ ચાખવાનો. મા ઉતરજો રે ખુદા
 એવો કશો કહેર ભલા દીનદારો પર. એ ખુરાના ભોગ થતાં તેઓ
 પાછા પડજો.

પદ: સંહારક વીજળી પ્રગટશે તસખીમાંથી.

૯ કે હવે યે-મા અરેદ્રો ચોધથિત્ પોઉફ્થો,
 યથા થ્વા જેવીશ્તીમ્ ઉજેમોહી,
 બ્યઓથનોઈ રપેન્તેમ્ અહુરેમ્ અપવનેમ્,
 યા-તોઈ અપા યા અપાઈ ગેઉશ્ તપા અઓત્,
 ઇપેન્તી મા તા તોઈ વોહૂ મનઁધ્હા.

હોય કોઈ લાલ. એવે વખતે નિકળશે એવો કોઈ ખુદાનો
 લાલ કે મારે ખાતર મારા સંપ્રદાયની પોસ્તેપનાહી કરે.
 છુટે હાથે મદદ કરવા ઉલટથી મથે. તો પછી તેવાની સરદારી
 હેઠળ બધા સર્વે ભેગાં બળથી ખુદાની હેશાનમંદીની ધૂતમાં લીન
 થઈ તેની તારીફમાં બંદગી લલકારતાજ જશે. કેટલો કરશે
 તુષ્ટમાન* તે સાહેબને આતશ પાત્ર સનમુખ કરેલાં ક્રિયા કામથી.
 ખુદાનાં પેદા કરેલાં મંત્રોક્ત† શબ્દોચારી.‡ સરોદ લલકારી
 બજ્યાં ગજ્યાં ગાયાં ગાયનોથી. સ્વચ્છ મને શોધનાર પવિત્ર સાધ§
 પુરુષનેજ એ વસ્તુ વાનાં કલ્યાણકારક તથાસ્તુ॥

પદ: હક અલેકનાં લલકાર્યાં ગજલ લેહરયાં.

*સંતોષ પામેલું.

†મંત્રો બોલવાં.

‡શબ્દો બોલી.

§સાધુ.

॥તેમ યાઓ.

૧૦ યે વા મોઈ ના ગેના વા મજ્જદા અહુરા,
દાયાત્ અંધેઉશ્ યા-તૂ વોઈસ્તા વહિસ્તા,
અપીમ્ અપાઈ વોહૂ ક્ષત્રેમ્ મન'ધહા,
યાંસ્ત્યા હક્ષાઈ ક્ષમાવતાંમ્ વક્ષાઈ આ,
ફો-તાઈશ્ વીસ્પાઈશ્ ચિન્વતો ફ્રૂ ફેરેતૂમ્.

પરીક્ષક પૂલ. એવાં બી છે મરદ યા ઓરત. આપી દીધી તેઓએ બનામે ખુદા જીંદગીમાં જમાયલી જીવિત જોર વસ્તુ. પવિત્રાઈનો પરતો* મેળવવા કાળે પરહેજગારોથીજ એવાં મહા પ્રમાણુાં વાનાં અપાય છે. સખખ તે લોકે વિષય વિકાર† વૃત્તિનો‡ સારાં મનથી કાબુ કર્યો છે. સૂરીલા કંઠે તારી તારીફ ગાવા એવા લોકનેજ હું આગળ પાડી પછી બેધડક તારી પાસે તેઓ સહિત ચાલી આવું. ખરું ખોટું તારવી કાઢનાર ધારણુ ધારી સૂક્ષ્મો વિખુટાં કરનાર ચિનવદ પૂલ ઉપરથી.

૫૬: ખરો પરીક્ષક છે ચિનવદ પૂલજી.

૧૧ ક્ષત્રાઘશ્ચ યૂજેન્ કરપનો કાવચસ્ત્યા,
 અકાઘશ્ચ બ્યઓથનાઘશ્ચ અહૂમ્ મેરેન્ગેઘઘાઘ
 મપીમ્,
 ચેંગૂ ખે ઉર્વા ખઓચા ખઓદત્ દઓના,
 હ્યત્ અઘખી-ગેમેન્ યથા ચિન્વતો પેરેતુશ્,
 યવોઘ વીરપાઘ દૂજે દેમાનાઘ અસ્તયો.

પાપીનો રૂજ. કરપન અને કવી લોકે જખુન કુકર્મો કરી
 કસદ કીધો છે ઇનસાનોની સારી જીંદગીનો નાશ કરવા. એવી
 મકસદથી કરી છે એકત્રતા તેઓએ બદળત હાકેમો સાથે.
 દુષ્ટતાથી કાળા પડી પાપને ભારે લઘાયલા તેમના પ્રાણુ તીણી
 ધારાળા ચિન્વદ પૂલને પાવડે ધુજતાં દિલે ચઢશે. ટંટોસ્તાં,
 ફોકરાતાં તેમની પક્ષીત કાયા કારમી ચિચાડી પાડશે. ચીસ
 પાડતેનેજ ગગડી જશે દરૂજ દેવીનાં ઉંડાણુ હેઠાણુમાં ચૂસણુ
 શક્તિથી સોસાઇ, આકર્ષાઇ જઇને. હુખી ડોવાઇને સડશે
 છેકના છેડા લગી.

પદ : ચૂસાય કારમી કાયા પાડી ચીસ પછી ખોહમાં ખોવાય.

૧૨ હ્યત્ ઉસ્ અપા નત્યએપૂ નરૂપુચા,
 તૂરહ્યા ઉજ્જેન્ ક્યાનહ્યા અઓજ્યએપૂ,
 આર્મતોઈશ્ ગએથાઓ ક્રાદો થવક્ષ'ધહા,
 અત્ ઈશ્ વોહૂ હેમ્ અઇખી-મોઈસ્ત મન'ધહા,
 અએઈઓ રફેઘાઈ મજ્ઞદાઓ સસ્તે અહુરો.

નવું ચલાણુ. મારા અતલગ ખેશી, રાજવંશી વર્ગમાં
 તેમજ ખીજ બધી જ્ઞાતમાં ઉત્તમ લેખાતા ક્રીયાન નામના ટોળામાં
 અવતરશે નામીઓ નૂરી નર. ત્યારે થશે પવિત્ર અંતકરણ ધડનારી
 સુધડતાની સરદારણુ આર્મઇતીનાં સંસ્થાનોનું સુધારા વધારામાં
 પુષ્કળ પૂર્ણતા પામવું. પાકીના પાવમેહલની રૂડી રૂઢી ને નેક
 નિષ્ઠિત ખસલતોનું જોર દીનદારોમાં નિશ્ચય ધણું ઉતરશે.
 તમામયત વખતે માજ્ઞદયસ્તી દીનદારી અર્થે અહુરમજ્ઞદ
 સાહેબનો અંશ ધર્મીઓ સાથે એક તારો થશે. કૃપાળુ દયાળુતાથી
 ખુદા હુકમ ફરમાવશે દુનિયાનાં ભલાં કાજે ફરેસ્તાઇ હાલતમાં
 મુકરર કરવા.

પદ: પાવમેહલની ખાલેસ ખસલત.

૧૩ ચે સિપતામેમ્ જરથુશ્ત્રેમ્ રાદંધ્લા,
 મરેતએપૂ ક્ષનાઉશ્ લૂવો-ના ટ્રેરસૂધધાઈ
 એરેધ્વો,
 અત્ હોઈ મજ્દાઓ અહૂમ્ દદાત્ અહુરો,
 અહ્માઈ ગએથાઓ વોહૂ ક્રાદત્ મનંધ્લા,
 તેમ્ વે અપા મેહ્મઈદી હુશ્હખાઈમ્.

પ્રસન્નતા ખેંચવી. ઘટે છે જરથુશ્ત્રની પ્રસન્નતા
 ખેંચનારને કે કિમતી તોફા નજર સાફ ધરાવે. હાજરીમાં
 તાએદારીથી અને ઈતેજરીથી ખડો રહી તેના નાદર બોધ
 સમજવાની પોતાની લાયકાત સાબેત કરે. તેણે દરસ્ત પોતાની
 જીંદગીનું સાર્થક સફળ કર્યું. સખકની ચમક સમજવાને લીધે
 તેનું મન લલાપણું ભેળું ભેળવાયું. એટલું બધું એ કામમાં
 મચ્યું કે માજદયરના દીનના સંપ્રદાયને પૂર્ણ સુધારાનાં મથાળાં
 પર ચઢાવવાની હોંશમાં તે રાત દીન મન મમ્મતાની મથને
 મચી મંડ્યો.

૫૬ : મન મમ્મતા મથને મંડ્યો.

૧૪ જરથુશ્ત્રા કસ્તે અપવા ઉર્વથો,
 મજ્ઞેઈ મગાઈ કે વા રેરસૂઈધાઈ વશ્તી,
 અત્ હૂવો કવા વીશ્તારપો યાહી,
 યેંગસ્તૂ મજ્ઞદા હદેમોઈ મિનશ્ અહુરા,
 તેંગૂ જખયા વંધેઉશ્ ઉખધાઈશ્ મનંધ્હો.

વીશ્તારપનું બેહેશ્ત. જરથુશ્ત્રના મોખેદી વર્ગમાં સાચો મિત્ર હોતો શખસ પહોંચ્યો મહા મધવનને મરતબે. દીક્ષા* સાંભળવામાં છે તે ઘણો જિજ્ઞાસુ. એઓની સંક્રમાં યસ રક્ષક તરીકે છે પહેલવાનદાર બાબુનો ધરાવનાર કયાની પાદશાહ ગુશ્તારપ. ગુલચમનના ગજરા ગુંથેલા જેવા બેહેશ્તના દર્શન કરવાની ખાહેશ એને મન ઉભી થઈ છે. એ પોતાની નેક મુરાદમાં ફાવશે. સ્વચ્છ બંદગી તેને માટે હું કરીશ. તને તેડવાના કલામોની ધ્વનિ ધમધમાવી તને હુંકારીશ અને મુરાદ માગીશ.

પદ: રે અમસાજી તારૂં ઉગારૂં શી રવેશ તુંજ.
 મારૂં નિવારૂં જડતા મન મુંઢતા હુંજ.
 ગુલચમનના ગુંથું ગજરા ગાતે ગાતેજ.

૧૫ હએચત્-અરૂપા વક્ષ્યા વે સ્પિતમાઓંઘ્હો,
 હ્યત્ દાથેન્ વીચયથા અદાથાંરચ્યા,
 તાઠશ્ ચૂશ્ પ્યઓથનાઠશ્ ,
 અષેમ્ ક્ષમઠજ્યા દદુયે,
 યાઠશ્ દાતાઠશ્ પઓઉઙ્યાઠશ્ અહુરહ્યા.

રવા ના રવા. હએચતસ્પિ સ્પીતમ ખાનદાનના મારા
 ખેશાવંદીઓ. રવા તથા ના રવા નિરખી* નોખું† કરવાના
 નિયમ તમને ખબર છે પ્રથગથીજ પ્રત્યેક. આતશ રક્ષકનો હક
 જાયુકનો મેળવવાને તમે પુરતા લાયક છો. તે તમને સ્વાધીન
 કરું છું. આપણા પૂર્વજોના‡ કદીમ વખતથી ચાલતા આવેલા
 પોર્ણોદ્દેશી ધારાની રસમ પ્રમાણેની એ વિષેની ફરજો તમારે
 સ્વતંત્રપણે અદા કરવી.

પદ: સ્પીતમાઓ ખુબ જોર મારો.

૧૬ શ્રેષ્ઠઓશ્ત્રા અથા-તૂ અરેદ્રાઈશ્ ઇદી,
 હ્વો-ગ્વા તાઈશ્ ચેંગ્ ઉસ્વહી ઉશ્તા-સ્તોઈ,
 યથા અપા હચઈતે આર્મઈતિશ્,
 યથા વંઘહેઉશ્ મનંઘહો ઇશ્તા ક્ષથ્રેમ્,
 યથા મજ્જદાઓ વરેદેમાંમ્ પચેઈતી અહુરો.

આર્યન ઇરાન. અહીં આવ ક્રષોશ્ત્ર લઈ આવ તારી સાથના તારા મોટાં મનના મહાત્મા મોખેદોના મદદગાર સંઘને. મનસુખામાં આપણે એક છંદએ કે આર્ય દેશ ઇરાનને મોક્ષ મુક્તિએ પુગાડીએ. અત્રે માયાળુ પ્રીતિ વેહનારી તથા અંતકરણ નિખારનારી પવિત્ર આર્મઈતી અપના જોશ સાથે સહ પ્રેમ વસે છે. અત્રે ધર્મ ચક્રવર્તી* શેહેરેવરનો બંદોબસ્ત બહુમનના શુભ વિચાર સાથે જડ ધાલી મંજ્યુત થયો છે. એવી નામાંકિત સલતનતમાં બિરાજે છે અહુરમજ્દ પૂર નૂરની તવાનાઈ દાનાઈમાં.

પદ: નૈયત છે જો તું ને હુંતી એક.

૧૭ યથા વે અદ્ધમાની સેંગહાની,

નોઈત્ અનદ્ધમાંમ્ દે-જામારપા હ્વો-ગ્વા,

હદા વેસ્તા વહ્નેગ્ સેરઓપા રાદંધ્હો,

યે વીચિનઓત્ દાથેમ્થા અદાથેમ્થા,

દંથ્રા મન્તૂ અપા મજ્જદાઓ અહુરો.

સુગંધી હોમણ. ભોગ કર્મેનાં સારાં વાનાંમાંથી ખરાબ વસ્તુ વિણાઈને આવી થાય છે. સુગંધી મધમધતો પમરાટજ અહુરમજ્દ કર્ને જવા પામે છે. જામારપ હબુબ. ગા તું પુલેરયા ગજરા જેવી નાદર બંદગી સુ વાનાંના હોમણ કરતે કરતે જંદમાં તાબેદારીથી. રોનકદારીથી, હુશિયારીથી, ફરમાનખરદારીથી, ખખરદારીથી. આતશને નજદીક મજતો જતાં. ચપળતા ચોંટાડી, ચિત્ત ચાંપી ચીલો ચઢાવી ચકચુર એકાગ્ર ધ્યાને. ચમત્કારિક અષના ઉપર ખુદાની વરસેલી અચંપીત ખુબીને મારે કશીખી નજસાત બાધક છે.

પદ : રોનકદારીથી તાબેદારીથી ખખરદારીથી.

૧૮ યે મધ્ય્યા યચોશ અહ્માધ અસ્ચીત્ વહિશ્તા,
 મધ્ય્યાચો ધસ્તોધશ્ વોહૂ ચોધપેમ્ મન'ધહા,
 આંસ્તે'ગ્ અહ્માધ યે નાચો આંસ્તાધ દધદીતા,
 મજ્દા અપા ક્ષમાકેમ્ વારેમ્ ક્ષનચોપેમ્નો,
 તત્ મોઈ પ્રતેઉશ્ મન'ધહસ્ચા વીચિથ્રેમ્.

દુર્ગંધી હોમણ. સર્વે શક્તિવંત સાહેબે મને નિમ્બો
 પયગમ્પરને પદે. તે આતશ નજદીક ઇજતી વખતે સુગંધી
 ઓહરોનો* પમરાટ પાંથરવા ભલે દિલે અને મોકળે મને. એવી
 નેકીમાં કસર કરી ખલલ નાખનાર દુરવંદ જુદદીનને આતશ પર
 કષ્ટ કરનાર જુલમી લેખીને આગે સંહારનારા† અચૂક શ્રાપનાં
 બાણ હું છોડીશ. સુ વાનાંના હદીયાની નવાજેશ એનાયત થવાના
 હેતુથી ખુદા અને અર્દોખહેશત વિષેથી હું એમજ વરતીશ. ફરક
 દેખાડનાર આ મારો તક્વાવત તમારી સમજમાં મક્કમ ઠેરવજો.

પદ: કર હર હર દુર્ગંધી નેક નૂરી આતશથી.

૧૯ યે-મોઘ અપાત્ હઘથીમ્ હઘ્યા વરેષઘતી,
 જરથુશ્ત્રાઘ હ્યત્ વસ્ના શ્રેરષોતેમેમ્,
 અહ્યાઘ મીજ્દેમ્ હનેન્તે પરાહૂમ્,
 મને-વિસ્તાઘશ્ મત્ વીસ્પાઘશ્ ગાવા અજ્,
 તાચીત્ મોઘ સાંસ્ ત્વેમ્ મજ્દા વએદિશ્તો.

કરણીની કેરદાર. અપની કરમાનખરદારી ઉઠાવનારો મારો મન ગમતો છે. કામ કર્યું તેણે મારી ઇચ્છાનુસાર. અસાર* સંસારની તેની શારીરિક જીંદગીની શુભ કરણીની અને છે આત્મિક સુંદર ખુબસુરત કેરદાર કૃત્યા. તેના સુખ સાથે તે કેરદાર હમેશ રોઢાયલી ગુંતાયલી રહે છે. ક્યાની કાવ્યાની ઓલાદનાં સર્વેને એ નિયમ લાગુ પડે છે. ગગનમાં થયલા ખુદાઈ શબ્દના ગુપ્ત કલામ મારા દીક્ષિત† સખદો ઉતરો તરત સમજદારોનાં મનમાં.

પદ: ફૂલે પમરતી સુંદર નવજવાન કેરદાર.

ઉશ્તા અહ્માઈ યહ્માઈ ઉશ્તા કહ્માઈચીત્,
 વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરો,
 ઉતયૂઈતી તેવીખી ગત્ તોઈ વસેમી,
 અપેમ્ દેરેઘાઈ તત્ મોઈ દાઓ આર્મઈતી,
 રાયો અપીશ્ વંધેઉશ્ ગએમ્ મનંધો.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહૂં ૩. કમ્નમએળંમ્ હાઈતીમ્
 યજ્મઈદે. ઉશ્તવઈતીમ્ ગાથાંમ્ અપ-
 ઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્મઈદે. ઉશ્ત-
 વઈત્યાઓ ગાથયાઓ હન્દાતા યજ્મઈદે.
 યેંધહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઈતી વંધો
 મજ્દાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા
 યાઓંધહાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્મઈદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ બોદાએ,
 અવજનીએ મર્દુમ્, મર્દુમ્ સર્દગાંન્ હમા
 સર્દગાંન્ હમ્બાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્
 માંજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્;
 અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વર્ધ્યો ૨.

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અઓજસ્ય જૃવરેચ
 આક્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો
 ખરેન'દઉહતો, અમેપનાંમ્ રપેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ
 રપેન્તાઓ રતુક્ષથાઓ અપઓનિઓ, અહુન-
 વર્ધ્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવર્ધ્યાઓ ગાથયાઓ,
 રપેન્તા-મર્ધન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથયાઓ
 ગાથયાઓ, વહિશ્તોઈશ્તોઈશ્ ગાથયાઓ,
 અપઓનામ્ ફ્રવપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઈવેથૂરનાંમ્,
 પઓઈર્યો-તકએપનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્, નબાનજ્-
 દિશ્તનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્. અપેમ્ વોહુ ૧. અહ્માઈ
 રએશ્ચ; હજધૂરેમ્; જસ મે અવ'દહે મજ્દ;
 કેરફેહુ મોજ્દ.

इपेन्तोमह गाथा

(६: ४७-५०)

સ્પેન્તોમદ ગાથા

ક્ષનચોથ અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૧.

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્દ યોદાએ
 અવળૂની, ગોરજે યોરેહ અવળમાદ્ ; ગેહ
 ગાથાઓ અહુનવદ્ ગેહ, ઓશતવદ્ ગેહ, સ્પેન્તો-
 મદ ગેહ, વોહૂ-ક્ષત્ર ગેહ, વહિશ્તોધિશ્ત ગેહ, ગેહ
 ગાથાઓ, અદાદિર્વશ યેરસાદ. અજ્ હમા
 ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
 દુળ્મ્સ દુજ્વરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્
 ગોશ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્
 યૂન્ યૂદ્ એસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની
 ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની,
 ઓએ અવાજ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્
 હોમ્. ક્ષનચોથ અહુરહે મજ્દાઓ, તરોધદીતે
 અગ્રહે મધન્યેહિશ્ ; હધથ્યા વર્શોમ્ હ્યત્ વસ્ના
 ક્ષેપોતેમેમ્ ; સ્તઓમિ અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ ૩.

ક્રવરાને મજ્જયસ્નો જ્જથુશ્ચિત્રશ વીદએવો
અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોએ તે પઠે) ક્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંદઉહતો,
અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ
રતુક્ષત્રાઓ અપઓનિઓ, અહુનવર્ધત્યાઓ
ગાથયાઓ, ઉશ્તવર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-
મઠન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ,
વહિશ્તોઘશ્તોઘશ્ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્ ઉઘનાંમ્ અધવિથૂરનાંમ્, પઓઘર્યો-
તકએષનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્, નબાનજ્જિશ્તનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્, ક્ષનઓથ યસ્નાઘચ વહ્માઘચ
ક્ષનઓથાઘચ ક્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઘર્યો
જ્જઓતા ક્રા મે અતે, અથા રતુશ્ અપાત્ચિત્
હચ ક્રા અપવ વીદ્વાઓ અઓતૂ.

અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંદઉહન્તેમ્
યજ્મઘદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઓંદહો
યજ્મઘદે. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુક્ષત્રાઓ

અપઓનીશ્ યજ્ઞમધદે; અહુનવધતીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; ઉશ્તવધતીમ્
 ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે;
 રપેન્તા-મધન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
 યજ્ઞમધદે; વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્
 અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; વહિશ્તોઘશ્તીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; અપઓનાંમ્
 વંધઉહીશ્ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વવપયો યજ્ઞમધદે.
 અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્
 તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ.
 યથા અહૂ વધર્યો ૧.

(હા ૪૭)

નેમો વે ગાથાઓ અપઓનીશુ,

* * * * *

૧ સ્પેન્તા મધન્યૂ વહિશ્તાચા મન ઘડા,
 હયા અપાત્ પ્યઓથનાચા વચંઘડાચા,
 અહ્માઈ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
 મજ્દાઓ ક્ષત્રા આમંઈતી અહુરો.

(ઉપલો ફકરો એ વખત લખવો.)

સાત મહા શક્તિ. પવિત્ર ભલી બક્ષેશક ગેખી સ્પેન્ત મધન્યુમાં છે સમાધ સાતે અમશાસ્પંદાન મહા શક્તિ. શુભ મનશ્નીનો સાહેબ બહુમન, આતશ પ્રયોગી સૂક્ષ્મ ભેદક અપ અર્દાબહેશ્ત, શુભ વચનનો સરદાર, સવાખી કામનો સાહેબ શેહેરેવર, પ્યાર ભાવની ખરાં એકીનવાળી બાનું સ્પેન્દામદ. કરેને દાદાર અહુરમજ્દ તો એઓને કરેલાં આમંત્રણથી ઉતરે આપણા ઉપર સ્પેન્ત મધન્યુની જલેહ* ને મારે એ ભલાભલી આશિષ. ખોદાઈની તંદુરસ્તી ને સુખ. અમદાઈની અમર જીંદગી. પવિત્રાધના કાષ્ઠ ઉપર ખુદાતાલાની સાહેબી લટકેલી છે.

પદ : ભલો ગેખી મિનો સ્પેન્ત મધન્યુ.

૨ અહ્યા મન્યેઉશ્ સપેનિશ્તહ્યા વહિશ્તેમ્,
હિજ્વા ઉખધાઇશ્ વંધ્હેઉશ્ એએઆનૂ મનંધ્હો,
આર્મતોઇશ્ જસ્તોઇખ્યા પ્યઓથના વેરેજ્વત્,
ઓયા ચિસ્તી હૂવો પતા અપહ્યા મજ્જદાઓ.

અપના બાપ પુરં કર. હોય અધુરં તે કરો પુરં. મહા
ધ્રુવી લલી શક્તિ મંડળના અમશાસ્પંદના અધ્યક્ષ* અહુરમજ્દ.
ધડકતે હૈયે, નેક નૈયતે, એક ચિત્તે, ચોકખાં મને, ચાહીએ એ
પ્રાર્થના. આર્મછતી જેવા ચોકખા પૂર્ણ પ્યારે, માંથ્ર લલકારે,
નમસ્કારે, અપ તેજના નામવર પિતા મજ્જદાને દ્વારે.

પદ: ચાલો ચાલો લણ્ણતા નમતા દાદારની દરબારે.

૩ અહ્યા મન્યેઉશ્ ત્વેમ્ અહી તા રૂપેન્તો.

યે અહ્યાઈ ગાંમ્ રાન્યોસ્કેરેતીમ્ હેમ-તપત્,

અત્ હોઈ વાસ્તાઈ રામા-દાઓ આર્મઈતીમ્,

હ્યત્ હેમ્ વોહૂ મજ્દા હેમે-કૃશતા મન'ધહા.

અંશાશનો અધિષ્ઠાતા.* લલા અંશાશ રૂપેન્ત મધન્યુનો અધિષ્ઠાતા અહુરમજ્દ. શી કુદરત ખુદાની છે? શી ખુદાની ખુદાઈ છે? કયાની ટોળાંની ખુશીને ખાતર પેદા કીધી તેણે લલી તેજસ્વી મીનો અંશાશ રૂપેન્ત મધન્યુ. ધરાન ભૂમમાં મુલેહનાં ક્ષેત્ર સ્થાપી બ્રહ્માં સુધાંત-કરણોવાળા માજ્દયસ્નાનોને. એ શક્તિ પ્રણીકિત† છે ખુદાનાં ખરાંપણાંથી.

૫૬ : તારીક કહીએ તેટલી થોડી તારી મીનો.

૪ અહ્યાત્ મન્યેઉશ્ રારેખ્યેઘન્તી દ્રેગ્વન્તો,
મજ્જદા રપેન્તાત્ નોઈત્ ઈથા અપાઉનો,
કસેઉશ્ચીત્ ના અપાઉને કાથે અંધહત્,
ઈસ્વાચીત્ હાંસ્ પરચોશ્ અકો દ્રેગ્વાઘતે.

ચુંઆસનો ગલ્ખો. એ બલા મીનોની ચુંગાલના ગલ્ખામાં
અંધારી અજ્ઞાનતાના ધુરા અચ્ચા કારી ધાએ ધવાયા. નથી એ
જખમોનો જોખમ મારા બલા દીનદારોને સર. પણ એધમાન
ઈસમને સર ખામખા ઉભો છે ભોગનો ભો. નથી એ ભો
માજ્જદ્યસ્તાનોને સર. નથી તે ભો જખુન ગુનેહગારને મારી
હટાડનાર પાક સાચી દીનને.

૫૬: એધમાનને સર ઉભો ભો.

૫ તાચા સ્પેન્તા મઘન્યૂ મજ્જદા અહુરા,
 અષાહિને ચોઘશ્ચ યા-જી ચીચા વહિશ્તા,
 હનરે શ્વહ્માત્ જઞ્ઓષાત્ દ્રેગ્વાઓ બક્ષધતી,
 અહ્યા બ્યઓથનાઘશ્ચ અકાત્ આબ્યાંસ્
 મનઁધ્હો.

સરસી નરસી. સ્પેન્ત મઘન્યુને લીધે ખુદા સાહેબ
 પોતાની ખુશીથી આપે છે પાક પુરુષને આત્મિક હૈયાતીનું શ્રેષ્ઠ
 આરાસ્તક ગાયનસ્થ સંપ સંપાદક સ્થાનક. આઘાં ઘણાં આઘાં
 ઉંડાં બહુ ઉંડાં ઠાણનો હિસ્સો મળે પાપી જુદદીનને દૂર દૂર.
 ચક્રચુર છે તેઓ તો અ-આયેમનનાં અહેરેમની કામ કરવામાં.

૫૬ : દૂર દૂર, દૂર દૂર, ઓ કાળાં કામે ચક્રચુર.

૬ તા દાઓ રપેન્તા મઘન્યૂ મજ્જદા અહુરા,
 આશ્રા વંઘહાઉ વીદાઈતીમ્ રાનોઈળ્યા,
 આર્મતોઈશ્ દેબાંજંઘહા અળખ્યાચ્યા,
 હા-જી પોઉરુશ્ ઇપેન્તો વાઉરાઈતે.

માનનીય* શ્રધ્ધા,† મહા આશિષાંકિ‡ જેઉ બક્ષીશ
 આપો અમને રૂડી કુદરત રપેન્ત મઘન્યુથી. આતશ રોશનીનાં
 જ્ઞાનને અવેજે કરો તેમની એનાયત એકરારયાન ને ઇનકારયાન
 વચ્ચે ફાલાની વાંટણીનો સવાલ નિકળે તે સમયે અમને એ આપો.
 તેથી માજ્જદયસ્ની દીનનો જય થાય જ્યાદા. આશાંકિ સરોષની
 તાબેદારીની હકીકતે. આર્મઇતીથી ધોવાઇને ધોતાં ધાતાં
 થયલાં અંતકરણે. એકીનની માનનીય શ્રધ્ધાના અંકુર§
 સ્ફુરાયાને સખએ.

૫૬: એકરારી ઇનકારી બન્યારી તકરારી.

*માનને લાયક.

†આસ્થા.

‡આશિષ આપતું.

§મૂળ; હેતુ.

રૂપેન્તા મધન્યૂ વહિશ્તાયા મનંધહા,
હયા અપાત્ પ્યઓથનાયા વચંધહાયા,
અક્ષાઈ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
મજ્દાઓ ક્ષત્રા આર્મઈતી અહુરો.

(ઉપલો ફરો એ વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. રૂપેન્તા-મધન્યૂમ્ હાઈતીમ્
યજ્મધદે. ચેંધહે હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને
પઈતી વંધહે મજ્દાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ હયા યાઓંધહાંમ્યા તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજ્મધદે.

(હા ૪૮)

૧ યેજી અદાઈશ્ અષા દુજેમ્ વે'ઘહઈતી,
 હ્યત્ આંસપુતા યા દઘખિતાના દ્રઓખ્તા,
 અમેરેતાઈતી દએવાઈશ્યા મખ્યાઈશ્યા,
 અત્ તોઈ સવાઈશ્ વહ્નેમ્ વક્ષત્ અહુરા.

ફતેહની આગાહી. જીતશું અપનાં તેજ કીરણનાં
 આકર્ષણ સાધને છુટાડ્યાં બાણે. પત્રીદ જીઠણ દુજનની
 હુમલો લઈ આવેલી ખરાબીના ઝઘડામાં. જંગમાં વિશેષ
 વિજ્ઞાપણે વધીને ત્યારેજ ધસવા પામશે અમારી ધારી નેમ.
 પરવડશેખી ત્યારેજ દુરવંદ જીદદીનના ખોટા દેવતાઓનું
 ઉઘાડું પાડવાનું ખોટું તરકટ. ખુદાનું ચહાવું છે તો મળશે
 માતબર ફળ અમને અમારી પટેલી તવંગર દુઆઓનાં. ન કદમ
 કદમ પણ જોશ બ જોશ આગળ વધશે ખુદાઈ પરસ્તીનો પૂર
 બાગો બહાર.

પદ: નાગર* જના, ઝગડો તો જીતશું.

૨ વઓઆ-મોઈ યા ત્વેમ્ વીદ્વાઓ અહુરા,
 પરા હ્યત્ મા યા મે'ગ્ પરેથા જિમધતી,
 કત્ અપવા મજ્દા વે'ગહત્ દ્રેગ્વન્તેમ્,
 હા-જ અ'દ્હેઉશ્ વ'દઉહી વિસ્તા આકેરૈતિશ્.

તકરારી વઢવાડ. તેથી અય મોટા મહારાજ. તમને માલમ પણુ અમને ન માલમ એવી ગુપ્ત વિદ્યાની રોશની મારામાં જગાવી દો. ધર્મની સભા ખીચ* મંત્રીની તકરારી વઢવાડ આવી પડી હતી. તેમ જંગની ફનાફની સર પર ધુમે ત્યારે મારા ચેલાઓનાં ટોળાં ખીચ હું થાતું યશસ્વી.† જીતવુંજ એ તો માજદયસ્નાનની જીંદગીનું સેવટ.

પદ: ન પીઠ ફેરવે માજદયસ્નાન કદી.

૩ અત્ વએદેન્નાઈ વહિશ્તા સાસ્તનાંમ્,
 યાંમ્ હુદાઓ સાસ્તી અપા અહુરો,
 રપેન્તો વીદ્વાઓ યએચીત્ ગૂજરા સે'ગહા-
 ઓંધેહો,
 શ્વાવાંસ્ મજ્દા વંધેઉશ્ પ્રથવા મનંધેહો.

અંશમાં મેળવી દીધો. ચતુર ચેલો ચેતેલો છે કે તું
 હક નામ સાહેબના નિમેલા નિયમ કયા કયા. સત્યાંશથી બોલાયલા
 છે એ નિયમ. તેમના લણનારાઓ માટે છે ખુબીના ભરેલા
 નવાજી નેહાલ કરનાર. ઉઘમી લણતરી સુધડ સુ મનની
 સમજણાધારે પોતાની નેક શક્તિનો કાપાલિક* બાણ કુટાડી
 પોતાનો જોર મેળવી લે છે તારા અંશમાં.

પદ : તને મળવાને બાણ કુટાડ્યો કાપાલિક.

૪ યે દાત્ મનો વહ્યો મજ્જદા અખ્યસ્થા,
 હ્વો દએનાંમ પ્યઓથનાચા વચંધહાચા,
 અહ્યા જઓષેગ્ ઉશ્તિશ્ વરેને ગ્ હચધતે,
 શ્વહ્મી પ્રતાઓ અપેમેમ્ નના અંધહત્.

ધાર્યું થાય. અંતર જ્ઞાન યોગે ચિત્તને બેહતરી કે બદતરીમાં
 વળગાડનારનું જેવું ચાલ્યું તેવું થાય. જેવી કેરદાર તેવું રૂપક
 દેખાય. ભિન્ન પ્રકારના માર્ગો માનનારાઓના રસ્તા આખર જુદા
 પડવાનાજ. પૃથક* પૃથક રૂપકમાં નજર પડવાના.

પદ : કેવી કુદરત જુદાની છે કે યથા શ્રધ્ધા તથા ફળ.

પ હુક્ષત્રા ક્ષેન્તાંમ્ મા-ને દુશે-ક્ષત્રા ક્ષેન્તા,
 વંદ્હુયાઓ ચિસ્તોઠશ્ પ્યઓથનાઠશ્ આર્મંઠતે,
 યઓજ્ઞદાઓ મળ્યાઠ અઠપી જ્ઞંથેમ્ વહિશ્તા,
 ગવોઠ વેરેજ્યાતાંમ્ તાંમ્ ને ખરેથાઠ ક્ષુયો.

ખુદાઈ ખોરાક. લાયક રાજવંશીઓજ સારી રીતની સત્તા ચલાવી શકે. સુ નીતિના શાણા વહીવટથી તેઓ રાજગાદી ભોગવે. અય અંતકરણોને શુધ્ધ કરનારી મહાપ્રાનું નામદાર સરકાર સરદાર સ્પેન્દાર્મદ. ઉતાર તારી બક્ષેશોના ઉત્તમ આશીર્વાદ ખરા એકીનદાર માજદયસ્તાન પાદશાહ પર. કયાનીઆનોની ધારણા તેથી નીર્વિદ્ને* પાર પાડવામાં તે સાધન ભુત થાય. ખવાડ તું ધરાની આત્માઓને ભલી દીનનો આત્મિક ખુદાઈ ખોરાક.

પદ: મહાપ્રાનું ધરાની માય સરદાર સરકાર.

૬ હા-જુ-ને હુષોઘથેમા હા-ને ઉતયૂઘતીમ્,
 દાત્ તેવીપીમ્ વંઘેઉશ્ મનંઘેા બેરેખધે,
 અત્ અખ્યાઘ અપા મજૂદાઓ ઉર્વાઓ
 વક્ષત્,
 અહુરો અંઘેઉશ્ બંધોઘ પઓઉરૂયેહ્યા.

ભલાઇનો સંસાર. તું મહેરવંતી બાનુની માયાથી માજદયસ્તાનોનાં ઘરબારને ગામ આબાદીમાં આવે છે. સંપીલાપણાંનાં હમપએવંદ ચકરનો જોર તેમનાંમાં જોરી થાય છે. તેમનો સંસાર ભલી ભલાઇથી ચાલે છે. ઉતરે છે તેમના પર બહુમનની નેક નૈયત તણી રક્ષા. દુનિયા સરજવા માંડી ત્યારથી તે સાહેબે માજદયસ્તાનોનાં પોષણ માટે ઉપજાવી ઉત્પન્ન કર્યા પાણી અને વનસ્પતીના બધાં સાધન, સંજોગ.

પદ : છ એ હેશાન તમારાં ; અય સાહેબ અમારા.

૭ ની અએષેમો ની ઘાતાંમ્ પઘતી રેમેમ્ પઘતી
 સ્યોજ્ઞદ્દમ્,
 યોઈ આ વંઘેઉશ્ મનંઘ્હો દીદ્રધ્જોદુયે,
 અપા વ્યાંમ્ યેહ્યા હિથાઉશ્ ના સ્યેન્તો,
 અત્ હોઈ દામાંમ્ થવહી આ-દાંમ્ અહુરા.

દુષ્ટ કૃત્યા. નાખો જીખી પટકી ગુસ્સાણ્યો શાંતિ-શત્રુ દેવડો એખ્મ. મારી નાખો સુસ્તાન્યો, રીમન્યો દેવડો રેમ.* બહુમનની સુ અંશી અસરમાં ખલલ કરી તેનાં સારાં પરિણામો મટાડી નાખવા એ એ દુષ્ટ કૃત્યા હરગીઝ પાછી હઠતી નથી. અપના પવિત્ર પંથાનીઓને દીનની પોશતપનાહીમાંથી ખેંચી કાઢવાની આકાક્ષાના† લોભ લાલચમાં લટકીને તેઓ કુટાયા કરે છે. માજ્દયસ્તાનોને મુંઝવી તેમનાં આર્યન ધારણામાંથી કાઢી મુકી રખડતા રઝળતા કરવા માંગે છે.

પદ: લટકી આશામાં કાળી કૃત્યા.

૮ કા-તોઈ વંદહેઉશ મજ્જદા સ્થાથા ઈશ્તશ,
 કા-તોઈ અપોઈશ્ શ્વખ્યાઓ મધ્યો અહુરા,
 કા-થોઈ અપા આકાઓ અરેદ્રેંગ્ ઈબ્યા,
 વંદહેઉશ મન્યેઉશ વ્યઓથનનાંમ્ જવરો.

જેર જગાવું. ખુદા સાહેબ, તારી સુમતિની* પાદશાહીમાં
 બધી બંદગી કરીને તારી નવાજેશ મારા ઉપર ઉતારવાની કાશીશ
 કરું. જેઉ દુષ્ટાને સેવટની નાબુદ કરું. સર્વે પ્રકારે કરું અપ
 પવિત્રતાની સેવા. તેને યોગે આકર્ષિ લઉં મારા સુંદર સહાયકોનાં
 ચિત્ત મારાં રચેલાં સુ મંડળ મંડપના તેજમાં તાણીને. સુસ્તી
 મટાડી દીનની ઉલટનું જેર જગાવું. શુભ સ્પેન્ત મધન્યુ તરફ
 દોળવી તેમને કરું સ્થિર સ્થંભક.

પદ: તાણું ખેંચું આકર્ષિ લઉં ચિત્ત તેજમાં.

૯ કદા વએદા યેજી ચહ્યા ક્ષયથા,

મજ્જદા અપા યેહ્યા-મા આઘથિશ્ દ્વએથા,

એરેશ્-મોઈ એરેજૂચાંમ્ વંધહેઉશ્ વકુશ્
મનંધહો,

વીઘાત્ સઓખ્યાંસ્ યથા હોઈઅપિશ્ અંધહત્.

શક વિપત્તિ. ખુદા સાહેબ, સત્યતાની સત્તા ચલાવી ધર્મી રાજાએ જંગમાં કેવો અખત્યાર મેળવ્યો. તેની ખબર મને મળવી જોઈએ. નિકર* જાણીશ શું હું શક બ્રમણાના† વમળમાં કે વિપત્તિ વેદનાનું ચકર શુંએક ઘોંટાળામાં ફરશે. મને ખુશી કરવાને અને પોતાનું તારણ કરવાને શાહ દેશે દેશ માંથવાણીની અલેક જગાવવા ફેંજ પર ફેંજ છોડે છે. મારી દુઆથી તે જય મેળવે. પોતાનું બહેશ્ત ચોકખું કરી આશીર્વાદ પામેલા થાયો. પાદશાહોનો પાદશાહ બની શહેનશાહી લુમકો લેવાની લાયકાત સાબેત કરો.

પદ: લુમકો લેવાની લાયકાત લલુતા.‡

૧૦ કદા મજ્જદા માંનરોઠશ્ચ નરો વીસેન્તે,
 કદા અજેન્ મૂથ્રેમ્ અહ્યા મદહ્યા,
 યા અગ્રયા કરપનો ઉરુપયેઘન્તી,
 યાચ્યા પ્રતૂ દુશે-ક્ષત્રાઃ દખ્યુનાંમ્.

ત્વરિત* ચેલા. ધુધી ધરપકડ ભરેલા ચંચલ ચેલા
 માજ્જદયસ્નાન પંથ પ્રસારવાને† મને આવી મળે. હુશિયાર
 બહાદુરીથી તેમ જાતી અક્કલનાં આસ્માની શસ્ત્રથી તેઓ મારી
 કાઢશે છાકટી ધૂતમાં ચક્રચુર થયલા કરપન અને ખ્યોની અધેર્યા
 માગેના જુદાદીન દુરવંદોને. દુષ્ટ પ્રાંતિક સરસુબાઓએ ઉઠાવેલા
 ચલકતા ઠાઠમાઠના લશ્કરી હુમલાને.

પદ : પદ પંડત પૂર્ણ પ્રોઢ‡ ગંભીર ગૂઢ§ ગાથા.

*જલદી.

†ફેલાંચો કરવાને.

‡પુષ્.

§ખાતેની.

૧૧ કદા મજ્ઞદા અપા મત્ આર્મધતિશ્,
 જિમત્ ક્ષત્રા હુષેધતિશ્ વાસ્તવધતી,
 કોઈ દ્રેગ્વોદેખીશ્ ખૂરાધશ્ રામાંમ્ દાઓન્તે,
 કેંગ્ આ વંધેઉશ્ જિમત્ મનંધહો ચિસ્તિશ્,

માયાળુ સરકાર. ખલક ફલકના ખાવિંદ અથ સ્વામીઓના મહા સ્વામી અહુરા મજ્ઞદા. તું ઓ રોશન તેજના અપ અર્દીખહેશત. મારા પવિત્ર ઉત્સાહી ચેલાઓના જુમખા તેમની કોશીશમાં જશવંત થશે. માયાળુ સરકારની સુજ* ન્યાયી રાજનીતિને લીધે ખીલવા પામવાનાં ઠાણુકો ઘર સંસારી ગૃહસ્થી જીંદગી ભોગવવા વાસ્તે દાણાં પાણીથી ભરપુર ભરેલાં લીલાં હળયાર ખેતીનાં. સુવ્યવસ્થાચારી† પાદશાહના ગુરજનો ફટકો ઓચિંતો જમને લોહીના તરસ્યા જલ્લાદ ખ્યોની ઉપર ઓચિંતો પડશે. તેથી તેમની ખુનખાર વલણ કુટી જશે. પછી એ જલ્લાદો બહમનયાન એખત્યારયાઓની પાસે અમન માંગી તેમના તાબેદાર ગુલામ થવાના.

પદ: નિયમ ધરો નિયમ ધરો સુવ્યવસ્થાચારનો.

૧૨ અત્ તોઈ અઁહેન્ સચોપ્યન્તો દખ્યુનાંમ્,
 યોઈ ક્નૂમ્ વોહૂ મનઁહા હચાઓન્તે,
 પ્યઓથનાઈશ્ અપા થવહ્યા મજ્દા સે ગહહ્યા,
 તોઈ-જ દાતા હમએસ્તારો અએપેમ્ મહ્યા.

ઉદ્ધારનાં ધોરણ. પ્રાંતોના પુનરોદ્ધાર* એ રીતે થશે. એ કામથી બહુમન અમશાસ્પંદ રળિયાત† થશે. અપનાં અશોધ કામના વધારા માટે એમ ફડયો થઇનેજ સમાધાની આવશે. ઝાઝી ઝનુની ઝાહેલી દેવડા એખ્માના છીલપીલ નિકંદન‡ એ જંગી ટક્કરોથીજ નિકળશે. એ નિષ્ઠાથી ખુદાનો આપેલો માજદયસ્તી ધર્મ રૂડાં ધોરણે સહી સ્થપાશે.

૫૬ : ટક્કર ટકરાવી ઉડાવું એખ્મો, કંડું ભરમો, શોખ ચરમો, બ કરમો.

રૂપેન્તા મધન્યૂ વહિશ્તાચા મનંધડા,
હચા અપાત્ પ્યઓથનાચા વચંધડાચા,
અહ્માર્ધ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
મજ્દાઓ ક્ષત્રા આર્મંધતી અહુરો.

(ઉપભો દ્કરો એ વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. યેજિંધાંમ્ હાઈતીમ્
યજમંદે. યેંદહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને
પઈતી વંદહે મજ્દાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ હચા યાઓંધડાંમ્ચા તાંસ્ચા
તાઓસ્ચા યજમંદે.

(હા ૪૯)

૧ અત્ મા યવા બેન્દો પફે મજિશ્તો,
 યે દુશેરેશ્રીશ્ ચિક્ષુષા અપા મજ્દા,
 વંધઉહી આદા ગધદી મોઇ આ-મોઈ અરપા,
 અહ્યા વોહૂ અઓષો વીદા મનંધહા.

બાણાનો નાશ. અદાવત બાંધી બેડો છે બંદવ* બાણો. એ તો છે અપનો કટો વેરી. હૈયાં મેલા રાજવંશીઓને પોતા સાથે મેળવી લઇને હજીએ જબરો બનવાની પેરવી કરે છે એ મતલબ્યો. એ અનાડીની સમજમાં બલમનની સારી સલાહ ઉતરવાની હું બધીએ તજવીજ કરું છું તે સઘળું મિથ્યા. તેમનું પરિણામ હવે તો લડાઇ લડવામાંજ ઉતર્યું. તેથી હવે ભલું તો એ છે કે અય ખુદા તારી પવિત્ર મનની મહા શક્તિનાં આકાશી અસ્ત્રોથી† એ નાપાકને મારવો.

પદ : બાણો દેવ પણ માફ તલ્હાણ‡ દૂર લલ્હાણ.

૨ અત્ અહ્યા-મા બેનદ્રહ્યા માનયેઈતી,
 ત્કએષો દ્રેગ્વાઓ દદ્યખિતા અપાત્ રારેષો,
 નોઈત્ સ્પેન્તાંમ્ દોરેશ્ત્ અહ્યાઈ સ્તોઈ
 આર્મઈતીમ્,
 નએદા વોહૂ મજ્જદા ક્રેશ્તા મનંધહા.

ધવાવા* કે ડંભાવા.† એનો કોઈ તૂર્યો‡ વજ્ર નિકળી
 આવ્યો છે. મારાં કામમાં આડો આવે છે. નથી દેતો તે
 જુદદીન પાપીએને ડંભાવા કે ધવાવા. સર ફેરાવન થઈને
 મૂલકની રૈયતની ધર્મે ભાવનાના એકીનો ઇમાનની નથી થવા દેતો
 રક્ષા. નથી એ કાચી મતિનો મૂઢો જહમનના પવિત્ર મનસુખામાં
 પોતે મશગુલ થતો.

૫૬: કારગો કારમો કાળો કરસેવજ.

૩ અત્યા અહ્યાઈ વરેનાઈ મજ્જદા નિદાતેમ્,
 અષેમ્ સૂઘઘાઈ ત્કએષાઈ રાષયેંઘે દુક્ષ્,
 તા વંઘેઉશ્ સરે ઇજ્યાઈ મનઁઘેહો,
 અન્તરે વીસ્પેંગ દ્રેગ્વતો હખમેંગ્ અન્તરે-ઝૂયે.

તજ દઉં છું. મજ્જદા મહેરબાન. અપની સત્ય માજ્જદયસ્તાન દીનના બાબમાં અવશ્ય છે કે રૈયતનો લાભ જળવાય. તેમાં હરકત કરવાનો નથી હક પાદશાહના ભારે પણ ખુરા સરસુબા વટીકને. વટીક તેના કપટી વજરને. વટીક મૂજ હગારા દેવોને નથી હક અમને જ્યાન પુગાડવાનો. એવાં કારણથી મેં અંગીકાર કીધી પવિત્ર મનશ્તીની પાદશાહતની દીન રખેવાલ દાખલની સરદારી. પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક તજ દઉં છું હું પાપનાં બધાં પુછડાં નામેને.

૫૬ : હું દઉં છું તું મૂજને તજ.

૪ યોઈ દુશ્-અશ્વા અએવેમેમ્ વરેદેન્ રામેમ્યા,
 ખાઈશ્ હિન્નુખીશ્ દ્ધુયસૂ અદ્ધુયન્તો,
 યએવાંમ્ નોઈત્ હવશ્તાઈશ્ વાંસ્ દુજ્વશ્તા,
 તોઈ દએવેગ્ દાંન્ યા દ્રેગ્વતો દએના.

ઉંધાની મૂઢતા.* નિકર† ઉંધી અક્કલના એ આડાઓ
 એખ્મની વિકરાળ પ્રતિષ્ઠા ખંતથી વધારશે. આખાદીને પોતાની
 સૂમ્યતથી‡ શોષી લઈ ધંધાર ઉજડતાનું ખાલી ખમપાણું પાંઠરશે.
 દીનદારો શ્રમ ને મહેનતથી ઉછેરેલા પાક લુટી લેશે. તેઓની
 ઘણી હોંસ તો આવી અટકી છે બકબક્યામાં ખપવા. કહે છે
 તેઓ દીનદારોને કે તમે તમારી પરહેજગારીનાં વેળાં છોડી દેવો
 ને પાપી દુરવંદ બનો. એ દુરાચરણોથી અહેરેમનની પૂજા
 ફેલાવી અમારી દીનને સતાવવાનો ધરાદો છે તેમનો.

પદ : ઉંધા મૂઢ આડા ધંધાર કરે ખાલી ખમ.

*અજ્ઞાનપણું.

†નહીં તો.

‡બખીલાઈથી.

પ અત્ હવો મજ્જદા ઈજ્જયા આજ્ઞૂઘતિશ્યા,
 ચે દચ્ચેનાંમ્ વોહૂ સાશર્તા મનંધ્હા,
 આમંતોઘશ્ચ કરચીત્ અપા હુજ્જેન્તુશ્ચ,
 તાઘશ્ચા વીરપાઘશ્ચ ધ્વહ્મી ક્ષત્રોઘ અહુરા.

ધર્મધારી ચક્રવર્તી.* ધર્મ ધ્યાને શુભ દયાનતે પારઆની
 કારણે ચક્રવર્તી પાદશાહ દેશમાં પુષ્કળ આઆદી વધારે.
 શહેનશાહતમાં વસનાર દરેક પ્રમાણિક માજદયસ્તાન કાયદાસર
 વસ્તનારો ઈરાની લશ્કરી બને. દીનયાર લશ્કરીઓ હળીમળીને
 એક સરખાંપણામાં જશન ગહંબારમાં હમકાર બને.

પદ : પિઝનો પાદશાહ દોસ્ત હમકાર.

૬ ક્રો વાઓ ક્રએબ્યા મજ્જદા અષેમ્યા મૂધતે,
યા વે પ્રતેઉશ્ કમાકહ્યા આ-મન'ધડા,
એરેશ્ વીચિધાઈ યથા-ઈ સાવયએમા,
તાંમ્ દએનાંમ્ યા કમાવતો અહુરા.

હુંકાળોની* ખાત્રી. દીન દાનેશનાં ધર્માચારી ધોરણો
હુંકાળ જુદદીન ધણોડ આરજુમંદ હોય તેનાં મનમાં ખાતરીપૂર્વક
ઉતારવાં. જખરીથી નહીં પણ ભલી અક્કલથી. તુંએ અય
અહુરા મજ્જદા સાહેબ તથા અય અષ અર્દાંબહેશત સાહેબ મને
કહ્યું. ને મારામાં જ્ઞાન આવ્યું ને મેં મને અર્પણ કીધો તેવા
મારા હમકારો દીનનો સ્વીકાર કરાવવા ખાતર અગર પ્રાણદાન
આપવું પડે તો તે પણ તત્કાળ દેય એવાં આખાં એકિનના
હોવા જોઈએ.

પદ: સતત અનંત રંગ ધર્મધર; તન મન ધન અત્રંગ કર.

૭ તત્ત્વા વોહૂ મજ્જદા સ્સઓતૂ મન'ધહા,
 સ્સઓતૂ અપા ગૂપહ્વા-તૂ અહુરા,
 કે અધર્યમા કે ખંએતુશ દાતાઘશ્ અ'ધહત્,
 યે વેરેજનાઘ વ'ધહીમ દાત્ ક્સસ્તીમ.

સામગ્રી સમર્પણ, ફરમાવો ખુદા સાહેબ કે વિનય*
 સત્યતાના સ્વામી વિવેકી સુ મન બહમનને વિચારે સુલભ† નીતિના
 સખક હમેશ શ્રવણ‡ મનન કર્યાજ કરે. ફરમાવ અપ કે તારે
 પવિત્ર કાયદે તેઓ સદા રટણ§ અધ્યયન|| કરતા રહે. મારી
 મુરાદો એ ફળો. મારા યારાંના કે મારા ખેશીનાં મારી માફક
 સર્વે સામગ્રીનું સામદું સમર્પણ કરે તો સાઈ. ઘોડેસ્વાર
 પલટણી કે બરાખના લશ્કરીઓથી એવા ગર્ભિત** ગુહ્યાર્થી
 ગુરુત્વતાવાળો ઘણો બારીકીવાળો મજહબ પ્રસિધ્ધ કરવાનું
 પરાક્રમ કદી ન થાય. એમાં તો બ્નેઘએ મોખેદી મનશક્તિનું તીવ્ર
 તીવ્રું તેજ તત્વ.

પદ: વિનીત વિષય વિચારોજ સભાસદ સભ્ય.

*સહચતા.

†સહેલું.

‡સાંભળે.

§જપ.

||અભ્યાસ.

**બાતેની.

૮ શ્રેયશ્ચોક્ત્વાઈ ઉર્વાજિશ્તાંમ્ અપહ્યા દાઓ,
સરેમ્ તત્ શ્વા મજ્જદા યાસા અહુરા,
મધજ્યાચ્યા યાંમ્ વંધહાઉ શ્વહી આ-ક્ષત્રોઈ,
યવોઽય વીરપાઈ ક્રએશ્તાઓંધહો આઓંધહામા.

નાયબ દસ્તુર. અપની રખેવાળીનાં પંઠકની સરદારીનું નાયબપણું ક્રપોશ્ત્રને આપવા કરમાવ અય સાહેબ. માગી લઉં છું એ તારેથી ઓજરખ્વાહી અને હેશાનમંદીએ. ચાહું છું પોતાને માટે પુણ્યનાં રાજ્યક્ષેત્રમાં પાસબાની કરનાર દસ્તુરાન દસ્તુરનું. એ સવાબી લાભકારી કામોના પમરાટ જાવેદાન સુધી જાન્યુક સુધાઓ. અમારા હોધ્યાઓ ઉલટથી જન લાવવામાં આવે.

પદ : નાયબ દસ્તુર અમારો નિમાઓ.

૯ સ્વઓત્ત સાસ્નાઓ ક્ષેપેગ્ધ્યો સુયે તસ્તો,
 નોઘત્ત એરેશ્-વચ્ચાઓ સરેમ્ દિદાંસ દ્રેગ્વાતા,
 હ્યત્ દએનાઓ વહિશ્તે યૂજેન્ મીજ્દે,
 અપા યુપ્પા યાહી દેભમારપા.

રાજ સાથે દીન. પાદશાહ અમારો આગેવાન દેશને
 અવશ્ય આપાદીમાં પુગાડનાર ખરો છે. પણ અમારી નવી
 આજ્ઞા અત્રેથી તેને જાણ પડે. સજ્જવાર છે સમજવું પાપી
 જાણમીથી સત્યવાદી અમલ કદી કાલે સત્યવાતો નથી.
 રાજકારણે કરવામાં જે અમારાથી હમકાર થઈ અમારા સત્કર્મો
 કાયદે ચાલશે તોજ તેની પાદશાહતમાં સારાં પરિણામનો ફેજ
 મેળવાશે. એવાં જુગલ જેડીદારાં હમશરીફપણામાં સામીલ
 થયો છે અહિંસત જેનાર કયાનીઅન ગુસ્તાપ અને દીર્ઘદૃષ્ટિવાળો
 તેનો જામારપ.

પદ: જાણ કરો પિછાન કરો મુજ આજ્ઞાનું અરમાન કરો.

૧૦ તત્ત્યા મજ્જદા થવહી આદાંમ્ નિપાઓંધે,
 મનો વોહૂ ઉરૂનસ્યા અપાઉનાંમ્,
 નેમસ્યા યા આર્મધતિશ્ ઇજ્જાયા,
 માંજા ક્ષથા વજ્જદંધહા અવેમીરા.

એનો અંજમ. સોંપું છું પનાહ તારીમાં એઓને અય
 દાદાર. સાથે આપું છું સપુરદગીમાં મારી તરફના પરહેજગાર
 દસ્તુરઝાદાઓ. રાજકાજની બહેતરી માટે. કમતરીન ખાકસારે
 ચાહેલી એ ખાહેશ હોયજ હોય હો. સસ્તો સુકાળ એથી થશે.
 તેજ અક્કલની તથા ચંચળ ઝેંલુની વૃદ્ધિ એથી થશે. સુનિષ્ઠાની
 ન નિઠનારી પાદશાહીનો અમર અમલ સામટો થશે.

પદ: હોયજ હોય હો ચાહી ખાહેશ તારેથી.

૧૧ અત દુશેક્ષથેંગ્ દુશ્-પ્યઓથનેંગ્ દુજ્-વચંધહો,
 દુજ્-દએનેંગ્ દુશ્-મનંધહો દ્રેગ્વતો,
 અકાઘશ્ ખરેથાઘશ્ પઘતી ઉર્વાનો પઘત્યે-
 ઇન્તી,
 દ્રૂજે દેમાને હઘથ્યા અંધહેન્ અસ્તયો.

હાર થયા. ધુંવાધાર ધમારમાં ધુંધવાટા* શઠ દુરાત્મા†
 આવ્યા ધસી ધામી મિતાકશેતો મુકાબલો કરવા રણુ યુધ્ધે.
 આવ્યા છે તેમની મદદમાં ફિત્તાના ભરેલા બખતરી ખ્યોન‡
 ખાતો. દુરવંદોનાં કામ દુષ્ટ, વચન દુષ્ટ, નિષ્ઠા દુષ્ટ. જુઠણી
 દેવણીના વિષયી વાસનાવાળા નુકસાનકારક જોહમાં તેમનો
 હાર થવાનો નક્કી.

પદ: લગાઇ પર ચઢ્યા દુષ્ટ દુરાત્મા.

*ધુમાડો થયા કરવો તે †હુચ્યા. ‡દીન દુશ્મન ટોળાને લગતા.

૧૨ કત્ તોઈ અપા જખયેન્તે અવંધહો,
 જરથુશ્ત્રાઈ કત્ તોઈ વોહૂ મનંધહા,
 યે-વે સ્તઓતાઈશ્ મજ્દા ક્રીનાઈ અહુરા,
 અવત્ યાસાંસ્ હ્યત્ વે ઇશ્તા વહિશ્તેમ્.

ફક્કડ મદદ. પાછ ખુદા તારી સંગીન ફક્કડ મદદ એ મુશ્કેલીનાં જંગમાં. આતશનાં જ્વેશ આગળ બણીને તને તેડનાર અને તારી મદદ માંગનાર જરથુશ્ત્રે. તારીફ ગાઉ ખીલતાં પુલના ચમન મિસાલની તારી પેદા કરેલી બલી મનશનીની. વધતી ને વધતી તારીફ ગાઇને વધુ ને વધુ તારી પસંદગી હાંસલ કરવાની ઉમેદમાં. તેથી મળે તારા તરફથી ઉમદામાં ઉમદા ખળના. માગું તેમને આજીજીથી.

પદ: પાછ રે ફક્કડ સંગીન સાહે.

સ્પેન્તા મધન્યૂ વહિશ્તાયા મનંધહા,
હયા અપાત્ પ્યઓથનાયા વચંધહાયા,
અહ્માર્ધ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
મજ્દાઓ ક્ષથા આર્મંઘતી અહુરો.

(ઉપલો ફરો બે વખત બહુવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. અત્-માયવાંમ્ હાઘતીમ્
યજ્મઘદે. ચેંધહે હાતાંમ્ આઅત્ ચેરને
પઘતી વંધહે મજ્દાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ હયા યાઓંધહાંમ્યા તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજ્મઘદે.

(હા ૫૦)

૧ કત્ મોઘ ઉર્વા ઇસે ચહ્યા અવ'ધહો,
 કે-મોઘ પસેઉશ્ કે-મે-ના થ્રાતા વિસ્તો,
 અન્યો અષાત્ ધવત્યા મજ્જદા અહુરા,
 અજ્જદા જ્ઞતા વહિશ્તાઅત્યા મન'ધહો.

ના બીજો કોઈ. મળી છે કાંઈ પણ મદદ કદીએ મને
 કોઈબી જોરાવરથી? કદીબી કોઈ બીજો થયો છે શિવાય
 અહુરમજ્જદ ને શિવાય અદ્વીબહેશ્ત મારાં ટોળાંનો બચાવનાર?
 અગર ઇજામાં ઇજા કરી પૂર્ણ પ્રેમની પ્રાર્થનાથી
 પુકારવાને લાયકના બહુમન અમશાસ્પંદ શિવાય. એઓ શિવાય
 ના બીજો કોઈ.

પદ : તું તે ને એ શિવાય ના બીજો કોઈ.

૨ કથા મજ્જદા રાન્યો-સ્કેરેતીમ્ ગાંમ્ ઇપસોઈત્,
 યે-હીમ્ અહ્યાઈ વાસ્તવઈતીમ્ સ્તોઈ ઉચ્ચાત્,
 એરેજેજીશ્ અપા પોઉરૂષુ હ્વરે પિપ્પસૂ,
 આકાસ્તેગ્ મા નિષાંસ્યા દાથેમ્ દાહ્વા.

સમસ્ત અનજુમન. આરામ આપનાર ઇરાની સમસ્ત અનજુમનમાં આમેજ થવા માટેના ઉમેદવાર પુછે છે હમશરિક થવા વાસ્તે. મિજલસની નેમોનું શું છે બંધારણ? શું છે મોખેદી ચકરના ફાળામાં ભાગીદારી કે હિસ્સેદારીની સરતો? રોશન રોશની મિસાલ ચલકારા મારતાં મોજુદ પડેલાં છે ફળદ્રુપ માજ્દયસ્તાન રચાતો. સંખ્યાબંધ આફતાબો માફક તેઓ ઝમકે છે. ખુદાના હુકમથી ઉત્તમ દીનદારોજ અનજુમનની હિસ્સેદારીમાં આમેજ થઈ શકશે.

પદ: સત મન હમકાર આગ્યો દગ્દગાદાર.

૩ અત્યીત અહાઈ મજદા અપા અંહુઈતી,
 યાંમ્ હોઈ ક્ષત્રા વોહુચા ચોઈશ્ત મનંહા,
 યે-ના અપોઈશ્ અઓજંહા વરેદયએતા,
 યાંમ્ નજદિશ્તાંમ્ ગએથાંમ્ દ્રેગ્વાઓ ખક્ષઈતી.

અધ્ધર ફરતું સત્ય ચકર. ધારાઓનું અધ્ધર ફેર ફરતું
 સત્ય ચકર મારાં ધાર્યાં કામ પાર પાડે છે અહુરમજ્દની
 મહેરબાનીથી. એ ચકરના વેગ પ્રમાણે ચાલનાર યોગ્ય ચક્રવર્તી
 મને સુઝાડ. દબ્બ્યાદાર અને દમામદાર એવો દરજ્જો મેળવવા
 લાયક છે કોણુ શૂરો લડવૈયો. રોષનતન મુસ્તાક બાબુનો
 મોતેબર. શહેનશાહતની સલતનતમાં ભાગલા પચાવી પાડનાર
 જબુન બુદ્દીનને મારી કાઢનાર.

પદ: યોગ્યજ યોગ્ય ગુણીજન રાગ.

૪ અત્ વાઓ યજ્ઞર્ધ સ્વતસ્ મજ્જદા અહુરા,
હદા અપા વહિરતાચા મન'ધ્વા,
ક્ષત્રાચા યા ઇષો સ્તાઓંધત્ આ-પર્ધથી,
આકાઓ અરેદ્રેગ્ દેમાને ગરો સેરઓપાને.

થાય ગમે તે. હો તે હો. પણ નહીં છોડું રે સેવા ખુદાની. તેજસ્વી અપ શક્તિથી કરું. બલમનનાં ખાલેસ મનથી કરું. ક્ષત્રવૈર્ય ક્ષત્રપટ છત્રપતિ શેહેરેવરનો બંદોબસ્ત બેસાડવા. તારી મહેરબાની માંગીશ દીન આપનનો કરડો બંદોબસ્ત કરવા. માંગીશ જાહેર રસ્તા ઉપર ઉભો રહીને માંગવા માટે ગરીબીથી લાય જોળનારા મિસકિન માફક. એમ પણ માંગી લઇશ કે દીન દેવાવવાનાં કામમાં કાશીશની કમર તંગ કરી છવ જન આપી દેનારા મારા શાગેદોનો સદા વાસ રાગસ્તાનથી આરાસ્ત થયલાં રોશન બેહેશ્ત ગરોદેમાનની સુખ શાંતિમાં હો.

પદ: બલે હો તે હો પણ ન છોડું દીનદારી.

પ આરોઈ-જુ કમા મજૂદા અપા અહુરા,
 હ્યત્ યૂબ્માકાઈ માંથ્રાને વઓરાજથા,
 અઈળી-દેરેશ્તા આવીબ્યા અવંઘડા,
 જસ્તાઈશ્તા યા-નાઓ ખાથે દાયાત્ .

પ્રકાશવંત બિરાજમાની. હાથ જોડી ખડો છું
 ખુદાસે, કહે છે તંગાથી રે ગરીબ જરથુશ્ત્ર. અપની છત્ર છાયાંનો
 પ્રતાપ પરતો ચમકે છે મારા ઉપર. તે તારા પયગમ્બર પર
 ઉતાર ખુદા તારી રહેમ. તેનું તેડું કબુલ કર. પધારીને ઉમેર
 તેનામાં જોર તારી આત્મિક કૌવતથી. તેથી થાય છેક સુધી
 પ્રકાશવંત બિરાજમાની. તેની અને તેના ચેલાઓની. કીર્તિવંત
 સુખી અમર યાદગીરીમાં.

૫૬: હાથ જોડી ખડો છું ખુદાસે.

૬ યે માંથ્રા વાચેમ્ મજ્જદા ખરઈતી,
 ઉર્વથો અપા નેમંધડા જરથુશ્ત્રો,
 દાતા ખ્રતેઉશ્ હિજ્જવો રઘથીમ્ સ્તોઈ,
 મહ્યા રાજેંગૂ વોહુ સાહીત્ મન ઘડા.

મંત્ર પઢનાર મોખેદ. શરીલા મુરેખ* શુધ્ધ શબ્દે મંત્ર પઢનાર ઉસ્તાદ કાબુવાળો મોખેદ થયો સત્યને ધોરી રસ્તે ચાલી જનારો તારો પાકીઝેહ રશીક. પંડે† પોતાના પિંડને‡ પીડામાં પાડીને વટીક તે નેક અંતકરણનાં ધનસાનોનો મુક્તિદાની§ તારનાર થયો. વળી થયો બહુમનના કાયદાએને લોકમાં સમજવનાર શિક્ષાગુરુ. લોકોની સમજ શક્તિને સ ધોરણે દોરવનાર શાણો દાનો.

પદ : સમજ દોરવનાર શાણો દાનો.

૭ અત્ વે યઓઞ જૈવીશ્ત્યેન્ ગ્ અઉવંતો,
 જ્યાઈશ્ પેરેથૂશ્ વહાહ્યા યૂખ્માકહ્યા,
 મજ્દા અષા ઉઝેન્ ગ્ વોહૂ મનંધહા,
 યાઈશ્ અજાથા મહાઈ ખ્યાતા અવંધે.

પુણ્યના ઘોડા. તારી સેતાયશોથી ગંઠાયલા પુણ્ય જત્યાના તલ્પી રહેલા તેજી ઘોડા દૃપટાવતો જાય તે ખુશાલ ખંખારતા. સ્વક્ષ્મ ધારવાળા સ ક* વિખુટક ચિનવદ પરથી એ અરપાણી સવાર વીજળીક ઝડકે પસાર થઇ તારા તરફ આવે. તાકાત પેડી છે એ ઘોડાઓમાં બહુમનનાં સાચાં મનની. અર્દીઅહેશ્તનાં સત્ય જોશની, એ ઉડ પંખા અશ્વોનો† અને તેમના સવારોનો વેગ પહોંચાડો અમારી બાજુના જોરમાં.

પદ : તલપતા પુણ્ય ઘોડા દોડાવ્યા ધર્મ સવારે.

૮ મત્ વાઓ પદાઈશ્ યા ફસૂતા ઈજ્યાઓ,
 પઠરિજસાઈ મજ્દા ઉસ્તાનજસ્તો,
 અત્ વાઓ અષા અરેદ્રખ્યાચા નેમ'ઘહા,
 અત્ વાઓ વ'ઘહેઉશ્ મન'ઘહો હુનરેતાતા.

ખુદલા સાદનું ભણાણું. નમસ્કારોથી શરૂ કરીએ તારી પધરાવટની આરાધના. જમીનની પહોળાઈ પર ફેલાય અને આસમાનની ખુલંદીએ ચઢે એવી ખુલ્લે સાદની માંથ્રવાણીના મંત્ર પઢીને. સેજદો કરતાં મુરાદ માંગતે ઉચકેલા હાથોથી અપનાં આતશ તપ્તની આસપાસ ફેરાનાં ચક્ર ફરતે ફરતે. ખુદા સાહેબ અને અપ સાહેબ ભણાણું ભણી અને નજરાણું ધરાવીને તમારી તેમજ તમારા સમાની ખુબીદાર ભલી શક્તિઓની તારીફના સરોદ મરોડનાં* સુસ્વરી† સખુનો શુરીલે કંડે ગાતે ગાતે.

પદ : પદો રે દસ્તુર સખુન સરોદ મરોડના.

૯ તાઠશિ વાઓ યસ્નાઠશિ પઠતી સ્તવસ્ અયેની,
 મજ્જદા અષા વંદ્હેઉશિ પ્યઓથનાઠશિ મનંદ્હે,
 યદા અષોઠશિ મખ્યાઓ વસે ક્ષયા,
 અત્ હુદાનાઉશિ ઇષિયાંસ્ ગેરેજ્જદા ખ્યેમ્.

ઇજ્જને ભણતો ભણતો. તમારી વખાણોવાળી ઇજ્જને
 ભણતો ભણતો અય સાહેબ હું તારી આગળ અને અર્દીબહેશતની
 આગળ આવું. તેથી સવાળ કામોનો નેક પાક હંમેરો મને
 હાંસલ થાય. મારાં જમા થયલાં પુણ્યોને આધારે. બાકીનો
 મારો વખત પુણ્યસ્થાનમાં ગાળવા. પરોપકારી શખસને માટે
 નિમેલું ઇનામ મેળવવા આતુરતાથી શોધતો શોધતો આવું.
 નિરોધ* અવસરે તું કરમાવે ત્યારે તે મેળવવા જોડલો
 બખ્તાવર બનીને.

પદ: આવું પુદ્ગાની દરબાર હંમેરો હાંસલ કરતો.

૧૦ અત્ યા વરેષા યાચા પઠરી આઈશિ
બ્યઓથના,

માચા વોહૂ ચબ્માંમ્ અરેજત્ મનંધહા,
રઓચાઓ ખેંગૂ અસ્નાંમ્ ઉક્ષા અએઉરૂશ્,
ક્ષમાકાઈ અપા વહ્માઈ મજ્દા અહુરા.

ગાય છે તને. મારાથી બન્યાં હોય ધર્મી કામ. તેમને બનાવવા સારું મેં કરી હોય કોશીશ. સુમતિ અનુસારાં એ કર્મોથી પદાર્થ ને વસ્તુને હોય ચઢેલી ચમક. તે સધળા સુગંધી સુધાડાઓની સાધણા સ્પુરી* આવી ઉભી થઈ સુશોભિત સુંદર પવિત્ર પ્રભાવંત પ્રતિમામાં† સજ થયેલી જીવાન જીવસુરતા. ઉપજ્યા તે બંદગીની પ્રતિમા સાધને ઉજેરડાંના આપનારા ઝળકતા સેતારા. દિવસને દિપાવનાર અને પૃથ્વી પર રોશન જોરને આપનાર આકૃતાઓના ચળકારા. નૂરી નૂરાની તેજસ્વતના નકશા અપના કાયદા પ્રમાણે. અય ઓ મારા સાહેબ દિવદાર કીરતાર પરવરદેગાર. યશોગાને તારીફ ગાવા તારીને તારી.

પદ: સજ ધજ થઈને ચમકી ઉઠી સુંદરી.

૧૧ અત્ વે સ્તઓતા અઓઝર્ધ મજ્દા
આઓંધડાયા,

યવત્ અપા તવાયા ઈસાઈયા,

દાતા અંધેઉશ્ અરેદત્ વોહૂ મનંધડા,

હઈથ્યાવરેશતાંમ્ હ્યત્ વરના શ્રેરષોતેમેમ્.

હું તારો મોખેદ. મંત્રવાણી ગાઇને તને રિઝવનાર
મોખેદ હું. અપના આતશી આફતાખી કેબલાને સેજદો કરનાર
હું. એ બન્ને જોર ફરતું કરવાની પ્રવેશક શક્તિ પર કાબુ ધરાવનાર
હું. ખુદાનાં ફરમાનથી અને બહુમનનાં સુ વિચાર બાણથી.
તારી માજદયસ્તી દીનની રામશની માટે ખામખા તેની વૃદ્ધિ થાય
એવી મક્કમ કુમકનો હુકમ તું આપ.

પદ: કેબલાના સેજદાનો કરનારો હું છું.

સ્પેન્તા મઘન્યૂ વહિશ્તાયા મનંધ્લા,
હયા અપાત્ વ્યઓથનાયા વચંધ્લાયા,
અહ્માર્ધ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
મજ્ઞદાઓ ક્ષત્રા આર્મધતી અહુરો.

(ઉપસો ફરો મે વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહુ ડ. કત્-માર્ધ-ઉર્વામ્ હાધતીમ્
યજ્ઞમઘદે. સ્પેન્તા-મઘન્યૂમ્ ગાથામ્
અપઓનીમ્ અપહેરત્તમ્ યજ્ઞમઘદે. સ્પેન્તા-
મઘન્યેઉશ્ ગાથયાઓ હન્દાતા યજ્ઞમઘદે.
યેંધ્લે હાતામ્ આઝત્ યેસ્ને પર્ધતી વંધ્લો
મજ્ઞદાઓ અહુરો વઓથા અપાત્ હયા
યાઓંધ્લાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમઘદે.

(ખાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ,
 અવજનીએ મર્દુમ્, મર્દુમ્ સર્દગાંન્ હમા
 સર્દગાંન્ હમખાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્
 માંજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્;
 અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વર્ધ્યો ૨.

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અઓજસ્ય જવરેચ
 આક્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો
 ખરેનંદિહતો, અમેપનાંમ્ રપેન્તાનાંમ્, ગાથાઝ્યો
 રપેન્તાઝ્યો રતુક્ષત્રાઝ્યો અપઓનિઝ્યો, અહુન-
 વર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ,
 રપેન્તા-મર્ધન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ
 ગાથયાઓ, વહિશ્તોર્ધશ્તોર્ધશ્ ગાથયાઓ,
 અપઓનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અર્ધવિથૂરનાંમ્,
 પઓર્ધ્યો-તકઓપનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્, નખાનજ-
 દિશ્તનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્. અપેમ્ વોહૂ ૧. અહ્યાર્ધ
 રએશ્ય; હજધૂરેમ્; જસ મે અવંદહે મજ્દ;
 કેરકેહૂ મોજ્દ.

વોહુ—ક્ષત્ર ગાથા

(હા ૫૧)

વોહુ-ક્ષત્ર ગાથા

ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૧.

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્દ યોદાએ
 અવજ્ઞની, ગોરજે યોરેહ અવજ્ઞયાદ્ ; ગેહ
 ગાથાખ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઓશતવદ્ ગેહ, સ્પેન્તો-
 મદ ગેહ, વોહુ-ક્ષત્ર ગેહ, વહિશ્તોઘિશ્ત ગેહ, ગેહ
 ગાથાખ્યો, અદાશ્વશ યેરસાદ. અજ્ હમા
 ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
 દુજ્ઞાસ દુજ્ઞવરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્
 ગોશ્ત, ઑએમ્ કદ્, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્
 જૂન્ જૂદ એસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ મનશની
 ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની,
 ઓખે અવાજ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત્
 હોમ્. ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઘદીતે
 અગ્રહે મધન્યેઉશ્ ; હઘથ્યા વશ્તીમ્ હ્યત્ વસ્ના
 ક્ર્ષોતેમેમ્ ; સ્તઓમિ અષેમ્. અષેમ્ વો ૩.

ક્રવરાને મજ્જદયસ્તો જરથુશિવશ વીદએવો
અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોએ તે પદ) ક્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંદઉહતો,
અમેષનાંમ્ રપેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ રપેન્તાઓ
રતુક્ષત્રાઓ અપઓનિઓ, અહુનવઠ્યાઓ
ગાથયાઓ, ઉશ્તવઠ્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તા-
મઠ્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ,
વાહિશ્તોઠશ્તોઠશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્ ઉઘનાંમ્ અઘવિથૂરનાંમ્, પઓઠ્યો-
તકએષનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્, નખાનજદિશ્તનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્, દનઓથ્ર યસ્નાઠ્ય વહ્સાઠ્ય
દનઓથ્રાઠ્ય ક્રસસ્તયએચ. યથા અહ વઠ્યો
જઓતા ફા મે ઝતે, અથા રતુશ અપાત્યત
હચ ફા અપવ વીદ્વાઓ ઝઓત્.

અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંદઉહન્તેમ્
યજમઠદે; અમેષા રપેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઓંઘહો
યજમઠદે. ગાથાઓ રપેન્તાઓ રતુક્ષત્રાઓ

અપઓનીશ્ચ યજ્ઞમધદે ; અહુનવધતીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ; ઉશ્તવધતીમ્
 ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ;
 રપેન્તા-મધન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
 યજ્ઞમધદે ; વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્
 અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ; વહિશ્તોઘશ્તીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ; અપઓનાંમ્
 વંધઉહીશ્ચ સૂરાઓ રપેન્તાઓ કુવપયો યજ્ઞમધદે.
 અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્
 તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ.
 યથા અહૂ વધર્યો ૧.

(હા ૫૨)

નેમો વે ગાથાઓ અપઓનીશુ,

* * * * *

૧ વોહુ ક્ષત્રેમ્ વઢરીમ્ ખાગેમ્ અઘળી-અઘરિ-
શ્તેમ્,વીટીષેમ્નાઘશિ ઇજીચીત્ અપા અન્તરે-
ચરઘતી,પ્યઓથનાઘશિ મજ્દા વહિશ્તેમ્ તત્ ને
નૂચીત્ વરેપાને.

(ઉપલો દ્વરો બે વખત ભણવો.)

માજ્દયસ્તાન સરકાર. સમસ્ત અનબુમનમાં દેરવવી છે ભલી માજ્દયસ્તાન સરકારની પાદશાહી સત્તા સફળદાયક. બની હોય ભણુતરીઓના નેક અનુભવથી. હોય જે અપ પંથના સારાં માટે મોટી દાનાઘવાણી ઉત્તરબેર અપની કરી ફરમાનખરદારી બેહેશ્તનો તોળા મેળવનારી હમણાંપણાંના સંયોગમાં* એ ભક્તિભાવી સેવાઓના પાવમહેલ રચવા માટે થયલી આજ્ઞાના થયા મને ખબર ભણુકથી.

પદ : પડ્યા ખબર મને સેવા આજ્ઞાના.

*મેળાપ.

૨ તા-વે મજ્જદા પચ્ચોઉર્વીમ્ અહુરા અષાઠ
યેચા,

તઈજ્યાચા આર્મઈતે દોઈષા-મોઈ ઈશ્તોઈશ્
ક્ષત્રેમ્,

ક્ષમાકેમ્ વોહૂ મન'ધ્વા વહ્માઈ દાઈદી સવ'ધ્વો.

ભારી પ્યારી ચીજ. તલબ કંઈ છું તુંથી જે ભારી
પ્યારી ચીજ, ખુદાયા. તે મને બક્ષ. તું પણ અય મહોબતવંત
પવિત્ર સંસાર પર હોતી મવક્કલ સ્પેંદાર્મદ અમશાસ્પંદ બાનું.
તે બક્ષ્યાથી તમારી સત્તાનો અમલ અચલ વહો જાય. મેં
કરેલી બંદગીના નતીજમાં આપો એ અ-નિઠ* લાભો.

પદ: સત્ય મન જગ ધર્મ વચન જન પદ;
કર્મ તપ અનંત બન ગગન ઢગ ચદ.

*ઓછા નહીં થાય તેવા.

૩ આ-વે ગેઉષા હેમ્યન્તૂ યોઈ વે બ્યઓથનાઈશ્
સારેન્તે,

અહુરા અષા-હિજવાઓ ઉખધાઈશ્ વંધહેઉશ્
મનંધો,

યઓપાંમ્ તૂ પોઉર્યો મજ્દા ફ્રદક્તા અહી.

આવ્યા જોધ્યા. આવ્યા સાથો સાથ સૌ પેલા બધા
જોરાવર જોધ્યા. રક્ષાયલા અહુરમજ્દથી રક્ષાયલા અષ
પહિશતથી. સુ મનથી વિચારનારા. સત વચનથી બોલનારા.
સુ કર્મોથી વરતનારા. શુભ પ્રાથમિક રોશની એમને મળેલી છે
દ્વારાર અહુરમજ્દથી.

પદ : આવ્યા આકાશવાંચી સુપ્રકાશી અમશારપંદ રક્ષાશી.

૪ કુથા આરોધશ્ચ આદ્યસેરતુશ્ચ કુથા મેરેજદિકા
અક્ષતત્,
કુથા યસો યયેન્ અષેમ્ ક્ષેપેન્તા આર્મધતિશ્ચ,
કુથા મનો વહિશ્તેમ્ કુથા ધ્વા ક્ષથા મજ્જદા.

ઉસ્તવાર શાહ. કયાનીઅન વંશનો માજદયસ્તાન શાહ ખુદા તરફની કરજ અદા કરવાનાં કામમાં ઉસ્તવાર રહેવા સાંઝે માંગીને પોતે ઉઠાવેલાં મહાભારત કામોની બળવણી ખાતર ખરચી માંગી લેય તો તે રવા છે. તેથી તે કાઢતો કરજદાર કે મોહતાજ ઠરતો નથી. તેને મળશે મદદ અથવા સ્વામીની. બીસ્યાર બળનાની રેડનાર આર્મધતી બાનુની. શુધ્ધ વૃત્તિનાં નિમેળ મન બહમનની પાદશાહી સત્તાધારી શક્તિ ધરાવનાર શહેરેવરની અનબુમનના સોબતીઓની.

પદ : બલહારીનાં અમ અહુરાંના જીરે ચકચુરાના મજદ ;
ધ્યાન ધારાણા દીનદારાંના યારાંના મસ્ત.

પ વીરપા-તા પેરેસાંસુ યથા અપાત્ હચા ગાંમ
વીદત્,

વાસ્તર્યો બ્યઓથનાદશ્ એરેબ્વો હાંસુ હુપ્રતુશ્
નેમંઘડા,

યે દાથએદ્ઘયો એરેશ્-રતૂમ્ ક્ષયાંસુ
અપિવાઓ ચિસ્તા.

નાડેલું નૂર ધર્યું. માજદયસ્તી દીનનાં ક્ષેત્રમાં શ્રમ
ઉઠાવી કામ કરનાર પાદશાહ આ સવિસ્તર* લકીકતનો જાપતો
રાખી રાજ કરે તો અપ અને અશીવંધુલીને આધારે તે શક્તિવંત
થાય, ઉડી ગયલું ક્યાની નૂર પાણું મેળવી પોતાના ચહેરા પર
પ્રકાશતું કરવા. ન્યાયના નિયમે, સખાવતના નિયમે, તાબેદારીના
નિયમે સર ઝંઘાવી અરજ ગુજારતો જઈને. ત્યારે તે ચક્રવર્તી
શહેનશાહત સજિ ઉપર ધરાવો.

પદ : પાયું પાણું ગુમાયું નૂર.

૬ યે વહ્યો વંધહેઉશ દજદે યસ્ચા હોઈ વારાઈ
રાદત્,

અહુરો ક્ષત્રા મજ્દાઓ અત્ અહ્યાઈ અકાત્
અખ્યો,

યે હોઈ નોઈત્ વીદાઈતી અપેમે અંધહેઉશ
ઉર્વએસે.

બખીલની બદબખતી. ધર્મની લાગણીથી ખુદાનાં
નામ પર સખાવત કરવી વાગ્યેય છે. સારાં કરતાં પણ સરસ
રીતે આપનાર મોટાં દિલનો પાદશાહ અહુરમજ્દની સલતનતની
રીત પ્રમાણે ઘટિત રાજ્ય અમલ કરતો સાબેત થાય છે.
બખીલાઈ ભરેલો કંજુસ હાકમ મરણાંતે* આવ્યો છતાં તંગ દિલી
રાખી સવાખી સદુપયોગમાં નાણું ન ખરચે તે હેમકનો અવેજ
પાપીયાખી ધુરો.

પદ : સાબુત સાચો સખી રાખસ છે.

૭ દાઘદી-મોઘ યે ગાંમ્ તપો અપસ્યા ઉર્વા-
ઓસ્યા,

અમેરેતાતા હઉર્વાતા સ્પોનશ્તા મધન્યૂ મજ્ઞદા,
તેવીપી ઉતયૂધતી મનઘડા વોહૂ સેઘહે.

બક્ષ પેલાં બે. અપાર બક્ષેશથી નવાજી ન્યાલ કરનાર
મજ્ઞદા મહેરબાન. સ વિચારે વર્ણવેલી સારી બે બક્ષેશો
સરજમીન પર ઉતારવા માટે પાદશાહે સાધન-ભૂત થવું. સંપીલી
સુખ શાંતિ ને અન-મરણ્યું જીવતર. મોટા સાહેબ બક્ષ તું એ
બે. એમને સંયોગે જાહુકનાં ધરાનમાં સરજનય ધરાનમાં
પાણીઓનાં નહેરકામ અને બગીચાના ગુલચમન.

પદ: જીવતાં પાણી જશવંતા ને ખુબ ખીલેલા ચમન.

૮ અત્ જ તોય વધ્યા મજ્જા વીદુષે જ-ના
મુયાત્,

હત્ અકોયા દ્રેગ્વાયતે ઉશ્તા યે અપેમ્ દોદ્રે,
હ્વો જ માંથ્રા પ્યાતો યે વીદુષે અવધતી.

બોલી બોલું. તને અતલગ પિછાનનારા તરીકે બોલી
બોલું હું. તે અરજ સાંભળ સાહેબ. તારો અમસો પોતીકા
જેવો હોય તે તુરત કહી પડશે કે પાતકી* ગૂમરાહ બી-દીન સારું
ચાંટ્યો છે ફનાહીનો ખરાબો. ભલી દીનના માજ્જદયસ્નાન
બહેદીનને બદલો છે મનમાનતી સફળતાનો. માજ્જદયસ્નાન છે
અપોષ્ઠને ચાહનારો. મોખેદની માંથ્રવાણીનું ભણતર સાંભળતાં
સાંભળતાં તેનો પ્યારો જન ખુશાલીના બહેશ્તી બાગમાં બહુજ
ખીલે.

પદ : બોલી બોલ્યા જરથુશ્ત્ર પયગમ્બર.

૯ યાંમ્ કનૂતેમ્ રાનોઘળ્યા દાઓ થવા આથ્રા
સુખ્રા મજ્દા,

અયઁઘડા કુસ્તા અઘભી અહ્વાહૂ દક્તેમ્ દાવોઘ,
રાપયેંઘહે દ્રેગ્વન્તેમ્ સવયો અપવનેમ્.

જડતા* પીગલાણું. સામસામી હરીફાઈમાં હમેશ લાલ
મબુકનાં આતશી અનબુમનને ચંગી,† ચખરાક, તીવ્રતાજ‡ રહેશે.
કડકડતી ગરમીમાં પીગળાવેલા કાસાં ધાતુના પ્રવાહી પદાર્થને અંગ
પર ઓટી તે મોજેગ્નની ચમત્કારિક અસરથી માજ્દયસ્તી દીનની
અચૂક હિંચ નિશાન સાબેત થશે. ધુતારા, ખેંછમાન રીમન બુદ્ધીન
તેથી જન્મી થયા. મારા હમડલામી પાંચત્ર જોધ્યા એ રીતે
વિજયી બનશે.

પદ : લાલ ઝાલ વિઝરાળી આતશની.

૧૦ અત્થે મા-ના મરેક્ષઠતે અન્યાથા અહ્યાત્
મજ્જદા,

હ્વો દામોઠશ્ચ દ્રૂળે હુનુશ્ તા દુજ્જદાઓ યોઠ
હેન્તી,

મઠળ્યો જ્જળયા અપેમ્ વઠ્ઠુયા અપી ગત્ તે.

અજવાળું, અંધારું. અંધારી પેદાશનો રીમન અંધાર્યો સીધી વાત છોડીને આડી રીતથી વાતકી, પાતકી,* મને મારેલો કરવા માંગે છે. તેની સામા અપનાં તેજને બોલાવી હું છોડીશ. અય તેજ. આવળે તમે મારી હિમાયતમાં. છે તમને એ વિષેથી અહુરમજ્દની આણુ,† હાક,‡ ધાકને હુકમ. દીનની ખુબસુરત કેરદારથી આવી પહોંચળે અષ. ફનાહ કરવા અંધાર્યા દેવને અને તેણે આણેલી આફતને.

૫૬ : અંધાર્યો કંઈ રફે દફે.

૧૧ કે ઉર્વથો સ્થિતમાર્ધ જરથુશ્ત્રાર્ધ ના મજ્દા,
 કે વા અપા આક્રશ્તા કા રપેન્તા આર્મધતિશ્,
 કે વા વંદહેઉશ્ મનંદહેા અચિસ્તા મગાર્ધ
 એરેબો.

ખાતર ખુદાને. તારી બાબુના પાદશાહ ગુસ્તાસપ શિવાય
 નથી પહેલવાન એવો બીજો કે ખાતર ખુદાને જરથુશ્ત્રનો અડગ*
 મિત્ર બનીને કામ આવે. અપ પંથ માટે એના શિવાય પુરી
 વાકેફગારી મેળવવાની તરફી સુધાંત આજ પર્યંત† કોઇએ લીધી
 છે કે? એના શિવાય કોણુ પરવિશાળ વિસ્તારનો પ્રેમ ઉભરાવનાર
 સંસારની મહાબાનુ આર્મધતી પસંદ થઇ છે. સાફ મનથી ને
 જલ્લા ખવાસથી કોણુ મહા મોટા મગવન મોખેદ માટે દરકારો
 કાધી છે.

પદ: સંભારો મગ મોખેદની દરકારો.

૧૨ નોઈત્ તા-ઈમ્ ક્ષનાઉશ્ વએપ્યો કેવીનો
પેરેતો જેમો,

જરથુશ્ત્રેમ્ રિપતામેમ્ હ્યત્ અહ્મી ઉરશ્ચોસ્ત્
અશ્તો,

હ્યત્ હોઈ ઈમ્ ચરતસ્ચા અઓદેરેશ્ચા
એઈપેનૂ વાળ.

ધગડણ્યો ઢગલો. ઉંધા ધગડાણ્યાં લક્ષણુ દૂર દૂર સ્પીતમાન
જરથુશ્ત્રની દિલગ્નનીમાંથી દૂર દૂર. દૂર છે દૂર તેનાથી અંધો
કવ્યો. એ દુષ્ટોને ત્યાં પડ્યા છે ધુજતા ધસી પડતા દુર્ગંધી હડક્યા
ઉકરડાના ઢગલા. બદખોઈની મલીચીમાં કાઢી સડી ગયા છે એ
એઉ. એ રીમન દેવડાઓ તેમના અન-આર્ય સંગાતીઓ સાથે
ધિક્કારથી ધસી પડી થયા ગૂમ.

૫૬ : થયા ગૂમ જરતોશ્તી ધરાણાંમાંથી.

૧૩ તા દ્રેગ્વતો મરેદદતી દઓના એરેજ્ઞઉશ્
હધીમ્,

યેહ્યા ઉવાં પ્રઓદદતી ચિન્વતો પેરેતાઓ
આકાઓ,

ખાઈશ્ બ્યઓથનાઈશ્ હિજ્વસ્ત્યા અપહ્યા
નાંસ્વાઓ પથો.

આત્મિક કચડઘાણુ. પોતાની ગંધીલી રીમનીથી ખરી દીનના પાવત્ર પુરુષોને અડકી ખરડી બિચારા નેક પાકોની આત્મિક જીંદગી તેઓ ચુરી કચડી નાખવા ચાહે છે. વિખુટું પાડનાર અને ખરાં ખોટાંને તોલનાર કાંટાવાલા ચિનવદ પૂલને પાવડે તેમના ધુજતા પાપાત્માઓ ઉઠલાઈ પડી ગારમાં ગરક જશે. એ રાત વ દરસ્ત પૂલ પરથી એમના સતાવેલા એકીનદાર માજ્દયસ્નાન આત્મા પોતાની ગુલચહેર બેનમુન કરદારની રાહખરીથી ગાથા ગાતા ગાતા ઉંચાં જીતે સાચાં અંતકરણની આસ્થાથી પુગી જશે.

૫૬: ખુદાની કુદરત ખુદાઈ જાણે.

૧૪ નોઈત્ ઉર્વાથા દાતોઈજ્યસ્થા કરપનો
વાસ્ત્વાત્ અરેમ્,

ગવોઈ આરોઈશ્ આસેન્દા ખાઈશ્ વ્યઓથના-
ઈશ્થા સે'ગ્હાઈશ્થા,

યે-ઈશ્ સે'ગ્હો અપેમેમ્ દ્રૂજે દેમાને આદાત્.

જુઠણીને હામી. એકદર કરપણુ જવલેજ દીનદારના દોસ્તદાર થઈ કામ આવે. મહેનતને રંજીથી ઉછારેલા ખેડાયતી કે ખાગાયતી પાક લુંટી જઈ જીંદગીનું સાર્થક સમજવામાં તેઓ કામ આવે. ખેતીમાનેને વ્યર્થ વ્યથા* પહોંચાડવામાં એ નકામાઓ કામ આવે. ફક્કડ માંથ્રવાણી ગાતા ભણતરીઓની પક્કી ફોજ ધસી આવીને એ લુટારાઓની જુઠણી દરજણીને ઉંડાણુ ભીતરની રૌરવી† રંધણુમાં ગુંગળાવી મારવામાં કામ આવે.

પદ : ગણત્રીમાં ઘણી ભણતરી ફોજ.

૧૫ હ્યત મીજદેમ્ જરથુશ્ત્રો મગવળ્યો ચોઠશ્ત
પરા,

ગરો દેમાને અહુરૌ મજ્દાઓ જસત
પોઉર્યો,

તા વે વોહુ મનઁહા અપાઠ્યા સવાઈશ્
ચિવીષી.

મોખેદનો હક. મગવન મોખેદ માટે પ્રથમથીજ જરથુશ્ત્રે જુદું કઠાવ્યું ઉત્તમ ધર્નામ. રાગે ગાયલા તેમના સુ સ્વરી સ્વચ્છ સુગંધી સરોદ આતશની વીજચુંબક આકર્ષણે ઉંચા ચઢતા ગજલસ્તાની ગરોદેમાની બહેશ્તમાં તેમના આત્માઓને ચિનવદ પૂલ પસાર કરાવીને લઇ જાય છે. ખુદાની દરબારમાં રહેવા એ સેવકોને જાચુકનો હક મળ્યો છે. એ હક બહુમનની સુ મનશની સાથે અર્દાબહેશ્તના આતશી જોશે બક્ષાળ્યો છે.

પદ : બહેશ્ત સ્વચ્છ સુગંધી સરોદવાળાં.

૧૬ તાંમ્ કવા વીશ્તાસ્પો મગહ્યા ક્ષત્રા નાંસત્ ,
 વંધ્હેઉશ્ પદેબીશ્ મનંધ્હો યાંમ્ ચિસ્તીમ્
 અપા મન્તા,
 સ્પેન્તો મજ્દાઓ અહુરો અથા-ને સજ્દાઈ
 ઉશ્તા.

ચીસ્ત્યોત્પન્ન. કયોં ચક્રવર્તીને દીની પાદશાહતમાં
 પટાભિષેક. કયાનીયન પાદશાહ વિશ્તાસ્પને. દીન ફરેસ્તાણુની
 ચીસ્તી રૂપકની દાનાઈને યોગે. બહમનનાં સારાં મનથી રચાયલા
 ગાથાના છંદ ગાયન કલામની કુમકના કાયદાએ. ચીસ્તી છે
 વિશાળ પુષ્કળતાની બક્ષેશની કરનારી. તેની ચિત્તાકર્ષક*
 મનોહર મૂર્તિનો ઘાટ અપ સત્યમાં સ્વરસ્વત કલ્પના આમેજ કરીને
 ઇનસાનોમાં હીત કારણે ધગ્યો અદુરમજ્દે.

પદ: પટાભિષેક થયો કએ વિશ્તાસ્પ.

૧૭ બેરેખધાંમ્ મોઈ રેરખઓશ્ત્રો હ્વો-ગ્વો
દએદોઈશ્ત કેહ્યેમ્,

દએનયાઈ વંધુયાઈ યાંમ્ હોઈ ઈધ્યાંમ્ દાતૂ,

ક્ષયાંસ્ મજ્જદાઓ અહુરો અષહ્યા આજ્ઞદાઈ
ગેરેજ્ઞદ્મ્,

સોવાસણ સુંદરી. સોલામણી સુંદર સોવાસણ એ મુખારક પ્રસંગે મને નજરે પાડી ક્રષોશ્ત્રે હૈયાંના હેતથી. દીનના વધારા અર્થે છે એ પ્યારી પુતળી પસંદગી પાત્ર. લલી અષોષની ઓલાદ વૃદ્ધિ કરવા ખાતર એ મારી થાય.

પદ: દીડી મેં એક સોવાસણ સુંદર.

૧૮ તાંમ્ ચિસ્તીમ્ દે-જામાર્યો હ્વો-ગ્વો
ઇસ્તોઇશ્ ખરેનાઓ,

અપા વેરેન્તે તત્ ક્ષત્રેમ્ મનઁદ્દો વઁધિહીશ્
વીદો,

તત્ મોઇ દાઇદી અહુરા હ્યત્ મજ્દા રપેન્
તવા.

સત્તા શાલુપત યોગ. પુર દાનાઇ બરેલી મારી દીનદાર
ખારી દીકરી પોહિચ્ચીસ્તીને જ્ઞેતાંનેજ સાહેબે દોલત જામાર્ય
હ્વોગ્વા વડા વજીરે ચોકખાં મનથી પસંદ કીધી. એથી બહુમનનાં
શાલુપતનો મેળાપ શેહેરેવરની સલતનત સંયોગે થયો. શાદીનો
વધાવો બક્ષે દાદાર અહુરમજ્દ અપોઈના ખાસ ખજાનાના
ભંડારમાંથી એ જોડાં ઉપર.

૫૬ : દીન દાનાઇની દીકરી દીઠતે દીવો દીપાયો.

૧૯ હ્વો તત્ ના મઘઘોઘ-માઝોંઘડા સ્પિતમા
અહ્માઘ દજ્જદે,

દઝેનયા વઝેદેમ્નો યે અહૂમ્ ઇપસાંસુ
અઘખી,

મજ્જદાઝોદાતા મઝોત્ ગયેહ્યા પ્યઝોથનાઘશ્
વહ્યો.

સુખી સંસાર. સ્પિતમ વંશના સેતારા મેધ્યોમાહ.
વધાઘ આપું છું તને કે બન્ને બાળતમાં અંતર ચક્ષુના* જ્ઞાને
નિગાહમાં ઉતરેલી સુંદર કન્યાઓ ખાવિદો ઉપાડી લાવ્યા.
તેઓની અરસપરસની ખેલોદ્યતી સગાઈ પાક દીનનાં ફરમાન
પ્રમાણે થાઓ. સારી સમજણથી સંસાર તેમનો ચાલો. તેમની
લલી લલાઈનું સુખ જોવામાં આવે.

૫૬ : લાડી† ઉપાડી સંબંધીની સંમતિ‡ આણી.

૨૦ તત્ વે-ને હજ્ઞોપાઓંધો વીરૂપાઓંધો
દધધાધ સવો,

અષેમ્ વોહૂ મન ઘડા ઉખધા યાઈશ્
આમંઈતિશ્,

યજ્ઞેન્નાઓંધો નેમંધા મજ્ઞદાઓ રક્ષેમ્
ચગેદો.

વિવાહોચ્છવ.* સુંદરીનાં આપો દાન વહેવાઈજનાં
ઘરેણાંમાંથી. અરસપરસની જો રાજ ખુશી છે તો પછી ગાઓ
જોડાંની રામશનીમાં લક્ષ્મીનાં આતશનાં ગીત. તૈયાર થાઓ વરને
કન્યાદાન દેવા. શુભ અવસરની ખુશાલીમાં કોરે મુકો ભલતી વાતો.
ખુદાઈ દીનના પસારા† સારં ફતેહ મેળવવા મયો‡ ઉલટે, ઉમંગે,
ઉછંગે.§

પદ: ગાઓ લક્ષ્મીના સુવર્ણ ગીતો.

*લક્ષ્મીનો મેળાવડો.

†ફેલાવા.
‡જોળે લઈ.

‡તૈયાર થાઓ

૨૧ આર્મતોઈશ્ ના રપેન્તો હ્વો ચિસ્તી
 ઉખધાઈશ્ પ્યઓથના,
 દઓના અપેમ્ રપેન્વત્ વોહુ ક્ષત્રેમ્ મનંધહા,
 મજ્દાઓ દદાત્ અહુરો તેમ્ વંધઉહીમ્
 યાસા અપીમ્.

સમજી વહુ. ખાવિદનું સ્વામિત્વ* સ્વીકારનારી બાનુઓને
 કહ્યેલ રાખીને અગીકારી† એઉ માજદયસ્તાન ખાવિદોએ. તેઓ
 છે આર્મધતિની કૃપાથી પ્રેમ પૂર્ણા અંતર-શ્રધ્ધા પૂર્વક યૌવના‡
 સત્તારો. તેમના પર લલકારેલા આશીર્વાદ તમે ઉતારો. અપની
 બક્ષેશોના રેલા રેડો. ઘર સંસારી સુખી જીંદગી મેળવીને
 દુનિયામાં દીનનું જીવપત હથવધર્યનું શહેરેવરી રાજ સ્થાપો.
 તેથી બહમનની રૂડી અક્કલના પસારા જગેજગ થાય. અહુર-
 મજ્દ સાહેબ પ્રત્યે કલ્યાણશિખનાં ઇચ્છણાં તમે ભણો.

પદ : સકળ§ કલ્યાણ રૂપ રેલા રેડો.

૨૨ ચેહ્યા મોઈ અપાત્ હયા વહિશ્તેમ્ ચેસ્ને
પઈતી,

વચ્ચેદા મજ્જાઓ અહુરો યોઈ આઓંધુરેચા
હેન્તિચા,

તાં યજ્ઞઈ ખાઈશ્ નામેનીશ્ પઈરિચા જસાઈ
વન્તા.

યજ્ઞ સમાપ્તિ. અષને પવિત્ર કાયદે આરંભેલા યજ્ઞ આંકની પૂર્ણાહુતિ*ની સમાપ્તિ થઈ એવી રવેશે. સધળો મામલો હતો ખબર ખુદા સાહેબને પહેલેથીજ. હતો હૈયાત પ્રાચીન કાલે બનેલી ક્ષવષીઓના અંશમાં. થયો ખબર દમણાંપણાંમાં હૈયાતી ધરાવનારાંઓને. કરો ઇજાણું એ સકેનાં નામ હેતાં હેતાં. આતશ પાત્રની ફરતી ચક્કર ઘેર ફરતે ફરતે.

પદ: મદા યજ્ઞાંક સમાપ્ત કર્યો.

વોહૂ ક્ષત્રેમ્ વઘરીમ્ ખાગેમ્ અઘળી-અઘરિ-
સ્તેમ્,

વીદીષેન્નાઘશ્ મજ્ઞાચીત્ અપા અન્તરે-
ચરઘતી,

પ્યઓથનાઘશ્ મજ્ઞદા વહિસ્તેમ તત્ ને નૂચીત્
વરેપાને.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભાણવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ હાઘતીમ્
યજ્ઞમઘદે. વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપ-
ઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે. વોહુ-
ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ હન્દાતા યજ્ઞમઘદે.
યે'ઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઘતી વ'ઘહે
મજ્ઞદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ હયા
યાઓંઘહાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમઘદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ષોદાએ,
 અવજ્નીએ મર્દુમ્, મર્દુમ્ સર્દગાંન્ હમા
 સર્દગાંન્ હમ્બાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્
 માંજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્;
 અએદૂન્ બાદ્. (મગટ પઢે) યથા અહૂ વઘર્યો ર.

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અઓજસ્ય જ્વરેય
 આક્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો
 ખરેન'દહતો, અમેપનાંમ્ સ્પેન્તાનાંમ્, ગાથાઝ્યો
 સ્પેન્તાઝ્યો રતુક્ષત્રાઝ્યો અપઓનિઝ્યો, અહુન-
 વઘત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઘત્યાઓ ગાથયાઓ,
 સ્પેન્તા-મઘન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ
 ગાથયાઓ, વહિશ્તોઘ્શ્તોઘ્શ્ ગાથયાઓ,
 અપઓનામ્ ક્વપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઘ્વિથૂરનાંમ્,
 પઓઘર્યો-ત્કએપનાંમ્ ક્વપિનાંમ્, નબાનજ્-
 દિશ્તનાંમ્ ક્વપિનાંમ્. અષેમ્ વોહુ ૧. અહ્માઘ
 રએશ્ય; હજ્ઘરેમ્; જસ મે અવ'ધે મજ્દ;
 કેરકેહ મોજ્દ.

વહિશ્તોઘ્શિત ગાથા
(હા ૫૩)

વહિશ્તોઘશ્ત ગાથા

ફનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૧.

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્દ ઓદાએ
 અવજૂની, ગોરજે ઓરેહ અવજ્યાદ્ ; ગેહ
 ગાથાઓ અહુનવદ્ ગેહ, ઓશતવદ્ ગેહ, રપેન્તો-
 મદ્ ગેહ, વોહૂ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તોઘશ્ત ગેહ, ગેહ
 ગાથાઓ, અદાશ્વશ ઘેરસાદ. અજ્ હમા
 ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
 દુજૂપ્સ દુજવરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્
 ગોશ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્
 બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની
 ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની,
 ઓએ અવાજ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત
 હોમ્. ફનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઘદીતે
 અગ્રહે મધન્યેઉશ્ ; હધથ્યા વર્શ્તામ્ હ્યત્ વસ્ના
 ફ્રેપોતેમેમ્ ; સ્તઓમિ અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ ૩.

ક્રવરાને મજ્જયસ્નો જ્જથુશ્ચિન્નશ્ વીદ્યેવો
અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોએ તે પઢે) ક્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો,
અમેષનાંમ્ સપેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ સપેન્તાઓ
રતુક્ષત્રાઓ અષઓનિઓ, અહુનવર્ધત્યાઓ
ગાથયાઓ, ઉશ્તવર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ, સપેન્તા-
મધન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ,
વહિશ્તોઘશ્તોઘશ્ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અધવિથૂરનાંમ્, પઓઘર્યો-
ત્કએષનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્, નબાનજ્જિશ્તનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્, ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઘચ વહ્માઘચ
ક્ષનઓથ્રાઘચ ક્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઘર્યો
જઓતા ક્રા મે સૂતે, અથા રતુશ અપાત્ચિત
હચ ક્રા અપવ વીદ્રાઓ સઓત.

અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંધઉહન્તેમ્
યજ્મઘદે; અમેષા સપેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઓંધહો
યજ્મઘદે. ગાથાઓ સપેન્તાઓ રતુક્ષત્રાઓ

અપઓનીશ્ યજ્ઞમઘદે; અહુનવઘતીમ્ ગાથામ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે; ઉશ્તવઘતીમ્
 ગાથામ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે;
 રપેન્તા-મઘન્યૂમ્ ગાથામ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
 યજ્ઞમઘદે; વોહુ-ક્ષત્રામ્ ગાથામ્ અપઓનીમ્
 અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે; વહિશ્તોઘશ્તીમ્ ગાથામ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે; અપઓનામ્
 વંઘઉહીશ્ સૂરાઓ રપેન્તાઓ કૃવષયો યજ્ઞમઘદે.
 અહુનેમ્ વઘરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વઘરીમ્
 તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વઘરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ.
 યથા અહૃ વઘર્યો ૧.

(હા ૫૩)

નેમો વે ગાથાઓ અપઓનીશ્,

* * * * *

૧ વહિશ્તા ઇશ્તશ્ સ્વાવી જરથુશ્ત્રદે,
 રિપતામહ્યા યેજુ હોઈ દાત્ આયમા,
 અપાત્ હયા અહુરો મજ્દાઓ યવોઈ વીરપાઈ
 આ હ્વઘેવીમ,
 યઓચા હોઈ દબેન્ સરકેન્યા દએનયાઓ
 વઘડુયાઓ ઉખધા બ્યઓથનાચા.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભાલુવો.)

મુરાદ પાર પડી. મોટાં રિપતમ ખાતદાનના જરથુશ્ત્રની મનની ધારી જેઉ મુરાદ ઉત્તમ પ્રકારે પાર પડી. ધારી તેમની મકસદની મંજૂલે તે પહોંચ્યા. અપની અશોષ્ઠનાં ઉચે ચઢતાં ગાંત બજે તેણે પાતાની સંસારીક શુધ્ધતા મેળવી. અહુરમજ્દ સાથે બંધેદાનની દીનદાર પરણેલી છાંદગી મેળવી. તેમને આડે માર્ગે દોરવવા ને ફેસલાવવા કોશીશ તો ઘણીએ થઈ. પણ દીનના અવસ્તા કલામની તેમની અરકતથી નાપાક લોક તેમાં ફાળ્યા નહોં.

૫૬: ધારી મુરાદો પાર પડી.

૨ અત્યા હોઈ સ્યન્તૂ મન'ઘડા ઉખધાઈશ્
 બ્યઓથનાઈશ્યા,
 કનૂમ્ મજ્ઞદાઓ વહ્નાઈઆ ક્રઓરેત્ યસ્નાંસ્યા,
 કવચ્યા વીશ્તારપો જરથુશ્ત્રશ્ સિપતામો
 શ્રેરપઓશ્ત્રસ્યા,
 દાઓંઘહો એરેજ્ઞશ્ પથો યાંમ્ દઓનાંમ્ અહુરો
 સઓબ્યન્તો દદાત્.

ક્ષમા માગણ. શાદીની ભલાઈ ભરેલે પ્રસંગે ઘટે છે
 માજ્ઞદ્યસ્તાનોને કે શુધ્ધ વમાસણ, વચન ને વર્તણુથી ક્ષમા ચાહી
 આરાધે સંતોષે* ખુદાને. હોમે યજ્ઞશ્નેના યજ્ઞ પાત્ર સારાં
 સુગંધી દ્રવ્યો. આ શાદીની મિજલસમાં પોતાની અંગત
 લાજરીથી સાક્ષી રહ્યા શાહ વિશ્તારપ, પયગમ્બર જરથુશ્ત્ર, અને
 વજર ક્રપોશ્ત્ર, જામાસ્પ. તેમ કરીને એ રોશન તાજદારોએ
 ધરાનમાં ચાલુ કર્યો ખેલ્યોદથની શાદીનો રેવાજ. દીકરી આપવી
 અને દીકરી લેવી એવો. ભલી માજ્ઞદ્યસ્તી દીનના કાયદા માટે
 એ કાયદો ખુદાઇ હુકમથી ફાયશ થયો. સોશ્યંતના જમાના પર્યંત.
 પદ : આપી લીધીનો થયો કાયદો.

૩ તેમ્બા-તૂ પોઉરૂચિસ્તા હએચત્-અસ્પાના,
 સ્પિતામી ચેજીવી દુગેદ્રાંમ્ જરથુશ્ત્રહે,
 વંધેઉશ્ પઠત્યાસ્તેમ્ મનંધેઠા અપહ્યા મજ્દા-
 ઓરચ્યા તઠગ્યેઠા દાત્ સરેમ્,
 અથા હેમ્ ફેરખ્વા થ્વા ખ્રથ્વા સ્પેનિશ્તા
 આર્મતોઽશ્ હુદાન્વરેખ્વા.

કુમારિકાનો હક. અય પુર દાનાધવાળી હએચતસ્પ
 સ્પિતમ ખાનદાનની જરથુશ્ત્રની દીકરીઓમાંની નવજવાન કુંવારી
 કન્યા. કબુલી છે મેં તને ધણીને હસ્તક. તે નર એવો છે કે
 મજ્દાની દીનને અપના આતશ પંથને મજ્જુત ટેકા આપવાવાળો
 માજ્દયસ્તાન. તેની છત્ર છાંયે મુકી દેયાંની માલેકલુ અને
 ખાનુઓની સરદાર આર્મેહતી મોંઠે તું અંતકરણથી સલાહ લે.
 તારી રૂઢી નજરમાં જે ધરાદો ઉતરે તે કર.

પદ : પ્યારી કન્યા કુંવારી નવજવાન પોઉરૂચીસ્તી.

૪ તેમ જુવે સ્પેરેદાની વરાની યા શ્રેષ્ઠોઈ વીદાત્,
 પઠથ્યએચા વાસ્તવએઠઝ્યો અત્યા ખએત-
 એવે,
 અષાઉની અપવઝ્યો મન'દહો વ'દહેઉશ ખેન્વત્
 હ'દહુશ મેમ્ બેએદુશ,
 મજ્જાઓ દદાત્ અહુરો દએનયાઈ વ'દહુયાઈ
 યવોઈ વીરપાઈ આ.

પસંદે કદેમ. કયાં મેં એવણને પસંદ, બોલી પોઉચીસ્તી.
 પવિત્રતાના કામમાં કંઈ ઉલટી સરસાઈ હું એવણસે. મને
 એવણે મેળવી મારા મુરખી આપની પાસેથી. મારા ખાવિંદ,
 તેના ખેશ, તેના માણસ અને તેના ધર્મગુરૂ મોબેદ તરફ હું માયા
 મહેરબાનીથી ચાલીશ. જેથી સૌના મોઢામાંથી વયો વયો ને
 વાહવાહ ને આફરીનના ઉદગાર નિકળે. તેમની ભલી દુઆથી
 ઉતરશે મારા ચહેરા પર ક્યાનીઅન ખોરેહની નૂરી રોશની.
 ખુદાના હુકમે એ બધું થતું જાય લોકહિતને કારણે.

પદ : પસંદે કયાં ખાવિંદને જરૂર જરૂર.

૫ સાખેની વજ્યમ્નાજ્યો કઠનિજ્યો મ્મોમી,
 ક્ષમઠજ્યાયા વદેમ્નો મેન્યા-ઈ માંજ્દજ્દમ્,
 વચ્ચેદોદ્દમ્ દચ્ચેનાખીશ્ અજ્યસ્તા અહ્મ્ યે
 વંધેઉશ્ મનંધો,
 અપા વે અન્યો અઠનીમ્ વીવેન્ગહત્ તત્ જ
 હોઈ હુપેનેમ્ અંધત્.

દરતુરોનો બોધ. બોલે છે પરણાવનાર મગા મોખેદ.
 શાદીના ગાંઠથી જોડાતી અય સુધડ કન્યાઓ. સમજો ઉપદેશ
 હીક પડેમ. અક્કલથી પારખો કે તમારાં મન તમને કાણુ સજ્જન
 તરફ દોરવે છે. એવી શાધખોળ કરીને મળવો સંસારી
 લાલવાનું સુખ. અપના આતશી અંશનો તમારામાં જોશ
 જોશાશે એકમેકને દેડાંના ઘાડાં હેતથી તમે ચાલશે. ધરખાર
 માંડી સંસારમાં સુખી નિવડશે.

૫૬: સુધડ સાહેલી શિખ* સારી મારી કહી માનોજી.

૬ ઈથા-ઈ હઈથિયા નરો અથા જેનયો,
 દ્રૂને હથા રાયેમો યેમે રૂપથા ક્રાઈદીમ્,
 દ્રૂને આયેસે હોઈશ્ પિથા તન્વો પરા વયૂ-
 ખેરેદુબ્યો દુશ્-ખરેથેમ્ નાંસત્ ખાથ્રેમ્,
 દ્રેગ્વોદેબ્યો દેજીત્-અરેતએઈબ્યો અનાઈશ્
 આ મનહીમ્ અહૂમ્ મેરેન્ગેદુયે.

પતિતાની* જાળ. ધલતથી ભરેલી પતિતા પાપીજ્ઞા†
 જુઠણી દરજણી શિકારો મારવા હજી જગતમાં ભમતી ફરે છે.
 ચેતો, શું નર કે નાર, એનાં છળ કપટથી મોઢામાં લોખંડી કરડી
 કડક લગામનો કાંટો પોષને રથમાં જેતરેલા ઘોડાને સારથી મરજી
 માફક હાંકી જાય તેમ તેમને પલકીવારમાં તેણી ઉંડા ખોલમાં તાણી
 જશે. ખાસિયતે છે તે લક્ષ્મી લ્યાનતી. તડાતડ દુટો, દુકડા
 થાઓ, તેણીએ મિછાવેલી મક્કર જાળના. પગોની વચ્ચે ઉંડાણમાં
 છુપું રહેલું વિષ‡ પરણેલી જીંદગીથી બદલાઈ જાય છે અમૃત
 કુપ્પામાં.§ વયો વયોની ખુશાલી વ્યાપે છે. નષ્ટ॥ થાય છે એ
 નાપાકની કુકર્મોમાં લંપટાવનારી ફોસલવણી.

પદ: કડક કાંટાની કરડી લગામે હાંકાલે.

*પાપી

†અધર્મી.

‡જેર.

§મોટી બાટલી.

૭ અત્યા વે મીજદેમ્ અંધત્ અહ્યા મગહ્યા,
 યવત્ આજુશ્ જરજદિશ્તો જૂનોઈ હપયાઓ,
 પરયા અઓચાંમ્ અઓરાચા યથા મઠન્યુશ્
 દ્રેગ્વતો અનાંસત્ પરા,
 ઇવીજયથા મગેમ્ તેમ્ અત્ વે વયોઈ
 અંધહતી અપેમેમ્ વચો.

પવિત્ર પ્રયત્ન. મોટા મોળેદના આશિષ પામેલાં જોડાંના
 પવિત્ર પ્રયત્નનું ફળ ઓલાદની પેદાયશનાં તેજમાં ઉતરે છે.
 થાપામાં રૂંધાયલા હૃદય જોશની ઉંડાણે છુપેલાં જેહરી અંશનો
 પરાજય થાય છે. ખેત્યોદયના સંબંધે માજદયસ્તાન મોળેદ અચ્ચો
 જન્મ પામે છે, ત્યારે તમારે મોટે વાહ વાહ નિકળે છે.

પદ : રૂંધાયો હૃદય જોશ થાપે તાપે ઉંડાણે.

૮ અનાદિશ્ચ આ દુઃખવરેખાંધહો દરખ્યા હેન્તૂ,
 જખ્યાયા વીરપાઓંધહો પ્રઓસેન્તાંમ ઉપા,
 હુક્ષત્રાદિશ્ચ જેનેરાંમ પ્રૂનેરાંમ્યા રામાંમ્યા
 આદિશ્ચ દદાતૂ ખ્યેઘતિજ્યો વીજિજ્યો,
 ઈરતૂ ઈશ્ચ દ્વરૂષો હ્વો દેરેજા મેરેથ્યાઉશ્ચ
 મજિશ્તો મોપુયા અસ્તૂ.

ખતા ખાધી. પરણ્યાનનાં બેડાં સંધાંતાં દેખીને લંપટી
 ગદકારો તેમની ઉંધી નેમમાં જખરી ખતા ખાઇ મૂર્છાગત* થયા.
 છેને હો તાણુતા તેઓ ખુમ. આત્મ હત્યારા† ખૂનીઓનો એ કાયદો
 અમલમાં આવ્યાથી નાશ થયો. ગૃહસ્થાશ્રમમાં સુલેહ શાંતિ
 પંદરાઇ. હુચ્યા કારગાઓ ઉપર દીનદાર શાહ ત્રાસદાયક ધસારો
 લઇ ગયા. તેમને બેડી ફોકી ઝકડયા. તુરત ફળ્યાં ઝું ઝુંહ
 બોલાયાં એ સર્વે સુ વાણા.

પદ : પરણી કરી ગૃહસ્થાશ્રમ માંડયો.

૯ દુઃખવરેનાઈશિ વએષો રાસ્તી તોઈ નરેપીશ
રજીશ,

અએપસા દેજીત્-અરેતા પેષો-તન્વો,

ફ અપવા અહુરો યે ઈશિ જ્યાતેઉશિ હેમથ્યાત્
વસે-ઇતોઈશ્યા,

તત્ મજ્દા તવા ક્ષત્રેમ્ યા એરેજેજ્યોઈ દાહી
દ્રિગઓવે વહ્યો.

(ઉપલો ફકરો ત્રણ વખત ભજવો.)

ફટકાવી કાઢયા. પાપી પાંખડી પુતળાં પૂજકાએ પમાડ્યો હતો ત્રાસ ઘણું લગી ખોદાના ગેરા, ધીરા, વીરા, દીનદારોને. મથ્યા તેમને ધરાન તખ્તવીને હાંકી કાઢયા પણ. જને માજ્દયસ્તાનો રહ્યા નિડરપણે ઉસ્તવાર પોતાની દોની અંત ફેણ ફરજે જ ગીપણે બગ્નવવા. બી-દીન મૂર્તિ પૂજકાનો ભુકો કરી નસાડ્યા. ફાંટાદારોને પાખંડા પાંથરતાં ખુદાના માજ્દયસ્તાન શિવાય. કાણે તેમને અટકાવ્યા ને ફટકાવી કાઢયા. ખુદાનાં નામની છે થઇ પાદશાહી. તેનીજ છે ધરાન જમીન. તેજ છે પવિત્ર નિયમે ચાલનારા માજ્દયસ્તાનોનો વાલી. સાચી જીંદગી ગુનરનાર માજ્દયસ્તાન તેનીજ બરકકતે પામે છે ઉત્તમમાં ઉત્તમ બહુતરી.

પદ : ધન જરતોરતી, નસાડ્યો જડવાદ તમે દેશપાર.

વહિશ્તા ઇશિતશ્ સાવી જરથુશ્ત્રહે,
 રિપતામહ્યા યેજુ હોઈ દાત્ આયસા,
 અષાત્ હયા અહુરો મજ્દાઓ યવોઈ વીરપાઈ
 આ હુવંધેવીમ,
 યએચા હોઈ દએન્ સશકેન્યા દએનયાઓ
 વંધુયાઓ ઉખધા પ્યઓથનાચા.

(ઉપલો ફરો એ વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહુ ૩. વહિશ્તોઈશ્તીમ્ હાઈતીમ્
 યજ્મઘદે. વહિશ્તોઈશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અપ-
 ઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્મઘદે. વહિશ્તો-
 ઈશ્તોઈશ્ ગાથયાઓ હન્દાતા યજ્મઘદે.
 યેંધહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઈતી વંધેહા
 મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા
 યાઓંધહાંમ્ તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજ્મઘદે.

(ખાજમાં પઢે) અહુરમજ્દા યોદાએ,
 અવજ્ઞાનીએ મર્દુમ્, મર્દુમ્ સર્દગાંન હમા
 સર્દગાંન હમખાયસ્તે વેહાંન, એએમ્ બેહેદીન્
 માંજ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્;
 અએદુન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૃ વઘર્યો ર.

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અયોજસ્ય જવરેચ
 આક્રીનામિ. અહુરહે મજ્દાએ રએવતો
 ખરેનંધઉહતો. અમેષનાંમ્ સ્પેન્તાનાંમ્, ગાથાઋયો
 સ્પેન્તાઋયો રતુક્ષત્રાઋયો અપઓનિઋયો, અહુન-
 વઘત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉક્તવઘત્યાઓ ગાથયાઓ,
 સ્પેન્તા-મઘન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ
 ગાથયાઓ, વાહિશ્તોઽશ્તોઽશ્ ગાથયાઓ,
 અપઓનામ્ ક્વપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઘવિથૂરનાંમ્,
 પઓઘર્યો-ત્કઓષનાંમ્ ક્વપિનાંમ્, નખાનજ-
 દિશ્તનાંમ્ ક્વપિનાંમ્. અષેમ્ વોહૃ ૧. અહ્માઘ
 રએશ્ચ; હજઘરેમ્; જસ મે અવઘહે મજ્દા;
 કેરકેહ મોજ્દા.

